Lindsay Armstrong - Tehlikeli Sevgili

BİRİNCİ BOLUM

Bana çilli, kızıl saçlı ikizler bulun. Oğlan çok yaramaz görünsün. Hayır, tam tersi! Kız, erkek gibi olsun. Oğlan da, bir kitap kurduna benzesin.

Verity Wood koridorda yürürken patronunun sesini duymuş, ve keyfi kaçmıştı.

Ofise girdiğinde, Brad Morris'in sekreteri ağlamaklı görünüyordu. Büro şefi Tim Cameron'un da yüzü asılmıştı. Morris Reklamcılık'ın sahibi olan Brad'ın ağabeyi William Morris ise kaşlarını çatmış, sessizce olacakları bekliyordu. Odada olanlarla eğlenen tek kişi, güzelliğiyle herkesi büyüleyen Primrose Carpen-teridi.

Brad Morris alaycılıkla asabiyet arasında gidip gelen bir ruh haliyle konuşmaya devam ederken, Ve-rity'nin içeri girdiğini kimse fark etmedi.
Şu sıradan aleti on altı milyon AvustralyalIya satmam gerekirken, size düşen en basit işleri aya gitmenizi istiyormuşum gibi karşılıyorsunuz.
Verity bir adım öne çıkarak sakin bir sesle, Hiç de öyle değil, dedi. Sorunları siz çıkarıyorsunuz, dememek için kendini güç tutuyordu.
Birden herkes ona doğru döndü. Brad Morris uzun bacaklarını masaya uzatmış, ellerini de başının arkasında kavuşturmuştu. Pozisyonunu hiç bozmadan, uzun bir sure Verity'yi, kısa kesilmiş kızıl saçlarından, pahalı ayakkabılarının topuklarına kadar inceledi. Görüyorum ki, Mrs. Woods sonunda bizi varlığıyla şereflendirmiş. Ne kadar şanslıyız!
Brad Wilson için çalıştığı iki yıl boyunca, Ve-rity'nin ona yumruk atmak istediği zamanlar çok olmuştu. Bu da, o anlardan biriydi. Ayrıca sabahı son derece can sıkıcı bir şek'.de geçirmiş olması, durumu hiç de kolaylaştırmıyordu. Bu yüzden, ona her zamanki gibi soğukkanlı haliyle cevap verebilmek için derin bir nefes alması gerekti. Sizin bu sabah döneceğinizi bilmiyordum, Mr. Morris. Bilseydim, erken gelirdim. Sakin bir şekilde cevap vermiş olmasına karşın, içten içe köpürüyordu. Whitsundays'daki tatilinize devam edeceğinizi sanıyordum. Öte yandan, sizin tatilde olduğunuz altı hafta boyunca Mr. Pear-son'a yalan söylemek ve onu oyalamak zorunda kaldığım şu süre içinde çoktan dönmüş olmanız gerektiğini siz benden daha iyi biliyorsunuz herhalde.
Odadaki hava birden gerginleşmişti. Sekreter kız hayretle onlara bakıyor, Primrose bile ürkmüş görünüyordu.
Brad Morris'e gelince, o da oturduğu koltuktan kalkmıştı. Ağabeyinin klasik giyim tarzını her zaman eleştiren Brad'ın üzerinde haki bir pantolon, ekose bir gömlek ve süet çizmeler vardı. Ona asil bir Romalı havası veren burnu her zamanki gibi havadaydı.
Bu adamda kadınları etkileyen bir çekicilik olduğunu söylüyorlardı. Verity kendi kendine, bana hiç de çekici gelmiyor, diye hatırlattıktan sonra, aynı şekilde burnunu havaya dikerek, Tabii, hepimiz sizin bir tür dahi olduğunuzu, ve mükemmel işler başardığınızı biliyoruz. Fakat unutmayın ki, onlar sadece birer reklam. Yarın onları kimse hatırlamaz. Bu yüzden de, Shakespeare ile Van Gogh arası bir sanatçıymışsınız gibi davranmanıza gerek yok.
Tim Cameron huzursuz bir şekilde kıpırdandı. William Morris konuşmak üzere ağzını açmıştı ki, Brad onu durdurdu.
. Son derece tatlı bir şekilde, Beni savunmaya çalışma, Billy, dedi. Anlaşılan, Mr. Wood'u kaybettikken sonra, Mrs. Woods'un başına vurdu. Neyse ki, ben bu tür patlamalarla baş edebilecek durumdayım. Primrose'ye dönerek, Seni öğlen yemeğine götüreceğime söz vermiştim, ama gördüğün gibi burada işler kontroldan çıktı, diye ekledi. Bir taksiye binip, eve gidebilir misin?

Primrose Carpenter menekşe rengi gözleriyle Ve-rity'yi suçlayarak bakışlarını Brad'a çevirdi.

Brad, Valizimi bagajdan çıkarıp Tim'e verebilir misin? diye kesin bir dille konuyu kapatıvermişti.

Brad... şey, tabii. Primrose'nin yüz ifadesinde şaşkınlığın yanı sıra Verity'nin çözümleyemediği bir öfke vardı.

Brad VVilson bir an için uzaklara dalarak, Olaylar böyle geliştiği için üzgünüm, Primmy, dedi. Bakışları şefkat doluydu. Başını dik tut, sevgilim. Seni bu gece ararım. Ardından Tim Cameron'a döndü. Tim?

Tim telaşla, Tabii, dedi. Gelip çantayı alırım. Primrose... gidelim mi? Daha fazla konuşmasına gerek kalmadan Brad'a son kez bakan Primrose'nin ve diğerlerinin peşinden dışarı çıktı.

Kapının kapandığını gören Brad, ellerinin masaya koyarak, Bana yumruk atmadan önce, sizi yiyip bitirenin ne olduğunu söyler misiniz, Mrs. Wood? dedi.

Beni yiyip bitiren sizsiniz, Mr. Morris...

İnanın bana, ben kadın yiyen bir canavar değilim. Sadece davetkar davrandıklarında onları ısırırım. Ama bunu da çok hoş bir biçimde yaparım.

Verity öfkeyle dişlerini sıktı.

Konuşmasına fırsat kalmadan Brad sözlerine devam etti. Yoksa sorun bu mu? Sizi hoş bir şekilde ısıracak bir erkeğin yokluğunu mu hissediyorsunuz? Eğer öyleyse, bu hiç sorun değil. Bildiğim kadarıyla iki yıldır dulsunuz ve eşinizin hatırasına daha fazla sadık kalmanıza gerek yok. Özellikle de, bu ruh sağlığınızı etkiliyorsa...

Mr.Morris, Verity konuşmakta zorluk çekiyordu. Böyle konuşmaya devam ederseniz, size vurmakla yetinmeyeceğim.

Brad kaşlarını kaldırarak alaycı bir şekilde ona baktı. Pekala, vurun bana. Belki, bu gerginliğinizi azaltır. Umarım, karatede siyah kuşağınız yoktur. Eğer varsa, bu hiç de adil olmaz. Çünkü ben siyah kuşak sahibi değilim. Yüzünü buruşturarak, Belki de, sizi fazla hafife aldım, diye ekledi. Sizin ölçülerinizdeki bir kadın pek de narin bir çiçek sayılmaz. Bu atletik vücutla... Onu tekrar tepeden tırnağa süzdü.

Bir kez daha düşündüm de, teklifimi geri alıyorum. Eğer yumruk atmak isterseniz, masamı kullanabilirsiniz.

Verity bir süre durup ona baktı. Ama Brad'ın gözleri, beyaz ipek bluzunun altında hızla inip kalkan göğüslerinde geziniyordu ve Verity daha da öfkelenerek arkasını dönüp kendi masasına gitti. Bu bana son hakaret edişiniz olacak, Mr. Morris. Sandalyesine oturur oturmaz da, son derece kontrollü hareketlerle çekmecesinin içindekileri boşaltmaya başladı.

Bunu gören Brad yüzünde şaşkın bir ifadeyle yanına geldi. Hangi kısmı?

Neyin hangi kısmı?

Sözlerimin hangi kısmını hakaret olarak kabul ettiniz?

Hepsini!
Ah! O halde siz şu güzel vücuda sahip olmaktan hoşlanmıyorsunuz. O konuda biraz kaba davrandığımın farkındayım. Gerçeği söylemek gerekirse, Mrs. Wood sizin harika bir vücudunuz ve çok az erkeğin karşı koyabileceği uzun bacaklarınız var.
O sırada telefon çalınca Verity bu sözlere bir cevap vermeden ahizeye uzandı. Aksi takdirde korkunç şeyler olacaktı. Alo.
Mrs. Wood. Ben, Len Pearson.
Verity derin bir nefes alarak arkasına yaslandıktan sonra sevimli bir şekilde, Merhaba, Mr. Pearson, dedi. Nasılsınız? Eminim ki, yine Mr. Morris'i arıyorsunuz. Kendisi bugün işe döndü dönmesine ama maalesef ben işten ayrılmaya karar verdim. Bu şimdi size önemli bir sorun değilmiş gibi görünebilir, ama inanın tam bir felaket olacak. Mr. Morris birlikte çalışılması çok zor bir insandır ve reklam filmlerinin ön hazırlığını ben yapmadığım takdirde bir iş beceremez. Ayrıca kendisi sizin harika icadınızın sıradan bir ev aleti olduğunu düşünüyor. İnanın bana, yerime başka birini bulması çok uzun bir zamanını alacak. Bunun sebebi de, benim işimi yapacak fazla kişi olmaması değil, pek çok kişinin Mr. Morris ile çalışmayı imkansız kabul etmesidir. Son olarak tatlı bir sesle, Ben sizin yerinizde olsam, Mr. Pearson bu işi bir başkasına verirdim, dedi. Hoşçakalın.
Muzaffer bir edayla telefonu kapatıp, Brad'a bakınca onun sessizce gülmekte olduğunu gördü.
Tebrik ederim, Mrs. Wood. Çok cesur bir çıkış yaptığınızı kabul etmeliyim. Bravo!
Verity eşyalarını büyükçe bir çantaya doldurmaya başladı.
Bunu gören Brad ciddileşerek, Oh, hadi! Ateşkes ilan edemez miyiz? dedi. İnanın, bana gereken dersi verdiniz. Pearson'un yaralanan gururunu tamir etmek için çok uğraşmam gerekeceğini siz de tahmin edersiniz. Ne de olsa, dünyanın sekizinci harikasını icat ettiğini zannediyordu.
Ben gidiyorum, dedi. Zaten yeterince katlandım...
Brad bir adım daha atarak yanına geldi.
Verity büyük bir cesaretle gözlerinin içine baktı. Brad'ın bakışlarından çok öfkeli olduğu anlaşılıyordu. Gözlerindeki garip parıltı, her an korkunç bir şey yapmaya hazırlandığını gösteriyordu. Her şeye rağmen, Verity ağzını açıp bir şeyler söylemeye hazırlanmıştı ki, Brad bileğinden tutarak onu kendine doğru çekti. Bu sorunu halletmenin başka bir yolu var, Verity.
Verity kaskatı kesilerek, Bana böyle hitap etmeyin, dedi.
Neden olmasın? İki yıl birlikte çalıştığım bir insana hala Mrs. Wood demek son derece saçma zaten. Bu beni çok rahatsız ediyor ve, sanırım, bu konuda bir şeyler yapmanın zamanı geldi. Sen bana istediğin kadar Mr. Morris diye hitap et, ben artık sana Verity diyeceğim. Bir an durup

gülümsedikten sonra konuşmaya devam etti. Seni köşeye sıkıştırdığımın farkında mısın?

Verity panik içinde ona bakarken, kendini onun kollarında buldu.

Hayır... diye fısıldadı ama kımıldamadan beklemeye başladı.

Brad, Evet, diye mırıldandı. Kendini nasıl hissediyorsun? Verity'nin aralık dudaklarına bakarken, onun kızardığını gördü. Bana sorarsan, ben kendimi harika hissediyorum, ama sen de biraz gevşersen çok daha iyi olacak.

Verity ondan kurtulmak için silkinince, Brad Morris'in kendisinden çok daha kuvvetli olduğunu fark etti. Titrek bir sesle, Bırak beni, dedi.

Gözleri parlayan Brad, başını salladı. Niyetlendiğim ışı bitirmeden olmaz. Onu kendi bedenine yasladıktan sonra, Ne kadar dolgunsunuz, Mrs. Wood, dedi. Oh, affedersin ağzımdan kaçtı. Sana Mrs. Wood demeyecektim. Söyle bakalım, Verity hiç kimseyle birlikte olmuyor musun?

Verity başını kaldırıp onun gözlerine baktığında, ilk başta sadece şaka yaptığını zannettiği Brad'ın, artık onu öpmekte kararlı göründüğünü fark etti.

Kendini toparlayıp sakin görünmeye çalışarak, Hayır, buna hiç niyetim yok, dedi. Bu yüzden de, beni hemen bırakmanızı istiyorum, Mr. Morris. Bu yaptığınızın en azından kendinize saygısızlık olduğunu düşünmüyor musunuz?

Brad bir kahkaha atarak elini boynundan saçlarının arasına kaydırdı. Ben kendime olan saygım konusunda fazla düşünmem, Verity. Bunu sen herkesten çok daha iyi biliyor olmalısın. Sözleri biter bitmez, başını eğerek Verity'nin baştan beri yapmasından korktuğu şeyi gerçekleştirmek için harekete geçti.

Bunu gören Verity bütün gücüyle ona karşı koymaya başladı. Brad'ın kollarından kurtulamadıysa da, kendini dudaklarının saldırısından korumayı başardı.

Brad onun sakinleşmesini beklerken başını geri çekti. Başlangıç için pek de iyi sayılmayız. Bana ne istediğini söyle, ben de ona göre hareket edeyim.

Verity nefes nefese kalmıştı. Şu an sadece, size gözlerimin önünde yıldırım çarpmasını arzu ediyorum.

Brad bir an gülümsediyse de, sonra ciddi bir ifadeye büründü. Bunu önünde sonunda yapacağımı biliyorsun. İstersen, gözlerini kapayıp İngiltere'yi hayal edebilirsin. Aslında ben o kadar ileri gitmeyi planlamıyorum, ama yine de sen bilirsin. Kollarını gevşettiği halde, bakışlarını gözlerinden ayırmadan beklemeye başladı.

Verity güçlükle yutkunarak boğuk bir sesle, Neden? diye sordu.

Neden mi? Brad bu konuyu düşünürmüşçesine duraksadıktan sonra, saçlarını okşamaya başladı. Bugün aramızda karşılıklı bir patlama olduğunu farkındayım. Bu sabah beni yumruklamak istediğini hissettim. Ben de, garip bir şekilde, seni hırpalamak istedim. Oysa, ikimizin de birbirimizden nefret etmek için bir sebebimiz yok. Hafifçe gülümseyerek, Böy-lece, bütün bu

hislerin başka bir sebebi olabileceğini düşünmeye başladım, diye ekledi. Bu genelde karşı cinsler arasında gelişen bir duygudur. Saçlannı bugüne dek hiç uzattın mı?

Evet ve hayır. Ben...

O halde neden kestirdin? Rengi mükemmel, saçının kalitesi de öyle.

Verity bezgin bir şekilde gözlerini kapamıştı ki, onun parmaklarının boynuna indiğini hissedince tekrar açtı.

Brad ise, bunu fark ettiği halde hiç oralı olmamıştı. Çillerine gelince, onlar da teninin üzerindeki altın tozlan gibi duruyor. Bunun çok klasik bir soru olacağını biliyorum, ama vücudunun her yerinde çil var mı? Brad ellerini teninden bir an için çekerek, ceketinin altına kaydırdı.

Verity gözlerini onun gözlerine djkti. Siz asla vazgeçmez misiniz, Mr. Morris?

Brad gülümsedi. Pek değil. Bana şu, evet ve hayı-nn ne anlama geldiğini söyler misin?

Evet, bir zamanlar saçımı uzatmıştım. Hayır, az önce bahsettiğiniz patlamaların karşılıklı çekimden kaynaklandığına inanmıyorum. Bunun tek sebebi, sizin çok zor bir insan olmanızdır. Eminim, siz de öyle olduğunuzu biliyorsunuz.

Brad, Pekala, zor bir insanım, dedi. Ama sen benimle başa çıkmakta hiç zorlanmazdın. Bugün neden böyle oldu?

Verity onun haklı olduğunu düşünerek iç çekti. Brad ile tartışarak bir yere varamayacağı açıktı, bu yüzden de, Oldukça sinir bozucu bir sabah geçirdim, diye açıklamak zorunda kaldı.

Konu neydi?

Hiçbir şey. Dudağını ısırarak, Özel bir konuydu, diye ekledi.

Bana anlatırsan, bunu kimseye söylemem.

Biliyorum, ama olanlar sadece beni ilgilendirir, Mr. Morris. Kendini zorlayarak konuşmaya devam etti. Eğer bu sabah özel hayatım işime gölge düşür-düyse, sizden özür dilerim. Ama siz de, beni tahrik ettiniz.

Brad, Tahrik, dedikten sonra parmaklarını sırtından yukarı doğru çıkarmaya başladı. Verity bu hareketin kendisine garip bir şekilde güven verdiğini hissederek şaşırmıştı.

O halde ben de özür dilerim. Bilirsin, kavgadan sonra barışmanın en iyi yolu budur. Brad sözlerini bitirir bitirmez eğilerek dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu.

Verity ona ne karşılık verdi ne de itiraz etti. Bu, Brad'ı cesaretlendirmeye yetmişti. Bu küçük öpücüğün ikisi için de bir tuzak olduğunu fark eden Verity, onun kollanndayken gevşediğini hissetti. Brad Morris'ten yayılan çekimi uzun süredir göz ardı etmeye çalışmış ve de sonunda yenilgiye uğramış gibiydi.

Sanki ikisi de manyetik bir alana girmişler ve etraflarındaki her şey sönük kalmıştı. Verity'nin tek düşünebildiği sırtında ve kalçasında gezinen ellerin, uzun süredir kimsenin dokunmadığı bedenini bir çiçek gibi açtığıydı. Dudakları aralanmış, göğüsleri okşanma beklentisiyle sızlamaya başlamıştı.

Brad bu fırsattan yararlanarak onu bir kez daha öptü. Bu kez onun, her santimini keşfetmek istercesine öpüyordu. Dudakları sonunda ayrıldığında, ceketinin düğmelerini açarak onu göğsüne yasladı.

Brad'ın parmaklarının sutyeninin içine girdiğini hisseden Venity'nin dudaklarından bir fısıltı döküldü. Hayır...

Oysa Brad, Evet, diye mırıldandıktan sonra onu öpmeye devam etti.

Verity farkına bile varmadan kollarını onun boynuna dolayınca, Brad'ın boşta kalan elleri önden açılan sutyenin kopçasını buldu. Parmakları göğüs uçlarına ulaştığında, Verity'nin tüm vücudu zevkten titremeye başladı.

Bir sonraki adımın ne olacağını düşünürken, birden kapının vurulduğunu duyunca kaskatı kesildi.

Ne yapacağını bilemeden panik içinde Brad'a ba-kakalmıştı. O sakin bir şekilde sutyeninin kopçasını kapatmaya başladı. Ceketinin önünü de ilikledikten sonra, Girin, diye seslendi.

Verity telaşla arkasını dönmeden önce gelenin sekreter kız olduğunu gördü. Kız, Kağıtlan almaya gelmiştim, diye mırıldandı. Ardından da özür dilermişçesine, Mr. Morris'in masasının üzerindeydi, diye ekledi. Sizi rahatsız etmek istemezdim. Kız son cümleyi üzerine basarak söyledikten sonra, arkası dönük olan Verity'ye kaçamak bir bakış atarak odadan çıktı.

Oda kapısının kapandığını duyan Verity, gözlerini kapattığında yanakları alev alev yanıyordu.

Bunu fark eden Brad gülümseyerek, Yapma, dedi.

Şimdi bütün büro çalışanları olanları ışık hızıyla öğrenmiş olacak.

Brad omuz silkerek, Aslında havadaki titreşimleri o da fark etmiştir, dedi. Ama bu kimin umurunda?

"Benim!

Neden? Her şey oldu bitti. Bana göre asıl önemlisi, olanların nedenidir. Bence bunu tartışsak çok daha iyi olacak.

Brad'ın konuşurken parmaklarını bileğinde dolaştırması, Verity'nin her şeyin yeniden başlayacağından korkmasına sebep oluyordu. Bana neler oluyor, diye düşünürken, kuruyan dudaklarını yaladı. Siz! Bütün bunların sebebi sizsiniz, Mr. Morris. Az önce yaralanan gururunuzu böyle bir erkeklik gösterisiyle telafi etmeye çalıştınız, işte hepsi bu.

Brad gözlerini kısarak göğüslerine bakmaya başladı. Demek sen de erkeklik gösterilerine böyle cevap veriyorsun. Sanınm, bu erkeklerden uzun süredir uzak durduğun için oldu. O halde, birilerinin bizi durdurmuş olmasına dua etmeliyiz. Aksi takdirde, sana şuracıkta sahip bile olabilirdim.

Göz göze geldiklerinde, onun alaycı bir şekilde gülümsediğini gören Verity'nin yüzü bembeyaz oldu. Güçlükle yutkunarak, Hoşçakalın, Mr. Morris, ben istifa ediyorum, dedi. Masanın üzerinden eşyalarını aldıktan sonra, onun yolundan çekilmediğini görünce sertçe, İzin verir misiniz? diye ekledi.

Bunun üzerine Brad kenara çekildi.

İKİNCİ BÖLÜM

Verity!

Selam, Anne.

Eve neden bu kadar erken döndün? Yoksa kendini kötü mü hissediyorsun, hayatım?

Verity iş yerinden getirdiği eşyalarıyla alışveriş torbasını mutfak masasına koyarken, Hayır, diye cevap verdi. İşten ayrıldım.

Kısa, beyaz saçlı ve son derece modern görünümlü bir kadın olan annesi elindeki mektubu bırakarak, Neden? diye sordu.

Bu çok uzun bir hikaye. Zaten sana onunla çalışmanın ne kadar zor olduğundan bahsetmiştim. Sonunda bugün dayanamayarak patladım. İçinden, o gün olanları ne annesine ne de bir başkasına anlatamayacağını geçiriyordu.

Bana anlattıklarını hatırlıyorum, ama maaşının çok iyi olduğunu ve...

Anne, başka işler de var. Aslına bakarsan, birkaç reklam firmasından teklif almıştım. Lütfen, endişelenme. Annesine güven vermek istercesine gülümsedikten sonra, Maddy nerede? diye sordu.

Tanya'larla alışverişe gitti. Lucy Chalmers elindeki mektubu sallayarak, Zaten her şey üst üste gelir, dedi. Helen'in bacağını kırdığına inanabiliyor musun?

Lucy'nin kız kardeşi Helen, şehir dışındaki bir okulun müdürüydü. Verity, son derece bağımsız bir kişiliğe sahip olan teyzesinin, kırık bir bacakla çekilmez bir hasta olacağını tahmin edebiliyordu.

Hiç de ters giden bir şey yok, Anne. Sen teyzemin yanına gittiğinde ben de Maddy ile ilgilenebilirim. Aslına bakarsan, işten tam zamanında ayrılmışım.

Annesi yüzünde ciddi bir ifadeyle ona bakarak, Verity, kendine bir iş araman gerek, dedi. Bugüne kadar çok iyi idare ettiğini biliyorum, ama ödenecek kiran ve faturaların olduğunu unutma.

Verity omuz silkti. Kenarda birikmiş param var, Anne.

Bu sözler Lucy'nin neşesini yerine getirmeye yetmişti. Bak! Aklıma mükemmel bir çözüm geldi. Ben Maddy'yi yanımda gorururum. O da kırlarda koşup oynayabileceği için mutlu olur. Sen de, onun benim yanımda güvende olacağını bilirsin.

Oh, Anne! Verity annesine gözlerinde derin bir sevgiyle bakarak, Sen olmasan, ben ne yapardım, bilemiyorum, dedi. Ama Helen Teyze'nin bacağını kırıkken, bir de Maddy ile ilgilenirsen çok yorulursun. Hayır, hayır, ben bir çare bulurum.

Annesi ayağa kalkıp dimdik karşısına dikilerek,
Hayır,bulamazsın, Verity Chalmers... affedersin, Wo-od, dedi. Ben ikisine de bakabilecek kadar güçlü-yüm. Hem belki, ben yokken bir iş bulup hemen başlaman gerekebilir. O zaman Maddy'yi bir kreşe mi bırakacaksın? Benim kreşler hakkında ne düşündüğümü biliyorsun. Maddy'yi yanımda götüreceğim. Sen de hafta sonlan gelip bizi görebilirsin. Helen Teyze de bizi görünce çok sevinecektir.

Emin misin, Anne?

Lucy'nin yüzünden rahatladığı anlaşılıyordu. Tabii ki, eminim, tatlım. Şimdi söyle bakalım, Mr. Morris seni bu kadar öfkelendirecek ne yaptı?

Verity bir süre sessiz kaldıysa da, sonunda omuz silkip doğal görünmeye çalışarak, Nereden başlayacağımı bilemiyorum, demeyi başardı.

Onun çok zeki biri olduğu belli. Reklamlarına bir kez bakmak bile bunu anlamak için yeterli. Ayrıca, onun gazetedeki seyahat yazıları köşesine de bayılıyorum. Sen ders kitapları yazdığını da söylememiş miydin?

Verity kararlı bir şekilde, Ama bunlardan hiçbiri onun çok zor bir insan olduğu gerçeğini değiştirmez, diyerek sözlerini noktaladı.

O akşam Verity, annesini bir arkadaşıyla sinemaya gitmesi için ikna etti. Bir daha uzun bir süre buna fırsat bulamayabilirsin.

Lucy Chalmers hiçbir filmi kaçırmazdı, Üstelik, Verity haklıydı; ve bu fırsatı değerlendirmeye karar verdi.

Verity ertesi sabah onları arabayla Helen Tey-ze'nin yanına götürecekti. Lucy, Ama sen hemen dönüp, iş aramaya başlamalısın, demişti.

Verity, akşam yemeğinin ardından Maddy'yi yıkayıp pijamalarını giydirdi. Mutfak taburesine oturmuş, salonda oyun oynayan kızını seyrederken gülümsüyordu. Aslında Brisbane'de kış mevsimi hüküm sürdüğü halde, hava hala soğumamıştı. Küçük dubleks evin ön kapısından ılık akşam rüzgarı içeri giriyordu. Verity ocaktaki kahvenin kokusunu içine çekerken, Lucy gibi bir annesi olduğu için ne kadar şanslı olduğunu düşünüyordu.

Maddy'nin yanına giderek onun kızıl bukleleriyle oynamaya başladı. Ona sahip olmak bir mucizeydi. Kızma bakarken kalbi sevgiyle doluyordu. Birden odada yalnız olmadıklarını hissederek ürperdi.

Gerçekten de, Brad Morris kapıya yaslanmış onlara bakıyordu.

Bir an kımıldamadan ona baktıktan sonra, kızararak, Burada ne arıyorsunuz? Ne istiyorsunuz? diye art arda sıraladı.

Maddy başını kaldırıp bir yabancıyla karşılaşınca, annesinin bacağına sarılmıştı. Onu kucağına alan Verity az önceki sert ses tonunun kızını korkuttuğunu fark ederek şefkatle, Her şey yolunda, bebeğim, dedi.

Brad Morris onun öfkeli bakışlarına aldırmadan eve girerken, Bana neden söylemedin? diye sordu.

Bu sizi ilgilendiren bir konu değil.

Doğru. Bir çocuğunun olması beni ilgilendirmez, ama bunu bir sır olarak saklaman da çok anlamsız.

Verity buruk bir gülümsemeyle, İlk görüşmemizde, siz bana bu iş için bağlantıları olmayan birini aradığınızı söylemiştiniz, diye hatırlattı.

Brad bir süre düşündükten sonra, Haklısın, hala da öyle düşünüyorum, dedi. Ama sen çok iyi idare ettin. Söyler misin, benden gizlediğin başka sırlar da var mı? Örneğin, bir Mr. Wood var mıydı? Diğer bir deyişle, sen bekar bir anne misin, yoksa dul musun?

Verity alaycı bir şekilde, Tabii ki, bir Mr. Wood vardı, dedi. Ben hem dulum hem de yalnız bir anneyim. Artık bana neden buraya geldiğinizi söyleyebilir misiniz?

Brad onun kucağındaki çocuğa bakmaya devam ederek, Adı ne? diye sordu. Çok utangaç, öyle değil mi? Bakışlarını Verity'nin gözlerine çevirerek, Benim küçük çocuklarla iyi anlaştığımı bilirsin, diye ekledi.

Onunki utangaçlıktan öte bir özellik.

Oh. Neden?

Verity huzursuz bir şekilde bakıyordu. Erkeklere pek güveni yok. Bu benim...

Brad gülümseyerek onun sözlerini tamamladı. ... öğrettiğim bir şey değil diyecektin, haksız mıyım? Yanılıyor olabilirsin. Belki de, bu özelliğini annesinden almıştır. Verity'nin bir cevap vermesine fırsat tanımadan, Neden konuşmamıza salonda devam etmiyoruz? diye ekledi.

Konuşacak bir şey yok. Eğer işe dönmem için yalvarmaya...

Doğru. Brad Maddy'nin oyuncaklarından biriyle oynamaya başlayarak, Yalvarmaya olmasa bile, kalmanın ikimize de sağlayacağı faydalardan bahsetmeye geldim, dedi.

Verity o anda, iki önemli gerçeğin farkına varınca ürperdiğini hissetti: Brad asla vazgeçemeyen biriydi ve kızı onun yaptıklarını ilgiyle izlemeye başlamıştı. Kızının oyuncağını Brad'ın elinden almak için uzandığını fark edince, Maddy'yi kucağından indirerek Brad'ın yanına bıraktı.

Bana hala onun adını ve bana neden güvenmediğin söylemedin.

Adı Madelaine ve üç yaşında. Size bundan fazlasını anlatmaya da hiç niyetim yok, Mr. Morris. Alçak sesle konuşmasına karşın, çok sert ve kararlıydı.

Brad da yumuşak bir sesle, Artık oturduğumuza göre, neden bana bir fincan kahve ikram etmiyorsun? dedi. Kahveye ihtiyacım olduğunu söyleyebilirim. Bütün öğleden sonrayı Len Pearson ile geçirdim, ve bu yüzden de çok yorgunum. Onu şirketten ayrılmaması için ikna ederken bütün gücümü kullanmam gerekti. Bunlar kurabiye mi? Mutfak tezgahının üzerinde duran bir kavanozu açarak kokladı. Sanırım, evde yapılmış ekmek. Bu da bir başka marifetin mi, Verity? Bir tane alabilir miyim?

Verity, Onları annem yaptı, diye mırıldanarak ocağın yanına gitti. Ardından da, sadece Maddy'yi düşünerek yumuşak bir sesle, Bir fincan kahve içip gideceksiniz, diye ekledi.

Tabii. Brad elindeki ekmeği, açlıktan ölüyor-muşçasına, ısırdıktan sonra sabırla kahvesini beklemeye başladı. Teşekkür ederim, ama fikrimi değiştirdiğimi bilmelisin.'1

İyi, çünkü birlikte çalışmaya devam edemezdik.

Hayır, ben sadece kızıl saçlı ikizlerle ilgili olarak fikrimi değiştirdim. Onların yerine bir papağan kullanacağım. Bana bu fikri Len Pearson verdi, diyerek Brad konuşmaya devam etti. Onun bir milyarder olduğunu ve Port Douglas'ta bir yat limanı kurduğunu biliyor muydun?

Ben Len Pearson hakkında pek çok şey biliyorum. Altı haftadır neredeyse her gün konuşuyoruz. Mr. Pearson'un donmuş gıda imparatorluğu da var. Eşini bir yıl önce kaybetmiş. Kendini çok yalnız hissettiğinden, ufak tefek icatlarla oyalanıyor.

Brad kaşlarını kaldırarak, Telefonda seninle flört mü ediyordu? diye sordu. Senin ayrıldığını duyunca çok rahatsız olduğunu biliyor musun? İşe dönmediğin takdirde, kendine yeni bir reklam şirketi arayacağını söyledi.

Verity buz gibi bir sesle, Her şey bir yana, Len Pearson altmış iki yaşında, dedi. Ayrıca, onu ikna ettiğinizi söylememiş miydiniz?

Altmış iki yaşında olması onu...

Maddy huzursuz bir şekilde ona bakıp esneyince, Verity sıkıntıyla dudağını ısırdı.

Brad, Sanırım uyku saati geldi, diye fısıldadı. Onu yatırmadan önce yeni öğrendiğim bir gölge oyununu gösterebilir iniyim?

Sonuç Verity'nin çekindiği gibi olmuş, Maddy bu numaralardan çok hoşlanmıştı. Yatağa yatar yatmaz da, mutlu bir şekilde gözlerini kapatarak uyumuştu.

Verity mutfağa geri döndüğünde Brad'ın kendine bir fincan daha kahve koyduğunu gördü.

Nerede kalmıştım? Ah, Len Pearson'dan bahsediyorduk. Eğer o konu seni rahatsız ediyorsa, papağandan konuşabiliriz.

Verity, Beni dinleyin, dedi. İşe geri dönmeyeceğim.

Brad da, Mr. Morris, diye ekledi.

Verity onun neden böyle dediğini anlamamıştı.

Bunu her zamanki soğuk ses tonuyla eklemeyi unuttun da. Neden?

Verity derin bir nefes alarak gözlerini kahvesine çevirdi.

Şimdi neden geri dönmeyeceğini bana anlat, bakalım.

Verity kısaca, Bunun son derece açık olduğunu zannediyordum, diye cevap verdi.

Pek sayılmaz. Bu arada, kızıl saçlılardan tama-miyle vazgeçmiş değilim. İskoç eteği giymiş, kızıl saçlı ve sakallı birini istiyorum.

Verity dayanamayarak, Bu çok klişe değil mi? diye sordu. Ne de olsa, reklamlarda onlarla yeterince alay edildi.

Brad ona doğru eğildi. Kim ne derse desin, herkes klişelerden etkilenir. Başka bir fikrim daha var.
Reklamlarda çok güzel olmayan, sıradan bir ev kadınını kullanacağım. Hayatta en büyük amacı güzel bir ev, bahçede verilen mangal partileri hayal eden bir kadın.

Bence bu çok sıkıcı. İskoç fikrini tercih ederim.

Neden?

Bilmiyorum.

Verity, sana başka bir şey daha söylevebilir miyim? Len Pearson donmuş gıda ve yat şirketi için de reklam kampanyaları başlatmak istiyor. Onun çok iyi bir işadamı olduğunu unutma; sıradan bir reklam için milyonlar harcamayacaktır. Bizden her şeyin en iyisini bekliyor. Böyle bir zamanda şirketi bırakabilir misin? Bunun Morris şirketi için ne demek olduğunu biliyor musun?

Verity alçak bir sesle, Bu kadar yeter, dedi. Ben bu kampanya için o kadar da önemli değilim. Bu yüzden de, duygu sömürüsü yapmana gerek yok. Bu ısrarın çok saçma!

Hayır, değil. Bugün kendin de söyledin, sen olmazsan ben hiçbir iş yapamam. Eğer sen olmasaydın, gerçekten de, son iki yıldır bu kadar üretken olamazdım. Müşterilerimizi memnun edebilecek kaç kişi tanıyorsun?

Verity buz gibi bir sesle, Bu benim için bile zor olabilir, dedi.

Papağan mı, yoksa İskoçyalı mı?

İkisi de.

Verity...

Mr. Morris, bunu sormaya çekiniyorum ama neden bu sabah olanları göz ardı etmeye çalışıyorsunuz? Bence olanlar, birlikte üretken bir şekilde çalıştığımız günlerin sona erdiğini gösteriyor.

Brad huzursuz bir şekilde ona baktı. Bu konunun açılmasından hoşlanmayacağını düşünmüştüm.

İnanın bana, hoşlanmıyorum. Fakat...

Bu arada, kabalığım için özür diliyorum.

Verity yanaklarının kızardığını hissetti. Bu bir daha tekrarlanırsa, kabalaşmamak için kendinizi kontrol edebilecek misiniz?

Brad ona düşünceli bir şekilde baktıktan sonra, Gelecek sefere opucugume karşılık vermezsen, kendimi kontrol edebilirim, dedi.

Gelecek sefer diye bir şey olmayacak. Size bunu anlatmaya çalışıyorum.

Brad onun sarı pantolonuna, ince triko bluzuna ve sarı ayakkabılarına baktı. Verity'yi ilk kez makyajsız ve spor giyimli görüyordu. Bu sabah tamamiyle suçsuz olduğuna inanıyor musun, Verity? Sonra huzursuz bir

şekilde omuz silkerek, Suç doğru kelime olmadı, diye düzeltti. Ama sanırım, ne demek istediğimi anlıyorsun.

Verity gözlerini kapadı. Bunları tartışmak istemiyorum. Her şey oldu bitti. Ama sanırım, bunun birlikte çalışmamıza engel olacağını siz de kabul edersiniz.

Hepsi bu mu?

Verity gözlerini açtı. Başka ne söylememi bekliyorsunuz?

Anladığım kadarıyla sen hiçbir şey olmamış gibi davranmamızı istiyorsun.

Verity ela gözlerinde bir meydan okumayla, Miss Carpenter'in bu konuda ne düşüneceğini bilmek isterdim, dedi.

Primrose'yi bu konunun dışında tutalım, Verity. Ben...

Verity onun bir açığını yakalamaktan memnun olmuş bir şekilde, Anlıyorum, Mr. Morris, diye karşılık verdi.

Aramızda hiçbir şey olmadığına göre, işini bırakmanın bir anlamı olmadığı açık. Özellikle de, sana hem şimdi hem de Pearson işini aldığımızda birer zam önerirken.

Mr. Morris...

Brad, bu kez gerçekten de asabi bir şekilde, Bana böyle hitap etmekten vazgeç, dedi. Başka bir konuya dikkatini çekebilir miyim? Yaklaşık bir saattir seninle baş başa konuştuğumuz halde, ikimiz de herhangi bir yaramazlık yapmadık. Konuşurken her zamanki gibi, sadece onun başarabileceği bir şekilde, hem otoriter hem ilgisiz hem de son derece sabırsız görünüyordu.

Verity ona itiraz etmek üzere ağzını açtığı sırada içeri annesi girdi.

Anne, bu bey Mr. Morris, dedi. O da şimdi gidiyordu.

Oh, lütfen ben geldim diye gitmeyin, Mr. Morris. Zaten hemen yatacağım. Siz Verity ile sohbetinize devam edin. Ardından da, kızını şaşırtan başka bir şey söyledi. Özellikle de, buraya işe geri dönmesi konusunda onu ikna etmeye geldiyseniz.

Sonuç Verity'nin beklediği gibi oldu. Brad taburesinden inerek, istediği an bürünüverdiği o çekiciliğini kullanmaya başladı. Sizinle tanıştığıma ne kadar sevindiğimi anlatamam, Hanımefendi. Umarım, o lezzetli ekmeklerinizin neredeyse tümünü yediğim için beni affedersiniz. Buraya Verity'yi ikna etme niyetiyle geldiğim doğru, ama pek başarılı olduğum söylenemez.

Lucy gördüklerini onaylıyormuşçasına, Aramızda kalsın, Mr. Morris, dedi. Verity bazen çok inatçıdır, ama ben bunun iyi bir özellik olduğunu düşünüyorum.

Ben de öyle.

O halde, ondan özür dilemeyi hiç düşündünüz mü? Ya da olanları düzeltmek için bir şeyler yapmayı denediniz 00? Ardından sertçe ekledi. Verity bana sizin çok zor bir insan olduğunuzu söyledi. Ama genelde erkekler öyle olduklarını fark etmezler.

Brad Morris bir an ne diyeceğini bilemeden ona baktı. Ardından Verity'ye dönerek konuşmaya başladı. Sesi çok ciddi olmasına rağmen, Verity onun gözlerinin parladığını görebiliyordu. Her şey için özür dilerim, Verity. Kendimi affettirmek için ne gerekirse yapacağım.

Lucy Chalmers kızına dönerek, Mr. Morris'e en azından bir deneme süresi tanımamak haksızlık olur, dedi. Öyle değil mi?

Hayatım, bana hala kızgın mısın?

Verity vitesi değiştirirken, Hayır, dedi.

Seni işe dönmen için ikna etmeye çalışmama öfkelendin, biliyorum.

Hayır,

Lucy neşeyle, Ne yazık ki, huzursuz olduğunu anlayacak kadar seni tanıyorum, dedi. Arka koltukta uyuyan Maddy'ye göz attıktan sonra Onu çok çekici buldum, diye ekledi.

Verity annesine yan gözle bakarak, hiçbir şey söylemeden başını tekrar yola çevirdi.

Onunla iyi bir geleceğin olacağını düşünüyorum. Ne de olsjı, reklamcılık sektörüyle onun şirketinde tanıştın. Şimdi de, sana çok iyi bir maaş öneriyor. Yakında bir zam d^Jıa yapacağını da söylemiş. Birden aklına başka bir şey gelince konuyu değiştirdi. Ayrıca, sen reklamcılığı çok seviyorsun. Bu işte ilerlemeyi düşünüyordun. Bana kalırsa, Brad Morris bu meslekteki en heyecan verici patron. Sana hiç asıldı mı, Verity?

Verity bir süre annesine baktıktan sonra iç çekti. Buna benzer bir şeyler oldu. Ciddi bir ifadeyle, Bunu nasıl tahmin ettin? diye sordu.

Annesi bir kahkaha attı. Neden çocuklar anne ve babalarının romantik konulardan hiç anlamadığını zannederler?

Verity bir süre sessiz kaldı.

Bunun üzerine Lucy neşeyle, Tamam, bu konuyu uzatmayacağım, dedi. Ama erkekler ara sıra böyle şeylör yaptıklarında onları affetmelisin. Senin yerinde olsam, bunu bir iltifat olarak kabul ederdim. En iyileri bile, bazen ellerinde olmadan böyle şeyler yapabilir. Senin erkekler konusunda biraz hassas davrandığını ve bunun için de çok iyi sebeplerin olduğunu biliyorum. Ama bütün erkekler aynı değildir.

Verity sessizce araba kullanmaya devam ederken gülümsedi. Yaralı birayı gibi davrandığım için üzgünüm.

Onun çok güzel bir kız arkadaşı olduğunu söylememiş miydin?

Evet. Primrose Carpenter. Sana bir dergide onun resmini göstermiştim. Uzun süredir birlikteler. Primrose'ye sürekli değişik armağanlar gönderiyor.

Lucy merakla, Nasıl hediyeler? diye sordu.

Büyük bir oyuncak panda, iki kişilik bir bisiklet. Bir an durduktan sonra, Bir de, papağan, diye ekledi.

Lucy bir kahkaha attı. Brad Morris'e aşık olmak çok eğlenceli bir işe benziyor. Sence evlenecekler mi?

Bence evlenecekleri kesin ama bu ne zaman olur, bilemem.
Lucy dudak bükerek, Onu zaman kaybetmeden nikah memurunun önüne çıkarsa iyi olur, dedi.
Verity hafifçe gülümsedi. Böyle iyi erkeklerin bile ara sıra yaramazlık yapmalarını engellemek için mi? İşte geldik.
Annesi vakur bir şekilde Verity'nin kolunu okşadı. Şimdi çok daha iyi görünüyorsun. Benim kızım her zaman böyle olmalı.
Verity o gece Maddy ile birlikte yatarlarken, onu annesiyle bırakacağı için pek de mutlu olmadığını düşündü. Çiftlikte birçok hayvan vardı ve kızının onlarla oynamaktan büyük zevk alacağını biliyordu. Yine de, içinde bir sızı vardı. Bu sızıyı sadece Maddy'dan uzak kalacağı için çekmediğinin farkındaydı. Ama diğer sebepleri düşünmek istemiyordu...

UÇUNCU BOLUM

Verity iki gün sonra büroya adım attığında, dedikoduların alıp yürümüş olduğunu fark etti. Ofisin içinde nereye gitse, fısıldaşmalar oluyordu. Kendi odasına girerken koridorda Tim Cameron ve William Morris ile karşılaşınca, bu duygusu daha da kuvvetlendi.
Tim her zamanki gibi kibar bir şekilde, Sizi görmek ne kadar güzel, Mrs. Wood, dedi. Fikrinizi değiştirmenize çok sevindim.
William Morris de onu kenara çekerek, Sizi gördüğüme ne kadar sevindiğimi anlatamam, dedi. Daha önce, size Morris Şirketi için ne kadar önemli olduğunuzu söylemediğim için üzgünüm. Hiç kimse. Brad ile sizin gibi başa çıkmayı beceremiyor. Mr. Pearson dahil, herkes siz gittiğiniz takdirde bir felaketle karşılaşacağımızın farkında.
Verity, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.
William Morris huzursuz bir şekilde, Brad ile başka sorunlarınız olursa, lütfen, hemen bana gelin, diye ekledi. Onları aramızda halledebileceğimizden eminim.
Verity, karşısında duran bu orta yaşlı ve olgun adama kardeşiyle arasında geçenleri anlatırsa, neler olabileceğini düşününce isterik kahkahalar atmamak için kendini güç tuttu. Bu yüzden de, tek söyleyebildiği, Teşekkür ederim, Mr. Morris, oldu.
William, Kötü bir insan değildir, diyerek konuşmasını sürdürdü. Sadece çok zeki olduğu için, başını sürekli derde sokar. Annemi küçükken çok yorardı. Mezun olana dek, birkaç okul değiştirmek zorunda kaldı. Ama o olmasaydı, şirketimiz bu kadar başarılı olamazdı. Eşim... Verity bir an, Brad'ın bahsettiği ev kadını imajını hatırladı. Bildiği kadarıyla Gloria Morris kayınbiraderinin davranışlarını hoş karşılamayan-lardandı. Eşim iyi bir kadının onu derleyip toparlayabileceğim düşünüyor. Bana kalırsa, Brad'ın bir azizey-le bir diktatör karışımı bir kadına ihtiyacı var. Her neyse, benimle istediğiniz zaman konuşabilirsiniz, Mrs YVçod.
Sağolun, Mr. Morris.

Brad Morris'in yaramaz bir okul çocuğu halini düşünerek ofise girip de, onu bir takım elbiseye görünce, Verity kendini toparlamak zorunda kaldı ama gülümsemesine engel olamadı.
Günaydın, Verity. Neden böyle baktığını öğrenebilir miyim?
Verity, Nasıl bakıyorum? dedikten sonra arkasını dönüp masasına doğru yürümeye başladı.
Beni böyle giyinmiş görmek seni şaşırttı mı?
Evet, ama kravata daha çok şaşırdığımı söylemeliyim.
Brad omuz silkerek, Bu benim mezun olduğum okulun kravatı, dedi. Herhalde ben de herkes gibi bir okuldan mezun oldum, değil mi?
Sadece sizin pek çok okul değiştirmek zorunda kaldığınızı işitmiştim.
Brad Morris duyduklarından rahatsız olmuşa benzemiyordu. Sana bu ilginç bilgileri kimin aktardığını öğrenmek isterdim.
Verity omuz silkerek birkaç gün önce boşalttığı çekmecelere eşyalarını yerleştirmeye başladı.
Brad bir kahkaha atarak, Billy anlaşmıştır, dedi. Başka neler söyledi?
Verity bir kez daha omuz silkti.
Anlıyorum. Eğer neden böyle giyindiğimi merak ediyorsan, açıklayayım. Bunun iki sebebi var: Birincisi, sevgili annene söz verdiğim gibi değişmeye çalışıyorum. İkinci olarak da, reklam şirketi yöneticilerinden biri olarak giyimime dikkat etmeye karar verdim. Ayrıca öğle yemeğinde yayıncımla buluşacağım. Bugün, sen de çok şıksın.
Verity başını kaldırmadan, Çok teşekkür ederim, dedi.
Maddy nasıl?
Lucy o geceki konuşmalarında ona yolculuk planlarından bahsetmişti. İyi.
Brad, bu cevapla tatmin olmamış gibi ona. bakı-
Verity, Teyzemin evine alışmış, diye ona bilgi vermek gereğini duydu. Helen Teyzem'in çiftliğinde birkaç hayvan var. Maddy eve bir kedi yavrusu ile dönmezse çok şaşıracağım. Hayvanlardan söz etmişken, Pearson kampanyası için papağan kullanmakta kararlı mısınız?
Evet. Brad gözlerini kısarak ona baktı. Aklına yeni bir fikir mi geldi?
Pek sayılmaz. Sadece geçen yıl Miss Carpenter'e bir papağan armağan ettiğinizi hatırladım. Bunu çok iyi anımsıyorum, çünkü kuşu ben bulmuştum. Acaba reklam için onu bize ödünç vermeyi kabul eder mi?
Ah. Brad Morris parmaklarıyla masada tempo tuttuktan sonra, Hayır, dedi.
Verity şaşırmıştı. Papağan öldü mü? Yoksa kaçtı mı?
Hiçbiri. Yakında herkes öğreneceğine göre, sana söylememde bir sakınca yok. Ben bir İngiliz aristokratı için terk edildim. Bir an için bakışlarına sert bir ifade hakim oldu.
Verity ne diyeceğini bilemiyordu, sadece, Ne? diye mırıldanabildi.
Doğru söylüyorum.
Ama iki.gün önce...

Sadece rol yapıyorduk. Brad arkasına yaslanarak tembel bir şekilde, Primrose bir süredir ne yapacağına karar veremiyordu, bazı kuşkuları vardı. Ama şansını denemeye karar verdi.

Gitmesine göz yumdunuz, yani!

Brad alaycı bir şekilde bakarak, Ne kadar zeki ve yetenekli olursam olayım, bir soyluluk unvanına s.ı hip değilim, dedi.

Kontes olmak kimseye mutluluk getirmez. Ve rity iki yıldır birlikte çalıştığı adama bakarak, onun neler hissettiğini anlamaya çalıştı. Eğer birbiriniz i seviyorsanız.

Brad, Verity, Verity, diyerek onu susturdu Sen bu kadar saf mısın? İzin ver de, sana güzel kadın ların sırlarını'anlatayım. Primrose gibi eşsiz bir güzel liğe sahip kadınlar... eminim, sen de Primmy'nin çok güzel olduğunu kabul ediyorsundur.

Verity sesinde hafif bir kıskançlık belirtisi bile olmamasına özen göstererek, Tabii, dedi.

Onlar için güzellikleri sahip oldukları her şeydir. Güzellikleri sayesinde istedikleri topluluğa girebilirler. Hatta birçoğu için, görünüşleri zekalarının bile yerine geçebilir. Primmy için bunun geçerli olduğunu söylemiyorum, ama güzel kadınlar her zaman görünüşlerini sergileyebilecekleri bir yerde olmak isterler. Övgü onlar için bir tür ihtiyaçtır. İnan bana, kontes olup da neleri kaçırdığını anladığında çok mutsuz olacaktır.

Verity bir an konuşmak için ağzını açtı, ama sonra vazgeçti. Ardından tedirgin bir şekilde, Bunun ne kadar acımasız bir yorum olduğunun farkında mısınız? dedi.

Brad omuz silkti. Bu, sadece hayatın bir gerçeği.

Verity birden düşüncelerinin ağırlığı altında ezileceğini sandı. O gün Primrose ve Brad'ın birbirlerine nasıl baktıklarını görmüştü. Aralarındaki gerginliğe rağmen, Brad'ın gözlerindeki şefkati hatırlıyordu. Yine aynı gece, kendisi onu Primrose'ye ihanet etmekle suçlamıştı. Neden Brad o zaman bunları anlatmamıştı acaba? Kendi sorusunu kendi cevaplayarak, ona sahip olamaması, Primrose'yi sevdiği gerçeğini değiştirmez, diye düşündü. Ona aşık olduğunu inkar etmiyor, sadece intikam almak istercesine acı konuşuyordu.

Brad'ın terk edilen bir erkeğin tepkisiyle kendisini öpmüş olabileceğini düşünüce, gözlerini dehşetle açtı.

Brad, Aklından neler geçiyor? diye mırıldandı.

Verity işi şakaya vurmayı tercih etti. Yoksa aklımdan geçenleri okuyamıyor musunuz? Çünkü az önce kadınlar konusunda bir uzmanmışsınız gibi konuşuyordunuz.

Primrose hakkında haklı olduğumu düşünmüyor musun?

Ben... Verity biran tereddüt etti. Bu konuda daha fazla konuşmak istemiyorum. Zaten ben nasıl bilebilirim?

Brad omuz silkti. Senin bu konuda bir fikrin olabileceğini düşünmüştüm.

Hayır, daha doğrusu bu konuda fikir yürütme hakkına sahip değilim... Verity bir an tereddüt ederek devam etti. Pekala, bazı düşüncelerim var.

Bence herkesten çok senin fikir yürütmeye hakkın var.

Verity bir süre ona baktıktan sonra, Size önce şunu söyleyeyim, Mr. Morris, dedi. Her an vardığımız anlaşmaya bir son verebilirim. Bu yüzden de, isterseniz hemen bu konuşmaya bir son verip işe dönelim, veya ben işi bırakayım. Oh, nerede kalmıştık? Tamam, papağandan bahsediyorduk. Sizin için biraz üzücü...

Hayır, değil.

Verity içinden, eminim, diye geçirdikten sonra defterine papağan yazdı. Belki de, başka birinin papağanını ödünç alabilirlerdi. Eğer satın alırlarsa, sonuçta ona bakması gereken kendisi olacaktı. Başını kaldırıp patronuna bakınca, onun kendisini incelediğini gördü.

Elinde olmadan, Bir sorun mu var? diye sordu. Diğer bir deyişle, başka bir sorun.

Brad'ın bir süre ona baktıktan sonra, Bu reklam için Port Douglas'a gitmemiz gerek, dedi. Sana önceden söyledim mi, bilmiyorum, ama çekim en fazla bir haftamızı alır. Böylece sen de hafta sonu Maddy'yi görmeye gidebilirsin. Hafta sonu da orada kalmamız gerekirse, sana daha sonra bunu telafi etmek için izin veririm. Gidiş için treni tercih ettim. Dönüşte de, uçağa binebiliriz. İskoçyalı bulma işini sana bırakıyorum. İstersen, yanımızda birini götürebiliriz, ama oradan bulmak da pek zor olmasa gerek. Buna sen karar ver.

Verity elindeki defteri masaya atarak buz gibi bir sesle, Bunu ne zamandır biliyordunuz? diye sordu.

Len Pearson ile geçirdiğim o yorucu öğleden sonradan beri biliyordum. Ama önce seninle, aramı düzeltmem gerekiyordu. Pearson bütün masrafları karşılıyor.

Neden bana o gece bunlardan bahsetmediniz? Diğer bir deyişle, neden benim yanlış bir izlenim edinmeme yol açtınız, Mr. Morris?

Bu konuya ne zaman geleceğini merak ediyordum.

Verity sertçe, Demek öyle, dedi. Artık biliyorsunuz. Bilmenizi istediğim başka bir şey daha var. O da sizinle günlerce uzakta bir yerde kalmak bir yana, bir trende yolculuk etmeye hiç niyetim olmadığı.

Brad yumuşak bir sesle, Neden korkuyorsun, Verity? diye sordu. Kendinden mi?

Verity masadaki defteri alıp öfkeyle ona fırlatınca, Brad sakin bir şekilde kolunu kaldırarak defteri havada yakaladı. Onun bu hareketi Verity'yi çileden çıkarmaya yetmişti.

Benim hiçbir şeyden korkum yok! Sadece sizin düşüncesizliğinize ve işleri halletme şeklinize öfkeleniyorum. Onun taklidini yaparak, İşlerini halletmen

için üç günün var, Verity, dedi ve öfkeyle devam etti. Port Douglas buradan en az bin mil uzakta. Ben oradaki olanakları veya ortalıkta etekle gezen İskoçların olup olmadığını nasıl bilebilirim? Aslına bakarsanız, gaydalar ve İskoç etekli erkekler bana şimdiden saçma gelmeye başladı. Ardından öfkeyle, Neden buraya yakın bir yerde, daha basit bir reklam filmi çekmiyorsunuz? diye sordu.

Brad acele etmeden bu soruya cevap düşünürken, onun hızla inip kalkan göğüsleri dahil bütün öfke sinyallerini inceliyordu. Bir süre sonra sakin bir sesle, Sana bunu açıkladığımı zannediyordum, dedi. Herkes basit reklam filmleri çekebilir. Oysa benim yaratıcılığım çok daha geniş bir yelpazeye yayılıyor, bu yüzden ortaya çıkardiğım işler birer sanat eseri oluyor. Seninle daha önce de buradan uzakta çalıştık. Zaten şu an evde seni bekleyen kimse yok. Ayrıca, ben bir çocuğun olduğunu bilmeden sana bu teklifi yapmış olabilirdim. Çalışma tarzımı baştan ortaya koymuştum.

Bu işi yapmayı reddediyorum. Zaten buradan o kadar uzaklaşmak da istemiyorum.

işe geri dönmeyi kabul ettiğin zaman, böyle yeni şartlar öne sürmemiştin.

O zaman bu reklam kampanyasını bir safariye dönüştürmeyi planladığınızı bilmiyordum!

* Brad'ın gözlerinde Verity'ye dikkatli olmasını söyleyen bir uyarı vardı, ama o bunu görmezjikten geldi.

Bu, işe geri dönmek konusundaki kararını etkiler miydi?

Evet.

Bence, hayır. Şu andaki tepkinin sebebi, birkaç gün önce aramızda geçen olaylar olmalı. Çünkü sen daha önce benim çalışma şeklimden hiç şikayet etmezdin.

Verity öfkeyle derin bir nefes alarak, Primrose Carpenter'in sizi neden terk ettiğini anlayabiliyorum, dedi. Eminim, bir kont bile sizin kadar kendini beğenmiş değildir. Bunu daha önce hiç düşünmüş müydünüz, Mr. Morris? Belki de, kendini beğenmişliğiniz Primrose'yi o kontun kucağına itti.

Onu böylesine yaralama isteğinin yanı sıra, konuşmayı bu kadar kişisel bir yöne çekmiş olduğunu fark edince dehşete kapılarak sustu. Brad hiç konuşmadan onu tepeden tırnağa incelemeye devam ediyordu; anlaşılan, bu sözleri isterik bir patlama olarak algılamıştı.

Verity elleriyle yüzünü örttü.

Brad sonunda öne doğru eğilerek, Verity, anladığım kadarıyla bir erkek senin hayatını cehenneme çevirmiş, dedi. Bu kişinin eski eşin, Mr. Wood olduğunu zannediyorum.

Verity ellerini yüzünden çekerek birkaç kez derin nefes aldı. Mr. Morris, lütfen bana oraya neden trenle gitmek zorunda olduğumuzu söyler misiniz? Bildiğim kadarıyla, yol trenle iki gün sürüyor.

Brad bir süre onu gözlerini kısarak süzdü. Muzip bir cevap verip vermemek arasında bocalıyordu. Ama Verity'nin bakışı kolayca karar vermesini sağladı. Çalıştığım gazete Avustralya'daki trenler hakkında bir yazı dizisi hazırlamamı istiyor. Böylece, hem huzur içinde kampanyamı yürütme fırsatı bulacağım hem de yazıma başlayacağım. Masadan Mr. Pear-son'un icat ettiği çengelli iğneyle çakı karışımı aleti alarak incelemeye başladı.

Belki kampanyada, rüzgarlı bir havada İskoç eteğinin iğnesini kaybetmiş olan, ama yanında çakısı bulunan bir denizci temasını kullanabilirsiniz.

Verity! Sanki düşüncelerimi okudun.

Verity mahcup bir ifadeyle, Pek de orijinal bir fikir olmadığının farkındayım, diye mırıldandı.

Aksine, mükemmel bir fikir.

İskoçyalı fikri tamamiyle size ait.

Brad neşeyle, Bunu kutlamamız gerek! dedi. Hoşuna gitse de gitmese de, seni öğle yemeğine götüreceğim.

Verity iç çekerek, Saat henüz dokuz buçuk, Mr. Morris, dedi. Ayrıca, bugün yayıncınızla yemek yiyeceksiniz.

Brad saatine bakarak, Doğru, ama senin yayıncımla tanışmaktan zevk alacağını düşünüyorum. Seni de götüreceğim. Bu arada rica etsem, Len Pearson'u arayıp bu icadının başka nerelerde kullanılabileceğini öğrenir misin? Az önce Verity'nin fırlattığı not defterine bir göz attıktan sonra nazikçe onun masasına attı. Şimdilik, papağan fikrinden vazgeçiyorum, dedi. Birden onlara alerjim olduğunu fark ettim.

Bir saat sonra bürodaki işler yoğunlaşınca, Verity patronunun yemek davetini unuttuğunu sandı. Ama yanılmıştı.

Saat yarımda kravatını düzelttikten sonra ellerini dağınık saçlarında gezdiren Brad, büro çalışanlarına dönerek, Hepsi bu kadar, arkadaşlar, dedi. Asistanımı yemeğe çıkaracağım. Hazır mısın, Verity?

Pearson işini aldıkları için çok mutlu görünen William Morris, Ne kadar da iyi bir fikir, dedi. Dönmek için acele etmeyin.

Binadan çıkarlarken Verity, Buna hiç gerek yok, dedi. Benim yayıncınızla ne gibi bir ortak noktam olabilir?

Brad ona baktıktan sonra gülümseyerek, Bu da hayatın güzel yönlerinden biri, diye cevap verdi. Yabancılarla ne gibi ortak noktaların olacağını asla bilemezsin. Ama en azından bir ortak noktanız var; o da cinsiyetiniz.

Demek, bir kadın! Verity, Bunu tahmin etmeliydim, diye mırıldandı.

Karşıdan karşıya geçmek için trafik lambalarında durduklarında Brad, Neden böyle dediğini açıklar mısın? diye sordu. Yoksa asistanımı 'taciz' ettiğim için mi böyle düşünüyorsun? Onu tepeden tırnağa süzdükten sonra da, Bugün gördüğüm kadarıyla ellerimi kolayca içeri sokamayacağım bir kıyafet giymişsiniz, Mrs. Wood, dedi. Tabii, üstten demek istedim.

Onlarla birlikte kaldırımda bekleyen altı kişinin tümü, duyduklarına inanamıyormuşçasına onlara baktı.

Verity ışık değişip herkes yürüyene dek bekledikten sonra, Alçakça savaşmaktan hoşlanıyorsunuz, değil mi? dedi.

Bunu duyan Brad omuz silkti. Hakkımdaki yanlış görüşünü değiştirene dek de, buna devam edeceğim.

Her şey için özür dilemiştiniz. Onların ne kadarı içtendi?

Ben senin bazı şeyler için asla özür ödeyemeyeceğimi bilecek kadar akıllı olduğunu zannederdim.

Verity başını kaldırıp ona bakınca, Brad'ın yüzünde hiç de şakacı bir ifade olmadığını gördü. Son derece şık takım elbisesinin içinde vakur bir edayla yürüyen Brad'da son derece sert ve erkeksi bir havası vardı. Yanlarından geçen kadınlar da bunu fark etmiş olacaklar ki, sürekli dönüp ona bakıyorlardı. Yine de, içine hapsettiği bazı sebeplerden dolayı Verity onunla savaşını sürdürmeye kararlıydı.

Madem karşılık vermekten hoşlanıyorsunuz, başka bir trafik lambasında size bahsetmek istediğim yeni bir nokta var. Size o olay yaşandığı zaman, Prim-rose'nin henüz gitmemiş olduğunu hatırlatmak...

Brad ona dönerek, Aramızda büyük bir çekim yaşanan o günden mi bahsediyorsun? dedi. Ama o zamanlar ben Primrose ile ayrılacağımızı biliyordum. Onunla tatilde çok iyi iki arkadaş gibiydik. Ayrıca ister inan ister inanma, ben oradaki ğünlerimi gazete yazıları hazırlayarak geçirdim. Önümüzdeki cumartesi günü gazeteler basıldığında sana bunu kanıtlayabilirim.

Restoran küçük olmasına karşın, son derece sevimliydi. Verity yayıncının gelmesini beklerlerken bir içki içmeyi teklif eden Brad'a tuvaletin yerini sordu.

Brad, İşte orası, dedi. Ardından da, Sakın yangın çıkışından kaçmayı deneme, diyerek onu uyarmayı ihmal etmedi. Bu korkakça olur.

Ellerini yıkarken aynaya bakan Verity, ne kadar iyi göründugunu fark edince şaşırdı. Anlaşılan, öfkenin bazı faydaları vardı. Bütün sabah hızlı bir tempoda çalıştıktan sonra saçlarının dağılıp giysilerinin kırışmış olması gerekirken, mükemmel bir haldeydi. Neden gözlerim bu kadar parlıyor, nasıl oluyor da, kendimi bir papatya kadar taze hissediyorum, diye düşündü. İçinden, belki de sıkıcı bir insan olmaya başlamışken, Brad Morris beni silkeledi, diye geçirdi. Omuz silkerek, Onunla savaşmaya devam et, Ve-rity, diye-yüksek sesle kendi kendini uyardı. Sakın seni yenmesine izin verme.

Birkaç dakika sonra Brad ile savaşına destek verecek yayıncısını görünce, gülümsemeden edemedi.

Anlaşılan Sonia Mallory da onu görünce, en az kendisi kadar şaşırmıştı.

Otururlarken Brad, Demek birbirinizi tanıyorsunuz, dedi. Ortak bir noktanız olabileceğini sana söylememiş miydim, Verity?

Otuzlu yaşlarında, son derece hoş ve zeki bir kadın olan Sonia, Verity kuzenim Barry ile evliydi, dedi. Barry ile tanışmış olmalısın, Brad. O senden birkaç yaş küçüktü, ama ikiniz de aynı okula gittiniz. Yaşasaydı, şimdi yirmi beş yaşında olacaktı, öyle değil mi, Verity?

Evet.

Brad, Ah, onu hatırlamıyorum, diye mırıldandı. Verity sen bana o Woodlar'dan biriyle evli olduğunu söylememiştin.

Bir anda kısa bir sessizdik oldu. Ardından Verity gergin bir şekilde, Onlar beni baştan beri onaylamadıklan için, bir hak iddia edemem.

Sonia yüzünü buruşturdu. Barry'nin annesiyle babasının, yani teyzemle eniştemin, sana karşı olmadıklarını biliyorum. Onlar sadece çok genç yaşta evlenmenizi onaylamamışlardı. Sonuçta da haklı çıktılar.

Verity şarap kadehini alarak altın renkli içkiye bakmaya başladı. Eğer sadece bunun için bana karşı çıktılarsa, onların haklı olduğunu kabul edebilirim. Ama bence hepsi bu kadar değildi. Onlar beni ilk gördükleri andan itibaren oğullarına layık bulmadılar. Bu evlilikte hatalı tarafın oğullan olabileceğini ise, hiç kondurmadılar. Sonia'nın dehşetle ona baktığını görünce, Evet, diye devam etti. Onun içki probleminin ne kadar ciddi olduğundan veya bunun benimle tanışmadan önce başladığından haberleri var mıydı, bilmiyorum.

Eski eşinin kuzeninin tedirgin bakışlarını görünce, Verity büsbütün konunun üstüne gitti. Ailesinin ona yaptığı korkunç baskılar yüzünden içkiye başlayıp, bunu çok geç olana dek benden gizlemeyi başarmıştı. Onlardan yardım istediğim zaman ailesi bize sırt çevirdi. Benimle evli kaldığı sürece oğullannı miraslarından mahrum edeceklerini söylediler. Ne garipti ki, oğullan onlardan önce öldü. O zaman beş parasız, sefil bir haldeydik. Woodlar onun içki sorunundan ve ölümünden her zaman beni sorumlu tuttular. Şarabının tadına bakmadan kadehi yerine koydu. Geçenlerde avukatlan beni arayıp, torunlan ile biraz zaman geçirmelerine izin verdiğim takdirde,
Maddy'nin okul masraflarına katkıda bulunmak istediklerini bildirdi.

Kaşlarını çatarak bu konuşmayı dinleyen Brad, Bu haberi işten izinli olduğun sabah mı almıştın? diye sordu.

Verity ona alaycı bir şekilde baktıktan sonra, Çok doğru, dedi.

Neden seni oğullarına layık görmediler peki?

Bunu siz herkesten daha iyi anlarsınız.

Brad, Verity'nin çok iyi bildiği inatçı tavrına bürünerek, Hayır, anlayamam, diye mırıldandı.

Verity yemek servisinin yapılmasını beklerken, bu konuşmaya, hatta, öğle yemeğine devam edip etmemekte kararsızdı. Aristokrasi. Brisbane'de de bu ayırım var. Genelde, bu kişilerin aileleri Ascot veya Hamilton'da yaşıyor. Bu

aileler oğullarının gittiği okullara gitmemiş, çalışarak okumuş kızlarla birlikte olmalarını hoş karşılamıyorlar.

Brad, Ama senin annen çok hoş bir hanım, diyerek itiraz etti. Çok kültürlü ve...

Olabilir, ama o yirmi yıl önce dul kaldığı için çocuklarını zor şartlarda yetiştirmiş bir kadın. Zaten babam ölmeden önce de bir devlet okulunda öğretmenlik yapıyordu. Bir an durdu. İşin komik tarafı, ben Barry ile evlenen dek böyle bir ayırımı fark etmemiştim. Ama artık bu farkı her yerde görüyorum. Bunu sizin eski okul kravatınızda, birlikte olduğunuz insanlarda da görüyorum. Annenize çiçek yolladığımda, onun Ascot'ta yaşadığını öğrendim. Carpenter-ler'in de orada bir malikaneleri olduğunu biliyorum. Ağabeyinizin sadece kendisini ilgilendiren sebeplerden dolayı, o çevreden bir kızla evlenmediği için sosyal açıdan bir yalnızlığa itildiğini de duymuştum. Siz bile az önce Woodlar'ın ismini duyunca, bir an için bile olsa, etkilendiniz. Daha fazla konuşmama gerek var mı?

Brad ne söyleyeceğini bilemeden otururken, Sonia atıldı. Hayatım, hiçbirimiz senin zannettiğin kadar kendimizi beğenmiş kişiler değiliz. Barry'nin annesiyle babasına gelince, onlar hakkında bilmen gereken bazı şeyler var. Barry onların tek çocuğuydu ve ona yıllarca süren çabalardan sonra sahip olabilmişlerdi. Bu yüzden de, oğullarının bazı hatalarını görememiş olabilirler. Barry'nin babası imparatorluğunu devredecek bir varis sahibi olmayı arzuluyordu. Bir an durup Verity'ye bakarak, Küçük kızın günün birinde çok zengin bir hanım olabilir, dedi.

Benim Maddy için böyle isteklerim yok.

Sonia çatal bıçağını eline aldıktan sonra, uzun bir süre Verity'ye baktı. Ardından da Brad'-a dönerek, Pekala, hayatım, biraz iş konuşmaya ne dersin? dedi.

Ofise geri dönerlerken Brad, Hala kızgın mısın? diye sordu.

Hayır? Neden sordunuz?

Sonia biraz kendini beğenmiş olabilir, ama Maddy'yi görme isteğinde son derece içtendi.

Verity buz gibi bir sesle, O sadece Maddy'nin nasıl bir çocuk olduğunu kontrol etmek istiyor, dedi.

Ben onun adil bir karara varacağından eminim.

Verity bir süre sessizce yuruaukten sonra, Onun kararı beni hiç ilgilendirmiyor, diye cevap verdi.

Brad bir an durdu. Zaten ofis binasının önüne gelmişlerdi. Verity'nin gözlerinin içine bakarak, Onu sevmiş miydin? diye sordu.

O da son derece sakin bir şekilde, Bakın, bütün kirli çamaşırlarım iş yemeğinizde ortaya döküldüğü için üzgünüm, dedi. Ama bu size detayları öğrenmek için beni hırpalama hakkını vermez. Artık işe dönebilir miyiz? Beş dakika sonra bir toplantım var.

Pekala, belki de şimdi ne yeri ne de zamanı. Papağanı olduğu gibi, bunu da şimdilik unutacağım. Yine de, benimle Port Douglas'a geleceksin, öyle değil mi?

Verity bezgin bir şekilde, Eğer biraz mantıklı olsaydım, buradan kaçarak uzaklaşırdım, dedi.

Brad'ın dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. Seni durduran mı var?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Saat dokuzu on geçe Queenslander treni istasyondan hareket etti. Verity yola çıkmadan bir gün önce kızını görme fırsatını yakalayabildiği halde, huzura kavuşamamıştı. Çünkü son dört günü hızlı bir tempoda çalışarak geçirdiği için yorgun ve sinirliydi.

Yataklı vagondaki rahat kanepeye gömüldüğünde, Brad'ın reklam filmi için üç senaryo hazırladığını ve bunların Len Pearson'a çok pahalıya mal olacağını düşünüyordu. Buna rağmen müşterileri hayatından memnundu. Ne de olsa, çekimler için onlarla.buluşmak üzere çok sevdiği Port Douglas'a uçuyordu. Ve-rity'ye kasabadan bahsederken gururla, oranın artık pek de küçük olmadığını anlatmıştı. Port Douglas, yakınına açılan uluslararası havalimanı ve beş yıldızlı oteller sayesinde her yıl birçok turist çekiyordu.

Bakalım göreceğiz, diye mırıldanan Verity, kapının açıldığını görünce dönüp o yöne baktı.

Gelen Brad Morris idi. Neyi göreceğiz?

Verity, Hiçbir şey, dedikten sonra esnemeye başladı.

Daha önce trenle seyahat etmiş miydin?

Hayır, sadece banliyö trenlerine bindim.

O halde, sana biraz bilgi vereyim. Brad sözlerini bitirir bitirmez vagondaki lavaboyu, dolapları, perdeleri, ve kondüktörü çağırabilecekleri düğmeyi gösterdi. Bunlar bittikten sonra da, Biraz da teknik bilgi istersen, şu an elektrikli lokomotifle gittiğimizi söyleyebilirim dedi. Rockhampton'a varınca, bunu dizelle değiştirecekler, diye ekledi. Seni daha önce böyle güldürdüğümü hiç sanmıyorum, Verity.

Verity neden liseli kızlar gibi kıkırdadığını bilmiyordu. Bunu açıklayabilmek için, Sanırım, seni daha önce trenlerle ilgilenen biri olarak düşünmemiştim, dedi. Bu ilgi, belki de içindeki çocuksu bir yanını ortaya çıkardığı için hoşuma gitti.

Brad da kanepeye, onun yanına, oturarak bacaklarını uzattı. Hakkımdaki ilginç düşüncelerini öğrenmek beni her zaman şaşırtıyor. Evet, çocukken makinist olmayı hayal ederdim. Ama bir trende yolcu olmak daha zevkli.

Buna katılıyorum. Verity pencereden dışarı bakarak, Gözlerimi nasıl açık tutacağımı bilemiyorum, diye mırıldandı.

İstersen birer çay içelim. Sonra seni öğle yemeğine kadar rahat bırakırım,

Yemekli vagonda çaylarını içerlerken aralarından geçtikleri tarlalar, rengarenk çiçeklerle bezenmiş kırlar, muz ağaçları Verity'yi çok etkilemişti.

Manzarayı seyrederken öğlene kadar uyanık kaldı. Öğle yemeğinde sunulan deniz ürünlerinin tazeliği ve lezzeti Queenslander'in mutfağı hakkında bir fikir edinmesini sağlamıştı. Yemekte içtiği şarabın da etkisiyle, odasında pencereden dışarı bakarken nihayet rüya-sız bir uykuya daldı.

Brad kapıyı çalıp elinde bir tepsiyle içeri girdiğinde, saat beşe yaklaşıyordu. Mahmur gözlerle olduğu yerde doğrulan Verity'nin yanakları uykudan pembeleşmişti.

Arkana yaslan. Sana güneşi batırmak için bir şeyler getirdim.

Verity yüzünü buruşturarak, Kendimi çok berbat hissediyorum, dedi.

Ağır bir yemekten sonra uyuyan herkes böyle hisseder. Ne yazık ki, koşarak bu ağırlıktan kurtulma imkanına da sahip değilsin. Bu yüzden de, sana başka bir çözüm öneriyorum. Brad elindeki tepside duran bardakları gösterdi.

Nedir bu?

Votka, soda ve limon. Benim buluşum. Yıllardır kendi üzerimde yaptığım denemelerde başarıya ulaştım.

Verity bardağa kuşkuyla baktıktan sonra, bir yudum aldı. İçki son derece lezzetliydi. Bir yudum daha aldıktan sonra yatakta oturdu.

Gördün mü, hemen dirildin.

Verity bir kahkaha attı. Sızmayacağım yolunda bir garanti de verir misin?

Yavaş içersen, bir şey olmaz. Tedaviyi tamamlamak için bir duş alıp, yemekten önce üzerini değişmelisin.

Bunu duyan Verity homurdandı.

Tren Rockhampton'da durduğunda biraz yürüyüş yapabiliriz. Oraya neden Rocky dendiğini biliyor musun?

Hayır, anlatsana.

Orası günahkarların şehridir. Ama, eminim, aradan geçen yıllar düzelmesini sağlamıştır.

Bunu duyduğuma sevindim.

Bir süre güneşin batışını izleyerek sessizce içkilerini içtiler. Sonunda Verity hiç düşünmeden, Bu gerçekten de iyi bir fikirmiş, dedi.

Brad gözlerinde bir pırıltıyla ona bakıyordu.

Onun bakışlarının teninin ürpermesine sebep olduğunu hisseden Verity, Ben tren yolculuğundan bahsediyordum, Brad, dedi onu uyarırcasına.

İki yıldır bana ilk kez 'Brad' diye hitap ettin. Beni çok hızlı gitmekle suçlayamazsın.

Verity susup, dudağını ısırmaya başladı.

Bu konuda şaka yapmamamı mı tercih ederdin?

Keşke olanları unutabilseydin. O zaman seninle dost bile olabilirdik.

Bunu söylemek istemezdim, ama konuyu açan sen oldun.

Verity, Saçmalama, diye mınldandı. Bana öyle bir bakıyordun ki...

Brad bacaklarını uzatarak kanepeye yerleşti. Bakışlarımı bu kadar iyi anlayabilmen çok ilginç. Aslında, bu ikimizin de düşünme şeklinin aynı olduğunu kanıtlar. Gözlerinde tehlikeli pırıltılarla, Demek ki, bazı konularda aynı şeyleri düşünüyoruz, diye fısıldadı.

Sevgili Mr... sevgili Brad. Verity buz gibi bir sesle, Pek çok kadın, bir erkeğin onları gözleriyle soyduğunu anlayabilir.

Brad bir kahkaha attıktan sonra kadehini kaldırdı. Bunun benim için sorun olmaya başladığını itiraf etmeliyim. Bir an durup, bekledi. İnsanın aklına böyle şeyler getiren bir bedenin var desem, sen de karşı saldırıya geçip kişilerin bedenlerini seçme şansı olmadığını söyleyeceksin. Ama...

Verity bezgin bir şekilde, Lütfen, bu kadar yeter, diyerek onu susturdu. Sen ve annem iyi bir çift oluştururdunuz.

Brad çok şaşırmıştı. Demek, bu konuda benimle aynı fikirde.

O da, en iyi erkeklerin bile ellerinde olmadan ara sıra yaramazlıklar yapabileceğini düşünüyor.

Brad kaşlarını kaldırarak, Annene olanlardan bahsettin mi? diye sordu. Oysa, bir şey bilmiyor gibiydi.

Tabii ki, ona bir şey anlatmadım. Verity sabırsız bir şekilde konuşuyordu. O... tahmin etti.

Benimle tanıştıktan sonra mı?

Verity bir süre ona baktıktan sonra, Eğer senin iyi bir insan olduğuna karar verip vermediğini soruyorsan, cevabım evet. Ama o insanlarının çoğunun iyi olduğuna inanır. Bu yüzden de, hemen böbürlenmeye başlama.

Ben gerçekten de zararsız bir insanım ama.

Tabii, ben de Ingiltere Kraliçesi'yim.

Brad bir süre kadehine baktıktan sonra, Asıl sorunun bu olmadığını tahmin etmeliydim, dedi.

Neden bahsettiğini bile anlamıyorum. Verity merakını gizleyememesinin sebebinin votka olduğunu tahmin ediyordu.

Brad düşünceli bir halde, İyi erkeklerin bile ara sıra kapıldıkları hisleri kastediyorum, diye açıkladı. Sen söylemeden önce, ben de bu konu hakkında konuşmaya hazırlanıyordum. Neyse ki, sen sözcüklerle kendini ifade etmekte benden daha başarılısın. Bu yüzden de, sana minnettarım.

Verity omuz silkerek yumuşak bir sesle, Hala neden bahsettiğini anlayabilmiş değilim, dedi.

Bu konu benim için çok önemli, çünkü ünüm tehlikede...

Verity nazikçe sozunu keserek, Bence annemin açıklamasıyla yetinmelisin, dedi. Çünkü bundan daha iyi bir açıklama şekli bulabileceğini zannetmiyorum.

Brad,Kendini yorma, Verity, diye tavsiye etti. Biraz daha votka iç.

Verity ellerini saçlarında gezdirerek, Neden buluğ çağındaki meraklı çocuklar gibi seksle ilgili böyle bir konuşma yaptığımızı bilmiyorum, dedi.

Ah, demek bunun altında ne yattığını anladın. Çiftleşme adetleri daha medeni hale geldiğine göre, seni saçlarından sürükleyerek mağarama götüremem. Dudakları tehlikeli bir şekilde bükülmüştü.
Aslında ben sana her şeyi açıkça anlatmaya çalışıyordum. Bence sen, o gün ara sıra yenik düştüğüm ihtiyaçlarımın kurbanı olmadın. Ben seni arzuluyorum. Daha açık söylemek gerekirse, seni yatağa atmak istiyorum. Bunu istemediğini söylersen de, çok şaşırırım. Bugüne kadar vücutları güzel olan yüzlerce kızla tanıştım. Onlara da asıldığımı inkar edemem. Ama bu seferki çok farklı. Diğer bir deyişle, arzumun sebebi sadece senin muhteşem vücudun değil, tümüyle sen-sin. Kadehindeki içkiyi bitirdikten sonra ayağa kalktı. Sen benimle trajik evliliğin hakkında konuşana dek, daha fazla çiftleşme dansı yapmamakta kararlıyım. İçkini bitir de, tepsiyi koridora bırakayım.

Duyguları alt üst olan Verity ona dikkatle bakmaya başlayınca, Brad gülerek elindeki kadehi aldı. Sen şunu bana fırlatmadan önce, alsam iyi olacak.

Sen... Verity cümlesini tamamlayamadı.

Hiç de iyi bir insan değilim, öyle değil mi? Ama iyiliğin bu işlerle hiçbir ilgisi yok. İşkence etmek istercesine sözcüklerin üzerine basarak konuşuyordu. Aramızdaki çekim o kadar güçlü ki, iyilik gibi erdemler bile yartında sönük kalıyor. Yemeği altıda yiyelim mi? İstersen, hemen bir duş yap. Ben soğuk bir duş almayı planlıyorum. Belki, sen de öyle yapmalısın.

Ilık duşa girdiğinde, Verity sadece bir şeyler fırlatmak değil, birini tırmalamak ve çığlık atmak da istiyordu. Neyse ki, hızla giden trende duş yaparken, düşmemek için sarf ettiği çabayla bu enerjiyi tüketti.

Bölmesine dönünce kapıyı kilitleyip, perdeleri kapadıktan sonra kendi kendisiyle dürüst bir hesaplaşma yapmaya karar verdi.

Olanlar için patronunu suçlayıp, asıl duygularını inkar etse de, sonuçta kabullenmesi gereken bir gerçekle karşı karşıyaydı. Morris'in kollarında olmak ve onun tarafından öpülmek nefesini kesmişti.

Arkasına yaslanıp, yaşananları düşündü. Bu anıları aklından çıkarıp atmak için verdiği çaba ve hissettiği bütün öfkeye rağmen bedeni ürpermiş, göğüs uçları kendiliğinden sertleşmişti.

Birkaç kez derin nefes aldıktan sonra kalkıp, kendine bir bardak su koydu.

Pekala, sonunda beni yenmeyi başardı. Eğer kendime karşı dürüst davranırsam, onu uzakta tutmak için sürekli öfkeyle yaklaşmamın, farkına varmadan onu tahrik ettiğini kabul etmeliyim. İsteseydim, bu trene binmez, ondan uzak dururdum. Ama buradayım. Bu ne demek oluyor?

Kanepeye oturarak korunmak istercesine kendi kollarını bedenine sardı.

Sana neler olduğunu söyleyeyim, Verity. Bunlar daha önce de başına geldi. Böyle bir çekim, sonuçta sadece felaket doğurur. Bu duygunun bir kez daha peşinden gitmek delilikten başka bir şey değil. Hem, iki yıl birlikte çalıştıktan

sonra Brad neden birdenbire seni yatağa atma isteğini duysun? Aslında bunun cevabı açık.

Primrose Carpenter'in mükemmel hatlarını gözünün önüne getirerek yerinden kalktı.

Önünde uzanan haftayı atlatabilmek için bir plan yapması gerekiyordu. Bu bile, Brad'a karşı öfkelenmesine yetmişti. Onun bu tren seyahatini amaçlarına alet etmeye kararlı olduğundan emindi. İyilik şöyle dursun, adi herifin tekiydi!

Altı otuza kadar kapısı çalınmayınca, Verity yemek vagonuna gitmeye karar verdi. Öfkesini yönelttiği kişi çoktan masaya oturmuş, saatine bakıyordu.

Ah, senin yemekten vazgeçtiğini düşünmeye başlamıştım. Onu tepeden tırnağa süzdükten sonra, Çok hoş görünüyorsun, dedi.

Verity hafifçe gülümsedi. Aslında bu, bir gülümsemeden çok dişlerini göstermeye benziyordu. İltifat ederek bir yere varamazsın.

Brad kaşlarını kaldırarak ona baktı. Afiyet olsun. Tren dolu olmadığı için, bir masa bulabildim. Çok şanslıyız. Oysa, genelde bu vagon çok kalabalık olur.

Doğru, çok şanslıyız.

Yemekte karşılıklı otururlarken, Verity onun da yeni bir plan yapmış olduğunu anladı. Brad çok dostça davranıyor ve cinsel konular hakkında en küçük bir imada bulunmuyordu.

Bu esnada birbirinden çekici garson kızlar, onun sevimliliğine karşı koyamıyor ve sürekli masaya geliyorlardı.

Verity sonunda dayanamayarak, Senin kim olduğunu biliyorlar mı? diye sordu.

Hayır, seyahat ederken kendi adımı vermemeyi tercih ederim.

Verity, Bence bu çok sinsice, dedi.

Aksine, rüşvet ve yağçılığı engelliyor.

Demek, sahte bir isimle yolculuk ediyorsun. Bütün ülkenin Morris ismini ve senin bu tarihlerde yolculuk edeceğini bildiğinden eminim. Ayrıca, seni tanırlar.

Brad bir kahkaha attı. Ben o kadar ünlü değilim. Ama ara sıra beni tanıyan çıkıyor.

Anlıyorum.

Brad meraklı gözlerle ona baktı. Bu da, ne demek oluyor?

Verity bir süre peynir tabağını inceledikten sonra, bakışlarını masadan Brad'a yöneltti. Sadece anladığımı söyledim.

Bundan daha açık konuşman gerek, Verity. Brad çok eğleniyor gibiydi.

Örneğin, bu kızlar neden dut yapraklarına üşüşen ipek böcekleri gibi davranıyorlar? Brad omuz silkerek şeytanca gülümsemeye başladı. Onlardan hoşlandığımı ve hepsine saygı gösterdiğimi anlamış olabilirler. Belki de,

vücutlarına bir sanat eseri gözüyle baktığımı düşünüyorlar. Benimle ilgilenmelerinin se-’ bebi gorunuşum olamaz. Ben bebek gibi bir yüze sahip olmadığımın farkındayım.

Verity siyah bir üzümü ağzına atmadan önce, En azından bu konuda kendini biliyorsun. dedi.

Brad arkasına yaslanarak düşünceli bir ifadeyle ona baktı. Bu halini gören de, gözleriyle seni soyan ilk erkeğin ben olduğumu düşünür. Olayların özünü incelemek isteyen sen olduğun için bu konuyu açıyorum. Yoksa, bundan bir süre için bahsetmeme kararı almıştım.

Verity, Ben artık bu konuyu kapadım, dedi. Çok üzgünüm.

Brad bir süre ona baktıktan sonra, Kahvemizi ve içkimizi barda içelim mi? diye sordu. Tren Rock-hampton'da durduğunda belki anneni aramak istersin. Ondan sonra da yola çıkınca, biraz çalışmaya bir itirazın var mı?

Verity sadece gözlerini kısarak ona baktı.

Lucy, Maddy'nin çok iyi olduğunu söyledi. Verity telefonu kapadıktan sonra, hala yuruyuş yapmaya zamanlan vardı.

Ilık mayıs akşamında garda tur atarlarken, Buna gerçekten de ihtiyacım varmış, dedi.

Benim de. Ne kadar hızlı yürüyorsun.

Lisedeyken çok da hızlı koşardım. Oh, bak! Lokomotifi değiştiriyorlar.

Bunu sana söylemiştim. Genelde her konuda haklıyımdır. Bir an tereddüt ettikten sonra, Wood-lar'dan yardım isteyip de reddedildiğinde annen neredeydi? diye sordu.

Hong Kong'taki kız kardeşimin yanındaydı. Kız kardeşim çok zor bir hamilelik dönemi geçiriyordu. Ses tonundan bu konudan daha fazla bahsetmek istemediği anlaşılıyordu.

Trende ikinci sınıfta seyahat eden yolculardan genç bir kızın, iki polisin arasında ağlayarak yürüdüğünü görünce durdular. Polislerden biri kızın bebeğini kucağına almıştı.

Verity, Onu nereye götürüyorlar? diye fısıldadı.

Brad iç çekti. Kız marihuana içiyormuş, bu yüzden de, ne kendine ne de bebeğine bakabiliyormuş. Trendeki görevliler polisten yardım istemiş.

Sen nereden biliyorsun?

Yemekten önce bir görevliyle konuştum.

Verity gözlerini kapayarak arkasını dönünce, Brad son derece doğal bir şekilde kolunu omuzuna attı. Sana kötü anılan mı hatırlatıyor?

Aslında hatırlatmamalı. Ben asla uyuşturucu kullanmadım. Öte yandan, bu kızın yaşam şartlarının ne olduğunu bilemeyiz. Herhalde çok çaresiz bir durumda ve gerçeklerden kaçmak istiyor.

Onun neler hissettiğini anlayabiliyorsun. İnan bana, ben de o kız için çok üzüldüm.

Verity onun gözlerine bakınca, kalbinin paramparça olduğunu hissetti. Brad'ın bakışlarından, zaafları ne olursa olsun başkaları için üzülen birinin şefkatli duyguları okunuyordu. Onun kollarına atılıp, istediği her şeyi yapmasına izin verebileceğini söylememek için kendini güçlükle durdurdu.

Onun varlığını tüm kalbiyle hissederken, nasıl olup da ondan hiç etkilenmediğini düşünerek kendini kandırdığını anlayamıyordu. Elleri göğüslerinde dolaşmadan çok önce, onun harika bir sevgili olacağını tahmin etmeliydi. İlk kez, aralarında yaşananların bambaşka şekilde gelişmesini arzu etmeye başladığını hissediyordu.

Telaşla arkasını dönünce ayağı yerdeki bir taşa takıldı.

Verity. Elinden tutarak onu kendine doğru çeken Brad, Konuş benimle, dedi.

Anlatacak bir şey yok. Sanırım, tren kalkmak üzere. Hadi, gidip biraz çalışalım. Aslında düşündüm de, benim tek başıma yapmam gereken birçok iş var. Bu yüzden de, biraz birlikte çalıştıktan sonra sana bu gecelik veda edeceğim.

Brad onun her zamankinden farklı olarak donuk bakan gözlerini ve renksiz yüzünü incelerken, ne düşündüğünü anlayamıyordu. Uzun bir sessizlikten sonra, elini bırakarak, Nasıl istersen, diye cevap verdi.

O akşam Verity onu düşünmemek için çok geç saatlere kadar çalıştığı halde, yatağa yattığında gözünü bile kırpmadı. Port Douglas'a vardıklarında aralarındaki gerginliğin azalacağını umut etmekten başka çaresi yoktu.

Gerçekten de, aralarındaki gerginlik ertesi gün biraz azalmıştı. Patronu kendini tamamiyle işine verince, Verity de sahte bir güven duygusuna kapıldı. Bir yandan da, içinde büyük bir boşluk hissediyordu. Bu da onu hırçınlaştırmıştı.

Beni endişelendiren birkaç nokta var.

Nedir onlar, Verity?

Birincisi hava şartları. Açık havada çalışacağımıza göre, bunu göz önüne almalıyız. Radyodan Ça-irns'in yağışlı olduğunu duydum.

Brad, Sen olmasan, ben ne yapardım? dedi. Dur bakalım, bir yolunu buluruz.

Diğer bir deyişle, ben bir yol bulurum. Verity asabi bir şekilde konuşmaya devam etti. Geçen sefer hava şartlan yüzünden işler durduğunda, hepiniz oturup kağıt oynarken, bütün işleri benim yapmam gerekmişti. Aslında bunun benim görevim olduğunun farkındayım, ama neredeyse sinir krizi geçirmek üzereydim.

Brad şaşkın bir şekilde, Bunu hiç belli etmemiştin, dedi.

Verity başını çevirerek pencereden dışarı bakmaya başladı. Bir gece önce verdiği kararlara rağmen, duygulan bir karmaşa içindeydi.

Birkaç dakika sonra Brad, Ne düşünüyorsun? diye sordu.

Pek fazla bir şey değil.

Bu cevabı kabul edeceğimi mi zannediyorsun?
Verity onun bu sert havasından korkmadığını belli etmeye çalıştı. Ne demek istediğini anlayamadım.
Kendini olanlardan soyutlamaya çalıştığının farkındayım. Aslında son derece sağlıklı bir insanın, kendini bazı şeylerden mahrum etmesinin ne kadar .zararlı olabileceğinin farkında mısın?
Verity öfkeden köpürdüğü halde sakin görünmeye çalışıyordu. Benimle istediğin kadar alay edebilir-
Ben sadece tavsiyede bulunmaya çalışıyordum.
Verity hafifçe gülümseyerek, Her gün kaç erkeğin kadınlara böyle tavsiyelerde bulunduğunu merak ediyorum, dedi.
Senin bir kez kollarımda kıvranarak, bedeninin benimkine yasladığını ve...
Verity öfkeyle, Yeter! dedi. Bana böyle işkence yapmaya ne hakkın var?
Bu her ikimiz için de bir işkence.
Verity, Pekala, sana gereğinden fazla tepki gösterdiğimi kabul ediyorum, diye patladı. Ama herkes tenin bazen mantıktan zayıf olabileceğini bilir. Ayrıca, bana çok kararlı bir şekilde yaklaştığını da unutma. Hem, senin çok tecrübeli olduğunu da tahmin edebiliyorum. Bütün bu olanlardan çıkarılacak sonuç, benim de mermerden yapılmadığımdır.
Brad, Sen benim bir heykeli bile baştan çıkarabileceğimi mi ima ediyorsun? diye sordu. Pek sanmam.
Bunun üzerine dişlerini sıkan Verity ayağa kalkarak, Eminim, şu an çok eğleniyorsundur, diye terslendi.
Haklısın. Senin yeniden o soğuk ve mükemmel Mrs. Wood haline dönmeni hiç istemem.
Verity öfkeyle, Ama böyle devam edemeyiz, dedi.
Zaten buna da hiç gerek yok.
Verity onun gözlerinin içine bakarak, Senin ne önereceğini biliyorum, dedi. Ama cevabım, hayır. Bunu daha kaç kez söylemem gerek?
Brad, Aslına bakarsan, ben başka bir çözüm yolu bulmuştum, dedi. Bunu uzun'zamandır düşünüyordum, ama dün akşamki yürüyüşümüzden ve bugünkü huzursuzluğundan sonra bu fikrim daha da güçlendi. Bana evliliğinden bahsetmen gerektiğini düşünüyorum. Diğer bir deyişle, bana içini dök. Bunu hiç yaptın mı? Gözlerinin içine bakarak yüzünde ciddi bir ifadeyle konuşmaya devam etti. Böylece aramızdaki bu karşılıklı çekimin bir yere vanp varamayacağını anlamış oluruz. Bizim için umut olup olmadığını anlayabilmemizin tek yolu bu, benim güzel heykelim.

BEŞİNCİ BOLUM

Verity inanmayan gözlerle etrafına baktıktan sonra, Otelimiz burası mı? dedi.
Cairns'te bir araba onları karşılayıp Port Doug-las'a getirmişti. Aslında Len Pearson bütün müşterilerine aynı hizmeti veriyordu.

Otel müdürü odayı gezdirirken gururla, Sizin için Bali Suiti'ni, Mr. Morris için de, Reef Suiti'ni ayırdık, dedi.

Onları gülerek izleyen Brad, müdürün gitmesiyle birlikte kahkahalara boğuldu. Verity, keşke yüzündeki ifadeyi görebilseydin.

Bu sözler üzerine Verity yüzünü asarak arkasını döndü.

Brad, Neyini beğenmedin? diye sordu. Sütun-lu bir yatak, drapeli perdeler, rahat kanepeler, müzik seti, televizyon, video ve çok lüks bir banyo. Yüzünü neden astığını merak ediyorum.

Verity ona cevap vermemesi gerektiğini bile bile, Söyleyeyim, dedi. Bir kadını baştan çıkarmak için buradan daha uygun bir yer olamaz.

Brad, Bunda benim hiç suçum yok! diye itiraz etti. Bu otelde yerlerimizi sen ayırttın.

Verity, Bana da Len Pearson önermişti, diye balon gibi söndü. Böyle bir yerle karşılaşacağımızı bilmiyordum.

Brad, Söyler misin, baştan çıkarma fikri nereden aklına geldi? diye sordu. Buranın biriyle birlikte olmak için ideal göründugunu kabul ediyorum, ama neden ilk olarak bunu düşündün?

Verity dişlerinin arasından, Git buradan, dedi. Başına bir vazo fırlatmadan önce git! Yann sabaha kadar da, bana görünme!

Tabii, Brad hemen gitmedi. Aksine yanına gelerek onu bileğinden yakaladı. Neden her zaman hissettiklerinin aksini söylemekte ısrar ediyorsun? dedikten sonra onu bırakıp kapıya doğru yürüdü. İyi geceler, Verity.

Verity kapalı kapıya bir göz attıktan sonra, karakterine tamamiyle aykırı bir şey yaptı. Kendini yatağın üzerine atarak yastıklardan birine sarılıp uzunca bir süre ağladı.

Yataktan kalktığında kendini hala çok kötü hissediyordu. Soyunarak bir sauna büyüklüğündeki banyoya girdi. Oda servisinden ısmarladıklarından birkaç lokma aldıktan sonra da yattı.

Güneş doğarken uyanıp egzersiz yaparsa, kendini daha iyi hissedebileceğini düşünmüştü. Erkenden kalktı ve eşofmanlarını giydi. Club Tropicana'nın içinde her türlü bitki bulunan mükemmel bir bahçesi vardı. Koşarak bahçeyi gezebilirdi.

Üzerlerinde çiğ taneleri olan çimlerde koşarken, etrafta kendisinden başka kimsenin olmadığını fark etti. Tesiste eski ve yeni, büyük bir beceriyle birleştirilmişti. Egzotik bitkilere ve dev ağaçlara bakarken hayatın orada çok daha yavaş geçeceğini düşündü.

Koştuktan sonra bir duş alıp havuza giren Verity, kahvaltıdan sonra kendini çok daha iyi hissediyordu. Patronu süitine geldiğinde, çoktan giyinmiş ve iş görüşmelerine başlamıştı.

Ama ona bir kez bakmak bile, sinirlerini bozmaya yetti. Brad'ın kendisine kahve hazırlamasını izlerken, Verity o günü nasıl atlatabileceğini düşünüyordu.

Brad gün boyunca çok hırçın davranmıştı. Bu da, Verity'nin kendisini çok asabi ve gergin hissetmesine sebep oluyordu. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, fotoğraf makinelerinden biri kaybolmuş, teknik ekipten biri su çiçeği geçirdiği için hastaneye kaldırılmıştı. Aslında normal zamanda bunlara kolayca göğüs gerebilirdi, ama Brad Morris'i potansiyel bir sevgili olarak görmek her şeyin gidişatını değiştirmişti.

Verity başına gelenlere bir türlü inanamıyordn Çalışmak yerine onun ellerine, yürüyüşüne bakıyo Brad ne zaman yanına gelse soluksuz kalıyordı Whitsundays'daki tatilinden hala yanık olan kaslı vi cudu aklını başından alıyordu. Havuz kenarında gi neşlenirlerken onun geniş omuzlarından ve dar kalçalarından gozunu alamadığını tark ederek kendi kendine çok şaşırdı.

Ama Verity'yi asıl huzursuz eden, Brad'ın kendisine bir robot gibi davranması, daha da korusu, onu görmezlikten gelmesiydi. Bıı davranışlarının içten olmadığını biliyordu. Anlaşılan Brad, ondan istendiği gibi davranmaya karar vermişti.

Oysa Verity'nin böyle bir şey istediği yoktu... artık yoktu.

Çekimlerin üçüncü gününde yorgun ve bütün gün yağan yağmurdan ıslanmış olarak odasına girdiğinde tek istediği sıcak bir banyo yapmaktı. Bu yüzden de, Brad peşinden odaya girip de kapıyı çarpınca kızgın bir aslan gibi, Tek kelime etme! diye kükredi. Her tekneye binişinde, onu deniz tutmasından ben sorumlu değilim.

Yanılıyorsun. Neden bunu ona önceden sormadın?

Verity, Aklıma gelmedi! diye bağırdı. Onun İskoç aksanını, eteği olup olmadığını, gayda çalıp çala-mayacagıu kontrol ettim. Hatta kızıl saçları ve sakalı olmasına da özen gösterdim. Çünkü sen aklını kızıllarla bozmuş durumdasın. Ama onun gibi iriyarı bir adamı, tekneye bindiği an deniz tutacağı aklıma gelmedi.

Brad buz gibi bir sesle, Bu senin başarısızlığın, dedi.

Demek böyle duşünuvorsun. O halde, bakalım, bensiz neler yapabileceksin?

bir an birbirlerine bakarak derin bir sessizliğe gömüldüler. Verity bembeyaz bir yüzle, onun fırtınalar kopan gözlerine bakıyordu. Üzerindeki ince bluzun ıslanınca bedenine yapıştığının da farkında değildi. Sonunda Brad omuz silkerek, Haklısın, o dev gibi görünüşüne rağmen denizi görünce kağıt askerlere dönüşüyor, dedi. Onun duygularını incitmeden olayın komik yönünü görebilmeliyiz.

Evet, ama sen bana az önce başarısızlığa uğradığımı söylemedin mi?

Brad, Çünkü ben de seninle aynı sorunu yaşıyorum, Verity, dedi. Ama en azından ben senin gibi bir öfkenin arkasına saklanmıyorum. Üstelik, böyle rol yapmak sana hiç yakışmıyor. Onun konuşmak üzere ağzını açtığını görünce, Brad, Lütfen, yapma, dedi. Biz iki yetişkin olarak en azından birbirimize dürüst davranabiliriz. Yoksa sen bütün erkeklerin aynı olduğunu düşünecek

kadar dar kafalı mısın? Ben kadınlar hakkında böyle bir genelleme yapsam, beni aşağılardın.

Verity başını salladı. Ama senin de güzel kadınlar hakkında bazı teorilerin var.

Ah, Primrose. Brad'ın sesinde neşeden eser yoktu. Sana kontun ondan yirmi beş yaş huvük olduğunu ve üçüncü kez evlendiğini söylemiş miydim? Primmy onun en büyük kızıyla yaşıt.

Verity yüzünü ellerinin arasına alarak, Pekala, dedi. Sana anlatacağım. Belki o zaman beni anlarsın.

Brad bir şey söylemek üzereyken vazgeçip sustu. Ardından, Gidip önce bir duş yap, dedi. Bu arada ben de kahve hazırlarım.

Duş yapıp giyindikten sonra, Verity hala çok gergin görünüyordu. Daha önce hiç kimseye evliliğinin detaylarından bahsetmemişti. Brad onun anlatacaklarını duymaya hazır mıydı? Sonuç iyi olacak mıydı? Yoksa başını yeni bir derde mi sokuyordu?

Kanepelerden birine bağdaş kuran Verity, neşeli görünmeye çalışarak, Nereden başlayayım? dedi.

Brad abajurları yaktığı için odaya yumuşak bir ışık doluyor, kapalı olan cam kapılar yağmurun sesini engelliyordu.

En baştan başla.

Bizimki de, herkesinkine benzeyen klasik bir başlangıçtı. Onunla tanıştım ve onun yakışıklılığına, benden sadece bir yaş büyük olmasına karşın, olgunluğuna hayran kaldım. Sık sık kendime onun parasından etkilenip etkilenmediğimi soruyordum. Tabii, spor arabalarla gezmek ve pahalı restoranlara, konserlere gitmek çok hoştu. Hemcinslerimin bana gıpta ile baktıklarını biliyordum. Babam öldükten sonra birçok zorlukla karşılaşmıştık. Annem her zaman mutlu olmayı bilen bir insandır, ama maddi açıdan sürekli dikkatli davranmak zorundaydık. Bu yüzden de, Barry'nin hayatıma girmesi büyük bir değişiklik yaratmıştı. Omuz silkerek, Eğer başkalarının eskilerini giyerek büyıımediysen, ne dediğimi anlayamazsın, dedi.

Devam et.

Verity kahvesinden biryudum aldıktan sonra fincanı sehpaya koydu. Onunla tanıştıktan kısa bir süre sonra ona aşık olduğumu düşünmeye başlamıştım. Ama çok dikkatli davranıyordum, o da benim isteklerime saygı gösteriyordu. Ellerine bakarak, Bir süre sonra ona 'hayır' demek giderek zorlaşmaya başladı, diye devam etti.

İşte o zaman büyük bir hata yaptım. Ona evlilik öncesi sekse inanmadığımı söyledim. O zaman Barry bana, on dokuz ve yirmi yaşındaki iki gencin ailelerinin izni olmadan evlenmelerinin büyük sorunlar yaratacağını anlattı. Birkaç kez kavga ettik. O benim çok saçma davrandığımı düşünüyordu. Ben de, bunun üzerine artık görüşmememizin daha iyi olacağını söyledim.

Böylece bir ay hiç görüşmedik. O ara çok üzüldüm. Saçma davranmış olabileceğimi düşünüyor, yine de onun beni ailesiyle tanıştırmamasına içerliyordum. Ailesi ile tanışıp, onların beni onaylamasını sağlarsam, her şeyin düzelebileceğini düşünüyordum. Çaresiz bir şekilde elini salladı. Bir süre sonra Barry gelip, bensiz yaşayamayacağını söyledi. Tek çözüm evlilikti. Ben de gözümü bile kırpmadan onunla evlendim. Bunu kimseye hatta anneme bile haber vermedim. Yüzünde buruk bir gülümsemeyle, Çok aptalca davrandığımı düşündüğünden eminim, diyerek sözlerini bitirdi.

Bu bütün gençler için geçerli. Modern çağın özgürlük anlayışı, klasik çocuk yetiştirme tarzıyla ters düşüyor.

Verity, Düşüncelerini böyle ifade ettiğin için çok naziksin, diye mırıldandı.

Gülümseme sırası Brad'a gelmişti. O zaman sadece on dokuz yaşında ve, büyük ihtimalle de, dik başlı bir kız olduğunu unutmamak gerek. Böyle bir vücut ve bu bacaklar, Barry Wood'un ailesine bile karşı gelerek evlenmesi için yeterli sebeptir. Hayatım, böyle şeyler hepimizin başına geliyor, çünkü bizler sadece insanız.

Verity başını kanepeye yaslayarak iç çekti. Nasıl bu kadar kör olabildiğimi anlayamıyorum.

Barry'nin içki sorunundan mı bahsediyorsun?

Hımm...ve de diğer şeylerden. Başını kaldırıp ona baktı. Onun ve arkadaşlarının ne çok içtiğini gördüğüm zaman şaşkınlıktan ne diyeceğimi bilememiştim. Daha doğrusu, hayretimi belli ederek, onların yanında basit kalmak istememiştim. Barry'nin içmeye on beş yaşında başladığına inanabiliyor musun? Tabii, inanamazsın. Ben bile onun sinirlendiğinde veya mutsuz olduğunda şişeleri devirdiğini bilmiyordum.

Uzun bir sessizlikten sonra Verity doğrulup, buruk bir şekilde, Gerisini tahmin etmek o kadar zor olmasa gerek, dedi.

Hayır, değil. Eminim, planlamadığın halde hamile kaldın. Verity'nin başını salladığını görünce, Barry'nin ailesinin tepkisi, harçlığının kesilmesi ve diğerleri, diyerek sözlerini sürdürdü. Verity bir kez daha başını sallayarak bu tahminleri onayladı. Sonunda bütün bunlar Barry'yi şiddete yöneltti, öyle değil mi? Maddy bu yüzden mi erkeklere güvenmiyor?

Verity, Evet, diye fısıldadıktan sonra boğazını temizledi. Bu da, benim hatalarımdan biri. Onu değiştirebileceğimi umut ederek, bu evliliği sürdürmekte ısrarlıydım. Hatta bu yüzden okulu bırakıp çalışmaya başladım. Böylece Barry üniversiteyi bitirip işe başlayacak ve bir ev alabilecek kadar para biriktire-cekti.

Bu şiddet ne kadar devam etti?

Bana sadece iki kez saldırdı. Ne yazık ki, Maddy ikisine de tanık oldu. Ben de onu alarak evi terk ettim. Ama şiddet sadece fiziksel olmuyor. Uzun süre psikolojik baskı altında kaldığımı itiraf etmek zorundayım.

Brad kaşlarını çatarak, Annen bütün bu süre içinde uzaklarda mıydı? diye sordu.

Verity ellerini yumruk yaptığını fark edince, parmaklarını gevşetti. Hayır, ama insan hata yaptığını kendi kendine bile itiraf edemezken, bunu ailesine açıklayamıyor. Zaten korkunç bir suçluluk hissediyordum. Bu yüzden de, sürekli rol yaparak, çevrem-dekilere her şeyin yolunda olduğunu söylüyordum.

Ama...

Verity ayağa kalkarak camlı balkon kapısından dışarı bakmaya başladı. En azından yanlış bir karar verdiğim için suçluyum. Böyle büyük bir felaket söz konusuyken, suçu on dokuz yaş heyecanlarına veya dik başlılığa yükleyemezsin.

Neden pek çok kişinin hata yaptığını kabul etmek istemiyorsun?

Verity yavaşça Brad'a dönüp, uzun bir süre konuşmadan ona baktı. Kabul ediyorum. Sadece o zamanlar yaptığım yanlışları tekrarlamak istemiyorum. Aslında bütün erkeklerin aynı olduklarını da düşünmüyorum. Benim söylemeye çalıştığım tek şey, artık güven duygumu yitirmiş olmam.

Brad, Ah, sorunun ne olduğunu anlamaya başladım, dedi. Sen ateşli kişiliğinin sebep olduğu duygulara güvenmemekten bahsediyorsan, seninle aynı fikirde olduğumu bilmelisin.

Anlayamadım.

Yüzünde çok ciddi bir ifade vardı. Ama sen oldukça önemli bir gerçeği göz ardı ediyorsun. Herkes yaptığı hatalardan pek çok şey öğrenir. Sana az önce ben de pek çok şey öğrendim; dedim.

Hayır, sen bana sadece geçmişteki bir yanlış yüzünden doğal istek ve ihtiyaçlarını bastırmaya çalıştığını söyledin.

Verity alçak bir sesle, İnan bana, dedi. Morarmış bir göz veya patlak bir dudakla ilgili yalanlar uydurmak zorundaysan, hiçbir şeye inancın kalmıyor. Aslına bakarsan, tüm bunlara rağmen... Bir an durdu. Sözlerine devam etmek için büyük bir çaba harcar gibiydi. Senden etkilendiğimi daha fazla inkar edemeyeceğim. Ama aramızdaki bu çekimin bir temelinin olmaması aklıma iki sebep getiriyor. Gülümsemeye çalışarak, Birincisi, zannettiğimin aksine, ben hormonlarıma söz geçiremiyorum, ikinci olarak da, sen de Primrose'yi kaybettiğin için, tahmininden daha fazla etkilenmişsin.

Brad gözlerini kısarak, Sende teselli bulmaya çalıştığımı mı iddia ediyorsun? diye sordu.

Verity başını 'evet' anlamında salladı.

Bunu duyan Brad alçak sesle bir küfür savurarak alaycı bir şekilde, Bu konularda bir uzman olduğuna göre, ne yapmamızı öneriyorsun? dedi.

Bu alaycı ifadeyle kalbi kırılan Verity, hiç düşünmeden, Teselliyi başkasında ara, diye karşılık verdi. Aslına bakarsan, sana bu işe gönüllü

olacak iki kişi sayabilirim. Birincisi Len Pearson'un yat şirketinde çalışan bir kız. Çok genç olmasına karşın, istekli...

Brad sertçe, İyi, sen ne yapacaksın? diye çıkıştı. Aslına bakarsan ben de senin için mükemmel bir çözüm buldum. Neden kendine sadece arzularını tatmin edecek bir sevgili bulmuyorsun? Bu, o mükemmel göğüslerin ve bacaklarınla büyüleyebileceğin yirmi yaşlarında bir delikanlı olabilir. Örneğin, bugün yatta sana yardım etmek için çırpınan genç gözlerini üzerinden ayıramıyordu. Onunla kısa bir ilişki... Ve-rity'nin ona vurmak için öne atıldığını görünce, bileklerinden yakalayıp sözlerine devam etti. Hadi, Verity. Ani tepkilerini kontrol altına almayı öğrenmelisin.

Verity, Sen de iğrenç hakaretlerine bir son ver, dedi. Ve kollarımı bırak!

Birazdan bırakacağım. Neden benim hakaretlerimin seninkinden daha ağır olduğunu iddia ediyorsun? Sen bana az önce benim sana önerdiklerimin aynını tavsiye etmiyor muydun?

Verity hiçbir önerinin ihtiyaç gidermek için bir sevgili bulma tavsiyesinden daha ağır bir hakaret olamayacağını düşündüğünden, itiraz etmeye hazırlandı. Ama kendine karşı dürüst davranınca, onun haklı olduğunu kabul etti.

Düşüncelerinin gözlerinden okunmamasını dileyerek, Bırak beni, diye tekrar etti. Eğer bana böyle yaklaşabileceğini zannediyorsan, yanılıyorsun.

Brad alçak bir sesle, Senin korktuğun ben değilim, dedi. Benim asla şiddete başvurmayacağımın sen de farkındasın. Sadece yeniden yaşamaya başlamaktan, gülmekten ve sevmekten korkuyorsun. Çünkü kendine, 'Korkunç olaylar yaşadım, ama bunlar hayatımın geri kalanının bir zombi gibi geçirmemi gerektirmez/ diyecek kadar cesaretin yok. Brad bileklerini bıraktığı an Verity ona yeniden saldırdı. Ona vurmaya çalışırken dengesini yitirdiği için sendeleyince, Brad belinden tutarak, Demek hassas bir noktaya dokundum, dedi. Bakalım, bütün bu öfkeni gereken hedefe yönlendirmeyi başarabilecek miyim?

Ama Verity'nin aklı başına gelmişti. Yeniden beni öpmeye kalkışma, diye fısıldarken sesindeki yakarış yüzünden kendisinden nefret ediyordu.

Ben sadece bana karşılık vermeni istiyorum.

Verity onun kendisine doğru eğildiğini görünce umutsuzca, Senden nefret ediyorum, dedi.

Brad, Biliyorum, dedikten sonra nazikçe çenesinden tutarak gözlerinin içine baktı. Nefret etmeye devam et. Benim de, senin hakkındaki düşüncelerim çok karışık. Ama o fikirler, bu isteğimde bir değişik-likyapmıyor. Hafifçe dudaklarına dokundu. Dudaklarından aldığım hazda veya sana dokununca hissettiklerimde de bir fark yaratmıyor. İnan bana, bu hisler yüzünden geceleri uyuyamıyorum. Ellerimi bu uzun bacaklarda gezdirmek, seni sadece hayallerimde değil, gerçek yaşamda da soymak istiyorum. Mayon çok kapalı olduğu halde, seni yüzerken görmek büyük bir işkence. Onun hafifçe gülümsediğini gören Verity, tepeden tırnağa titremeye

başladı. Bir gece özel bir havuzda çırılçıplak yüzdüğümüzü hayal edebiliyor musun? Ardından da, gevşemiş bir şekilde yatağa girerdik. Verity'nin gözlerini korkuyla açıp, dudağını ısırdığını gördüğü halde, bakışları son derece ciddiydi. Sen ne dersen de, bu duygular asla değişmeyecek. Sözlerime eklemek istediğin bir şeyler var mı?

Birden, Biliyordum, diyen neşeli bir ses onları kendilerine getirdi. Brad hızla sesin geldiği yöne dönerek, Len, dedi ve hemen toparlandı. Seni gördüğüme sevindim, ama en azından kapıyı çalabilirdin, dostum.

Len Pearson hiç de utanmış gibi görünmüyordu. İçeri doğru yürümeye devam ederken, Kapıyı vurdum! dedi. Sanırım, siz ikiniz beni duyamayacak kadar meşguldünüz. Ama bu çok iyi! Ellerini keyifle ovuştururken, Verity ile senin arandaki sorunları fark ettiğim an, böyle romantik bir ortama ihtiyacınız olduğunu anladım, diye ekledi. Haklıymışım, değil mi? derken ikisine de soru sorarcasına bakıyordu. Ardından da cevabı beklemeden, Artık sorununuzu çözdüğünüze göre, benim için mükemmel bir reklam hazırlayabilirsiniz, dedi. İnsanın içi kıpır kıpırken ne uyuyabilir ne de çalışabilir. Verity'nin kalçasına babacan bir şekilde vurduktan sonra Brad'a döndü. Ağabeyin de, seni mutlu etmenin tek yolunu biliyordu. Yanında Verity'yi götürürsen, daha verimli çalışacağını söylemişti.

Brad olacakları tahmin ederek bir önlem almaya çalıştı ama Verity onun konuşmasına fırsat vermeden, Duyduklarıma inanamıyorum, diye atıldı. Len Pearson'a bakan gözleri ateş saçıyordu. Ben neyim? İsteksiz bir tavşanın önüne sallandırılacak bir havuç mu? Dişleri öfkeden birbirine vuruyordu. Ya da bir şeyhe sunulacak cariye mi? Onun mutlu olması kimin umurunda? Ne onun mutluluğu ne insanların sizin icadınızı satın alması ne de Morris şirketinin iflas etmesi umurumda. Beni böyle kullanamazsınız! Brad'a dönerek, Sana gelince, dedi. Beni çok zor bir duruma düşürdün. İnsanların böyle konuşmalarının ve beni kullanmalarının tek sebebi setisin. Seni bu yüzden ellerimle öldürebilirim.

Verity, senin espri anlayışına ne oldu? Yoksa diğer...

Sozunuzu ooldüğüm için özür dilerim. Üçü birden sesin geldiği yöne dönünce, film çekiminden sorumlu olan Bob ile burun buruna geldiler. Kapı açıktı, ben de girdim. İskoçyalımız yolun karşısındaki barda sızmak üzere. Konuşmalarından anladığım kadarıyla, bugün çekimlerde kustuğu için çok üzgün. Özellikle de, sizin önünüzde, Mrs. Wood... sizin çok harika bir kadın olduğunuzu tekrarlayıp duruyor. Utangaç bir şekilde, Senin de, ona gerektiği gibi davranmadığını düşünüyor, Brad, diye ekledi. Bugün ona çok kaba davranmışsın.

Odayı derin bir sessizlik kapladı. Sonunda Brad, Haklı olabilirsin, Verity, dedi. Seni buraya hiç getirmemeliydik.

ALTINCI BÖLÜM

Mrs. Wood. Size, Verity diye hitap edebilir miyim?

Bana nasıl isterseniz öyle hitap edin, Mr. Pearson. Sabah yağmaya başlayan yağmur aralıksız devam ediyordu. Kahvaltıdan kalkan Verity, onu Ca-irns'e götürecek bir araç bulmak için çabalarken, Mr. Pearson Bali Suiti'ne gelmişti.

Mümkünse bir fincan kahve içebilirim. Len Pearson o sabah oldukça keyifli görünüyordu.

Verity ona bir fincan kahve koydu.

Sizden özür dilemeye geldim.

Buna hiç gerek yok.

Tabii ki, var. Size kendinizi bir havuç veya cariye gibi hissettirmeye hiç hakkım yoktu.

Verity öfkeli olduğu halde, olaya bu açıdan bakınca çok komik göründugunu kabul etmek zorunda kaldı. Omuz silkerek, Fazla tepki göstermiş olabilirim, dedi hafifçe gülerek.

Len Pearson ona doğru eğildi. Aklıma bir fikir geldi. Dinlenmeye ihtiyacınız olduğunun farkındayım. Size bir gün izin veriyorum. Yatım limanda bekliyor. Tayfası da...

Verity şaşkın bir şekilde, Bir gün izin mi? diye sordu. Hem de denize açılarak mı? Umarım beni yanlış anlamazsınız, ama bence bu hiç de iyi bir fikir değil. Ayrıca, yağmur da yağıyor.

Yakında duracak.

Verity gözlerini açtı. Affedersiniz, anlayamadım.

Unutmayın, ben burada buyuaum. Her neyse, Lovv Isles'deki evimin kahyasıyla konuştum. Bana havanın açacağını söyledi, Oraya gitmek bir saatimizi alır. Lovv Isles'de piknik yapıp, denize girebiliriz. İskoç'u bile ikna etmeyi başardım.

Verity gözlerini devirerek, Iskoç, dedi.

Biliyor musunuz? Benim annem de, Edin-burgh'lu idi. Dün gece Iskoç ile uzun bir konuşma yaptık. Bana içini döktü. Daha da önemlisi, onu yatta oyalamayı başarabilirsek, artık denize açılmaktan korkmayabilir.

Ama onu deniz tutuyor. Bu elinde olmayan... Verity umutsuz bir şekilde konuşmaya ara verdi.

İskoçyalımız çok kalın kafalı olabilir, ama iyi bir kalbi var. Onu Brad konusunda yatıştırdım. Bundan böyle ilişkileri daha ılımlı olacaktır.

Verity ona bakakaldı. Beni şaşırtıyorsunuz, Mr. Pearson. Bütün bu çabalarınızın bir icat uğruna olduğuna inanamıyorum.

ten Pearson dalgın dalgın, Ben böyle bir insanım,-Verity, dedi. Biliyorsun, eşimi kaybettim. Hiç çocuğum da yok. Beni insanlarla ilişkilerim ayakta tutuyor. Söyleyin bakalım, gelecek misiniz?

Hayır...

Lütfen.

Verity ayağa kalkarak odanın içinde yürümeye başladı. İskoçyalı'nın deniz korkusunu yenmiş olabilirsiniz, ama benim Mr. Morris'e hissettiğim öfke hiç azalmadı.

Ah, Verity! Aslında biraz düşündüm de, eğer onunla aranızdaki özel ilişkide bir gelecek göremiyorsanız, barış ilan etmemekte haklısınız.

Verity ne diyeceğini bilemeyecek kadar şaşırmıştı.

Buraya gelmeden önce onunla konuştum. Ona bir kadını zorlamanın hiç de hoş olmadığını ve de ürünlerimin adının bu tür dedikodularla anılmasını istemediğimi söyledim.

Verity kulaklarına inanamıyordu. Ciddi olamazsınız!

Len Pearson halinden memnun görünüyordu.

Peki, o size ne dedi?

Aslına bakarsanız, verecek bir karşılık bulamadı. Ama yanımdan ayrılmadan önce bana, 'Annesiyle tanışmaksınız,'dedi.

Verity hayretle gözlerini kırpıştırdı.

Bizimle gelecek misiniz, Verity? Lütfen. Len Pearson ısrar ediyordu. Eskiden eşimi deli ederdim, diye ekledi. Sonunda Kneg'i yarattım. O da, bana ölmeden önce, nihayet işe yarar bir şey icat ettin, dedi. Onun hatırına, lütfen.

Port Douglas'taki yat limanı kötü havaya rağmen, her zamanki gibi çok renkliydi. Aslında yağmur ortama huzur katıyordu. Yine de, Verity muhteşem dükkanları dolaşıp alışveriş etmeyi ve deniz kenarında öğle yemeği tercih ederdi. Diğer bir deyişle, Len Pearson'un lüks yatı Jessica'da Brad Morris ile birlikte seyahat etmek yerine, her şeyi yapabilirdi. Buna rağmen, yatıyla gurur duyan Mr. Pearson'un, ona rehberlik ederek tekneyi gezdirdikten sonra çok etkilendiğini kendi kendine itiraf etmek zorunda kaldı.

O sabah Brad ile tek kelime konuşmadan güvertede oturan Verity, İskoçyalı'nın yaptığı esprilerle oyalanıyordu. Jessicabir kuğu zarafetiyle açık denize doğru yol alırken, Brad'a kaçamak bakışlar atmaktan kendini alamadı. Onun neler hissettiğini merak ediyordu. Ama Brad duygularını çok iyi gizliyordu.

Lovv Isles'e yaklaşırlarken, her zamanki çekiciliğiyle İskoçyalı'nın bile kalbini fethetmeyi başarmıştı.

Ama sabah boyunca Verity'ye yönelik bir kez şaka yapmış, o da bunu duymazlıktan gelmişti.

Günün geri kalan kısmında Len'in onlara vaat ettiği her şeyi yaparak, güneşlendiler, denize girdiler, şnorkellerle daldılar. Sonunda yatta toplandıklarında İskoç onları şaşırtan bir açıklamada bulundu. Ona göre, reklam çekimi için o günden daha uygun bir zaman bulunamazdı.

Herkes homurdanmaya başladığı sırada, Brad Len'e baktı. Aslında, bizim planladığımız tam olarak bu değildi. Ama İskoçyalımız kendini Jessica 'da daha emniyette hissediyor.

Len bir an düşündükten sonra neşeyle, Sen bildiğin gibi yap, dostum, dedi.

Pekala dostum, rüzgar eteklerini savurunca, gayda çalmaya ara verip eteklerine bak. Endişelenme, iç çamaşırlarını seyirciye göstermeyiz. Pete sen de gel.

Pete İskoçyalı ile birlikte balık avlamaya giden bir denizci rolündeydi.

Ona Kneg'i uzatarak, Bu sabah evden aceleyle mi çıktın, dostum? diyeceksin. İskoçyalı'ya dönerek devam etti. Sen de onu alıp, bir süre baktıktan sonra uçuşan eteğini tutturacaksın. Bu kadarı çok basit. Şimdi, sıra en önemli kısma geldi. Yüzünde huzurlu bir ifadeyle sakalını kaşıyıp, Bu da, ne böyle? diyeceksin. Lütfen İskoç aksanını unutma. Anlaşıldı mı?

İskoçyalı kendinden emin bir ifadeyle başını salladı.

Oldukça neşeli görünen Pete bir kahkaha atarak, Ben de, Hiçbir fikrim yok, Jock, dedikten sonra, Senin bu teknede ne aradığını da anlamış değilim, diye ekleyeceğim. Onun gayda çalmaya başlamasıyla da, baŞımı aksi yöne çevireceğim.

Verity içinden, bunu asla başaramayacaklar, diye geçirdi. Zamanlamayı ayarlayamayacaklar, espri yeterince anlaşılamayacak, hiç prova yapmadıkları için rollerini şaşıracaklar...

Ama çekim başarıyla tamamlandı. Hatta o kadar başarılı oldu ki, İskoç son sahnede denize bakıp gayda çalarken herkes sevinçle onu alkışlıyordu.

Brad, ikiniz de mükemmeldiniz, diyerek çekime son verdi.

Yattaki tek kadın o olduğu için, Len, Verity'ye en büyük kamarayı ayırmıştı. Son derece lüks döşenmiş olan kamaraya gidip duş yapan Verity kendini bir anda çok yalnız ve mutsuz hissetti. Giyinirken, onu bekleyen geleceği düşünmeden edemiyordu.

Yatağa uzandı. Sadece birkaç dakika gözlerini dinlendirmeye niyetlenmişti, ama çok geçmeden derin bir uykuya daldı.

Onu uyandıran Brad oldu. Gözlerini açıp da, iki kadehle burun buruna gelen Verity, votka soda limon karışımını hemen tanıdı. Brad kadehleri sehpaya bırakıp, bir tabure çekmeden önce uzun süre göz göze kaldılar.

Sonunda Verity saatine bakarak, Sanırım, otele varmak üzereyiz, diye toparlanmaya çalıştı.

Brad başını, hayır anlamında, salladı. Herkes o kadar çok eğleniyordu ki, tur atmaya başladık. Bir saat daha denizde kalacağız. Çok değişik bir tecrübeyi kaçırıyorsun.

Verity bir cevap vermeden dirseğinin üzerinde doğrulup, içkiden bir yudum aldı.

Aralarındaki sessizlik giderek derinleşiyordu. Sonunda Brad güverteyi işaret ederek, Ne garip, benim canım da artık eğlenmek istemiyor, dedi.

Biliyorum.

Onun kendisine soru soran gözlerle baktığını gören Verity, Brad'ın başarılı çekimlerden sonra her zaman böyle içine kapandığını düşünüyordu.

Neden? diye onu biraz irdelemek istedi. Her şey yolunda gitti. Kuşkularıma rağmen, her şey mükemmeldi.

Brad sonunda hafifçe gülümsedi. Başaramayacağımı mı zannediyordun?

Hayır. Verity içkisinden bir yudum daha aldıktan sonra omuz silkti. Sadece o an pek olumlu düşünemiyordum. Ben sadece, senin çekimlerden bir süre sonra kendini boşlukta hissettiğini...

Brad kendi kendisiyle alay ederek, Bir saat kadar sonra, diyerek onun sozunu kesti. Beni ne kadar iyi tanıyorsun. Birlikte yaşanması çok zor bir insanım, değil mi?

Verity kirpiklerinin gözyaşlarıyla ıslandığını fark edince paniğe kapıldı. Aniden yatakta doğrularak içkisinden büyük bir yudum aldı. Artık öğleden sonraları uyumaya bir son vermeliyim. Aksi takdirde, votka soda limon kokteylini alışkanlık haline getirebilirim.

Brad elindeki kadehi alarak, Verity, neden ağlıyorsun? diye fısıldadı.

Ağlamıyorum... bilmem. Yüzünde çaresiz bir ifadeyle dudaklarını yalamaya başladı.

Bunun sebebi bütün inkarlarına, sorgulamalarına rağmen ikimizin ilişkisi, değil mi? Birbirimizden ayrı kalamıyoruz, hatta, yeri geliyor, düşüncelerimizi bile ayırt edemiyoruz.

Verity ona bakakaldı. Sözlerine itiraz edemiyor, gözlerini de ondan alamıyordu.

Brad uzanıp yanağını okşadıktan sonra, gözyaşlarını sildi. Bu o kadar şefkatli bir dokunuştu ki, Verity duygularının onu ele geçirdiğini hissetti. Bu yüzden de, dudakları buluştuğunda hiç itiraz edemedi. Brad'ın ellerinin bedeninde gezindiğini fark ettiğinde, ona karşılık vermeye başlamadan önce başını omuzuna gömerek saçlarını okşadı. Ardından gözlerinin içine bakarak ileri gitmek istemediğini söylemeye çalıştıysa da, bunu başaramadı. Dokunuşları huzur veren niteliklerini yitirip, arzı dolu okşamalara dönüşmüştü. Verity soluklarını kontrol etmek bir yana, ürperen tenine söz geçiremiyordu. Sanki benliği Brad Morris'e bağlanmıştı. Bu görünmez bağı bir türlü söküp atamıyordu. Ona hayır demek yerine, bu sıcak dokunuşların, Barry ile yaşadıklarının açtığı yaraları iyileştirmesini beklercesine, Brad'ın gözlerinin içine bakmaya başladı.

Brad yavaşça giysilerini çıkarırken, her ikisi de, yeni aşıklar gibi zamanın durduğu yepyeni bir dünyaya adım attılar.

Brad'ın onun göğüslerine baktıktan sonra, dikleşmiş uçlarına hafifçe dokunması Verity'yi büyülemişti. Onun kollarında olmak ve Brad'ın geniş omuzlarını okşamak çok hoşuna gidiyordu.

Brad onunla birlikte yatağa uzanarak, boynunu öpüp kalçalarını okşarken, kendisi de ona dokunup, elinde olmadan zevkle kıvranırken yaşadıklarından müthiş haz almaya başlamıştı.

Artık sözcüklere gerek duymadan, nelerden hoşlandıklarını keşfediyorlardı. Sonunda ritimleri değiştiğinde, aynı anda hareket etmeye başladılar. Verity onun gücüne sığınmak gibi çılgınca bir fikre kapılmıştı.

Sonunda Brad ona sahip olduğu an hiç tereddüt etmeden, kollan ve bacaklarıyla Brad'ı sıkıca sardı. Müthiş bir patlama her ikisini de esir alana dek de, onun her hareketine uyumlu bir şekilde karşılık verdi.

Gerçek hayata yavaşça geri döndüklerinde, Brad başını kaldırıp gözlerinin içine baktı. Verity artık ondan hiçbir şeyini saklayamayacağını hissediyordu. Bir kadın olarak her sırrını onunla paylaşmış, kendini ona açmıştı.

Bunu bilinçlendirdiği an, kendini huzursuz hissetmeye başladı.

Brad bu duyguları bakışlarından okumuşçasına, Verity, yapma, dedi.

Buna rağmen Verity ondan uzaklaşmaya çalıştı. Bırak beni.

Hayır. Böyle olmaz. Buna hiç gerek...

Verity,... var, diye fısıldadı. Ben nasıl böyle bir şey yaptım?

Sen kötü bir şey yapmadın ki. Aksine, bütünüyle mükemmel...

Kendi kuşkuları yetmezmiş gibi, o an biri kapıyı çalıp onlara seslenince, durum bütün çıplaklığıyla beyninde şekillendi. Başka birinin yatında, bir yabancının yatağında hiç de hoş olmayan bir pozisyonda yakalanmalarına ramak kalmıştı. Gözlerini kapatıp her an kapıdan birinin girmesini beklerken, soğuk terler döküyordu. Neyse ki, kapıdaki bir cevap alamayınca uzaklaşmaya başladı. Bu bile hissettiği koıku ve öfkeyi hafifletmeye yetmemişti

Brad da doğrularak alçak sesle kiifür etti. Neden bizi rahat bırakmıyorlar?

Verity elleriyle yuzunu kapadı. Eğer kapıyı açmış olsaydı...

Açamazdı,çünkü ben kilitlemiştim. Biri İtri ni ıı bizi görmesini istediğimi mi zannediyorsun?

Verity ellerini yüzünden çekerek, Ne zaman kilitledin? diye sordu.

Kaçınılmaz sonun yaklaştığını anladığım an. Öte yandan, buraya seni baştan çıkarmak için geldiğimi zannediyorsan, yanılıyorsun.

Oh! Verity doğrularak, örtüyü üzerine çekti. Yine de, şu an yukarıda neler konuşulduğunu ve insanların bakışlarını tahmin edebiliyor musun? Herkes kilitli kapılar ardında ne yaptığımızı merak ediyordur. Bunu yapmak için çıldırmış olmalıyım!

Hayır. Brad bileklerinden tutarak gözlerinin içine baktı. Sen beklediğimden çok daha sıcak, çekici ve cömerttin. Ama kendini yalnız, çaresiz hissettiğini de fark ettim. Oysa böyle hissetmene hiç gerek yok. Ayrıca, başkalarının ne düşündüğü konusunda endişelenmen de çok yersiz.

Verity ellerini çekerek, Peki ya, benim ne düşündüğüm? dedi.

Brad arkasına yaslandığında gözlerinde alaycı parıltılar vardı. Anlat bana. Bunun çok ilginç bir itiraf olacağından eminim.

Bir anda çılgına dönen Verity, olanların onun suçu olduğunu, Brad'ın üzerinde garip bir güç kullandığını haykırmak istedi. Ama sonra mantığının

sesi galip geldi ve ona en azından dürüst davranabileceğini fısıldadı. Brad'a ne söyleyecekti? Bu ilişki yürümez, diyebilirdi. Geçmişteki tecrübelerinin açtığı yaralar hala çok tazeydi ve henüz bir ilişkiye girmek istemiyordu.

Brad, Primrose'nin hayaletini kovmakla meşguldü. Onların ne kadar yakın olduklarını, bürodayken birbirlerine nasıl baktıklarını Verity'den daha iyi bilen olamazdı.

Derin bir nefes alarak kararlı bir şekilde, Bu yattan seninle kol kola ineceğimi zannediyorsan, çok yanılıyorsun, dedi.

Verity.

Yanaklarının kızardığını hisseden Verity, Lütfen buradan git, Brad, diye fısıldadı.

Brad'ın yüzündeki haşin gülümseme gözlerindeki aşağılamayı gizleyemiyordu. Gerçekten de bu kadar ruhsuz olabilir misin? Bütün bu paylaştıklarımızdan sonra söyleyebileceğin tek şey bu mu? İnan bana, ben kadınlar konusunda önyargılı olmamak için çok uğraştım. Uzanıp giysilerini aldıktan sonra, Ama artık sizlerin nasıl bir düşünce yapısına sahip olduğunuzu merak etmeye başlıyorum, diye konuşmasını sürdürdü. Seni daha fazla rahatsız etmeyeyim. Aynaya bakıp saçlarını düzelterek, Endişelenme, güvertedekilere yeni reklam çekimlerini tartıştığımızı söylerim, diye ekledi.

Yattan indiklerinde, Len'e gruptan ayrılabilmek için türlü bahaneler öne sürerken, Brad Verity'ye hiç bakmıyordu bile.

Verity biraz huzur bulmak için limanın yakınındaki beyaz boyalı kiliseye girdiğinde, aklında binlerce soru dolaşıyordu. Brad az önce paylaştıkları yoğunlukta bir deneyimi başka kadınlarla da çok kez yaşamıştı. Yine de, söylediklerinde doğruluk payı olabilirdi, ama Verity'nin içindeki bastırılmış duyguları serbest bırakarak, nelere sebep olacağını biliyor muydu?

O an o kadar dalmıştı ki, ellerini yumruk yapıp, tırnaklarını avucuna batırdığını ancak canı yanınca fark etti. Sevişmelerini hatırlamak istemediği halde, anılarla savaşamıyordu.

Koşarak kiliseden dışarı çıktığında, her gün olduğu gibi, Lucy ve Maddy'yi aramak üzere telefona koştu. Böylece, kendi normal hayatına dönebilirdi.

YEDİNCİ BOLUM

Rehber, Burası da, Daintree Orrtıanı, diye anlatmaya başladı. Bu ağaçlar yüz milyon yıldır...

Verity cipin penceresinden kırmızı topraklı ormana bakarken, bir yandan da rehbere kulak vermişti. Avustralya'daki yarasa türlerinin yüzde altmışı, kelebek türlerinin ise yüzde altmış ikisi bu ormanlarda yaşıyordu. Ayrıca, sadece orada bulunan iki özel tür kanguru da bir tek bu ormanlarda goruıuyordu. Bir taraftan,timsahlarda varlıklarını sürekli hissettiriyordu. Her yerde, nehirde yüzülemeyeceğini belirten işaretler vardı.

Verity bütün bunların kendisine en ufak bir heyecan vermediğini düşünerek, kalabalıktan boğulmak üzere olduğunu hissetti.

Cape Trib plajı, reklam serisinin ikinci seti olarak belirlenmişti. Len Pearson'un icatlarıyla tarihe geçebileceğini düşünürken, gülümsemesine engel olamadı. Çekimlerdeki başarısı yüzünden Brad'ı da takdir ediyordu. Güneşli bir kumsalda yürürken, yerde bir Kıieg bulan kazazedenin bir hindistan cevizini keserek suyunu içtiği reklam da, başarılı bir şekilde tamamlanmıştı.

Çekim bittikten sonra çok sevimli bir otelde mola vererek yemek yediler. Len onlara bölgedeki bütün önemli yerleri gezdirmek ve yemeklerden tattırmak istiyordu. Verity onun bu konukseverliğine rağmen hiçbir şeyden zevk alamadığını fark etti.

Hiç iştahı olmadığı için kumsalda yürümeye karar verince, kendini egzotik ağaçlarla çevrelenmiş bembeyaz bir kumsalda buluvermişti. Düşünceleri beyninde dönüp duruyor, zaman geçtikçe kendine karşı hissettiği öfke artıyordu.

İçinden, neden böyle düşündüğümü bile bilmiyorum, diye geçirdi. Brad'ın ona neden 'ruhsuz' dediğini de bilmiyordu. Kendisini neden suçlu hissettiğini de...

Ağaçların arasından bir çıtırtı duyunca, bunun bir timsah olabileceğini düşünerek paniğe kapıldı. Olduğu yerde donmuş kalmıştı. Sonunda arkasına dönünce karşısında Brad'ı buldu.

Affedersin, seni korkutmak istememiştim.

Verity, Sen korkutmadın, dedi. Bir ses duyunca timsah zannettim.

Bunun mümkün olacağını sanmam.

Verity paniğini bastırmaya çalışarak, Neden? diye sordu. Her tarafta timsahlara karşı uyarı tabelaları var.

Olabilir, ama bir timsah gelseydi, sana çoktan saldırırdı. Ayrıca, bugüne kadar hiçbir insana saldırmamışlar. Herhalde senin duyduğun bir kertenkeleydi.

Verity omzunun üzerinden bakıp da, bir şey göremeyince kendi kendine öfkelendi. Bu yüzden de sert bir sesle, Bir timsah da olabilirdi, dedi.

Brad alaycı bir şekilde gülümseyerek gözlerinin içine baktı. Pek çok şey olabilirdi. Ama senin sorunun, ortada bir problem yokken bir şeyler yaratman zaten.

Lütfen, kişisel konulara girmeyelim. İzin verirsen, gideceğim.

Brad, Hayır, ben hazır olana dek bekleyeceksin, dedi. Belinden tutup keten gömleğiyle, haki rengi şortuna bir göz attıktan sonra, Ne de olsa biz yabancı sayılmayız, diye ekledi. Acaba kalp atışlarının bu kadar hızlanmasının sebebi timsah mı, yoksa ben miyim?

Verity öfkeyle, Kendine paye çıkarma, dedi. Her gün karşıma insan yiyen timsahlar çıkmıyor.

Ben de, her gün mükemmel bir şekilde seviştikten sonra, yataktan kovulmuyorum. Bana, insan yiyen bir canavarmışım gibi davrandın. Yok

...kadın yiyen bir canavar olarak düzeltiyorum. Beni ilk başta durdurmalıydın, Verity.

Verity suçluluk ve karmaşa ile dolu bakışlarını gizlemek için, gözlerini kapadı. Evet, ama durdurmadım. Sence bu beni... eminim, bunu tarif edecek bir kelime vardır.

Brad, Evet, var, dedi. Bakışları dudaklarına ve oradan da göğüslerine inince, Verity kendini o gün yatta olduğu gibi çırılçıplak hissetti. Kalbi hiçbir timsah korkusunun sebep olamayacağı kadar hızla atıyordu. Dişlerini sıkarak, Pekala, bu yapılabilecek en aptalca şeydi, dedi. Ama ikimiz de... çılgınca davrandık. Senin bunu umursamadığını biliyorum, ama bir de üstüne üstlük korkunç bir pozisyonda yakalanacaktık.

Sana söyledim, kapıyı kilitlemiştim.

Bu da, herkese ilan etmekle aynı şey değil mi? Herkesin'bize nasıl baktığını görmüyor musun? Daha doğrusu, bize bakmaktan nasıl kaçındıklarını...

Verity bu konu dünde kaldı. Talihsiz bir durum olduğunu kabul ediyorum, ama asıl sorunumuz bu değil.

Hayır, Brad yanılıyorsun. Bir an tereddüt ettiyse de, kendini daha fazla engelleyemeden sözcükler dudaklarından dökülüverdi. Ben hayatımda daha önce hiç öyle davranmadım. Ve tanrıya bir daha böyle bir hatayı tekrarlamamama yardım etmesi için dua ettim. Bu çılgınlıktı. Umarım, sen de yaşananları ta-mamiyle unutur ve beni... Birden sustu.

Ama Brad onun ne demek istediğini anlamıştı. İçine hapsettiğin duygularının ortaya çıkmasına sebep olduğumu söylemeye çalışıyorsun. Her şeyi unutup bir daha bunun tekrarlamamamı istiyorsun.

Verity dudağını ısırırken, onun alaycı bakışlarından kaçmaya çalıştı.

Sen bir sahtekarsın, tatlım. Brad çok yumuşak bir sesle konuştuğu halde, sesindeki aşağılama son derece açıktı. Aslında çok hoşuna gitti. Tekrarlansa, yine hoşuna giderdi. Bu yüzden mi korkuyorsun?

Bu acımasız sözler, Verity'nin kanının çekilmesine sebep olmuştu. Ondan kaçmaya çalıştıkça, Brad'a daha fazla aşık olmaktan korktuğunu fark edince hıçkırarak ağlama isteğine kapıldı. Ama gururu yardımına yetişmişti. Eğer benimle yeniden birlikte olmak istiyorsan, o halde sen de en az beni suçladığın kadar ruhsuz olmalısın. Sözlerini bitirir bitirmez arkasını dönerek uzaklaşmaya başladı. Brad da onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı.

Cipe geri döndüğünde, sakin görünebilmek için büyük bir çaba harcıyordu. Çekimler bitene kadar nasıl dayanacaktı?

Sonunda oteldeki odasının sessizliğine sığınınca huzura kavuştuğunu hissetti. Kanepelerden birinde uzun süre oturup havanın kararmasını izledi. Ardından da, duşa girdi.

Banyodan çıkarken çalan telefonu duymazlıktan gelmeye karar vermişti ki, arayanın annesi olabileceğini düşündü. Ama arayan Brad idi.

Verity?

Oh... evet?

Bir toplantı yapmak istiyorum, ama yazılı belgelerin çoğu sende. Bu yüzden de, toplantıyı senin odanda yapmaya ne dersin?

Şimdi mi?

Brad, Senin neyin var? diye homurdandı. İşimizi ne kadar çabuk bitirirsek, eve o kadar erken dönebiliriz.

Ama ben giyinik değilim... Birden sustu. Hatta yemek bile yemedim.

Hiçbirimiz yemedik. Çıplak olmana gelince, yoksa aklından özel bir şeyler mi geçiyor? Eğer öyleyse ve kendine bir eş seçtiysen, umarım, kaprislerinden de bahsetmişssindir. İstersen, onu önce bana yolla. Kendisini nelerin beklediğini anlatabilirim.

Verity buz gibi bir sesle, Cehenneme kadar yolun var, Brad Morris, dedi. Ama önce bana uğra. Çünkü şu saçma reklam turnesini vakit kaybetmeden bitirmek istiyorum. Almacı öfkeyle yerine koydu.

Tabii, bu büyük bir hataydı. Yaptığı tıpkı kendisinden çok daha güçlü ve savaş tekniklerinin tümüne hakim bir düşmanı uyandırmaya benziyordu.

Nitekim, Brad toplantı boyunca aralarında bir savaş olduğunu herkese ilan etmek için elinden geleni yaptı. Sonunda herkes gidip de, kapı kapandığında Verity kahve fincanını alarak balkona çıktı. Kendini çok yalnız ve üzgün hissediyordu. Bir yandan da, onun kendisini herkesin ortasında küçük düşürmesine izin verdiği için öfkeleniyordu. O geceden sonra herkesin, aralarında bir ilişki olduğuna inandığından emindi.

Bütün bunları düşünürken, odanın ışıkları teker teker kapanmaya başlayınca yerinden sıçradı. Gözleri karanlığa alışınca, kapının yanında durup kendisine bakan kişinin siluetini gördü.

İlk şoku atlattığında, bir ııcıncısının kendisini esir aldığını hissetti. Havuzdan süzülen loş ışıkta birbirlerine bakarlarken, egzotik bitkilerden yükselen hoş kokular ve ay ışığıyla Verity büyülenmiş gibi kalakal-mıştı. Tüm vücudu ürpermiş, içindeki öfke bir do-yumsuzluğa dönüşmüştü.

Sanki yeryüzünde onlardan başka kimse yoktu. Ölesiye nefret ettiği bu erkekten böyle etkileniyor olması çok korkunçtu.

Sessizliği Brad bozdu. Sen de benim hissettiklerimi hissediyor musun?

Gururu, Verity'ye kaskatı durmasını emrediyordu. Senin ne hissettiğinden emin değilim, Brad. Beni yine ruhsuzlukla suçlayabilirsin, ama ben aramızdaki sorunu ciddiye alıyorum. Ancak, sen...

Herkese ilan etmekten kaçınmadığımı mı söyleyeceksin yine?

Hayır, gereksiz yere gurur yapmanı söyleyecektim..

Gururumun yaralanmasından. Seninle paylaştıklarımızdan sonra, davranışların beni nerede hata yaptığımı düşünmeye zorladı.

Verity'nin hafifçe gülümsediğini görünce, Seni eğlendirebildiğim için mutluyum, diye ekledi.

Eğlendirmedin.

Ama gülümsüyordun.

Bir anlık zaaftı, o kadar.

Tıpkı diğeri gibi mi?

Evet, tıpkı diğeri gibi. Onun kendisini yeniden yargılayacağını bildiği halde, dürüst davranmak istiyordu. Gözlerinin içine baktı. Brad onun düşüncelerini anlamaya çalıştığını fark etmiş olmalıydı. Verity'ye doğru birkaç adım attı.

Brad... Verity boğazındaki yumru yüzünden daha fazla konuşamayacağını anlayınca sustu.

Brad ona dokunmak için bir girişimde bulunmuyor, sadece gözlerinin içine bakıyordu. Bu gerçeğin sadece yansı, öyle değil mi, Verity? Sen bu ilişkinin yaşanmaması gerektiğine karar vermişsin. Bunun için için bir düzine sebebin olduğundan eminim. Ama göz ardı ettiğin bir gerçek var. İster kabul et ister etme, zaten bir şeyler yaşanıyor. Örneğin, şu an sana dokunmamdan korkuyorsun. Çünkü sana dokunursam, savunman zayıflar ve duyguların senin adına konuşmaya başlar.

Brad bir an sustuysa da, onun huzursuz bir şekilde kıpırdandığını görünce, Bana da aynı şeylerin olmadığını mı zannediyorsun? diye devam etti. Şu an çok yorgunum, ama bu gece de uyuyamayacağımı biliyorum. Bunların tek sebebi, sensin.

Brad...

Bırak da sözlerimi bitireyim. Sen de benim gibi hissediyorsun, inkar etmeye çalışma.

Sence bu gerçek aramızdaki bütün sorunları çözmek için yeterli mi?

Brad yüzünde ciddi bir ifadeyle, Hayır, bu saflık olurdu, dedi. Ama aramızda bir şey olmadığını iddia etmek, bir şeyi yaşamasına fırsat vermeden öldürmek anlamına gelir.

Verity, Seninle bir ilişkiye girip de, bunu yürütemediğim takdirde bana neler olabileceğini hiç düşündün mü? diye fısıldadı.

Neden bu ilişkinin yürümeyeceğini varsayıyorsun? Senin 'ilişki' tanımın nedir? Sonunda nikah dairesi görünen bir ilişki mi? Oysa, 1 en senin bu dersi zor yoldan öğrenmiş olduğunu zannediyordum.

Verity nefesini tutarak, Bu da, gireceğimiz ilişkinin yürümeyeceğini kanıtlar, dedi. Hayır. Şu an aramızda bir bağ var ve sen ortada geçerli bir sebep yokken bundan kaçmak istiyorsun.

Verity alaycı bir şekilde, Bu sözleri bir filmde duymadığından emin misin? dedi.

Brad kollarını göğsünde kavuşturarak, Seninle oyun oynadığımı zannediyorsun, >yle değil mi? diye sordu.

Verity dudağını ısırdı. Ben... sadece yeniden kırılmak istemiyorum.

Sen benim bilerek kadınları kırmaktan hoşlandığımı mı zannediyorsun? Buruk bir şekilde gülümsedi. Pek çok hatam olduğunu biliyorum, ama bu onlardan biri değil.

Verity beyninden onun mavi gözlerini silmek istercesine kirpiklerini kırpıştırdı. Yine de bu bazı gerçekleri... Birden çaresiz bir şekilde omuz silkti. Ben ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Ben... Başını önüne eğerek sustu. Onun önünde ağlamak istemiyordu.

Asıl sorun bu konuşulanlar değildi. En büyük engeli nasıl olup da görmediğine şaşıyordu: Primrose.

Brad'ın teselli aradığını itiraf edeceğini hiç zannetmiyordu. O bunu kendine bile itiraf etmemişti.

Brad hiç konuşmadan onu izliyordu.

Bu gece olduğu gibi, bazı zamanlarda senden nefret ediyorum.

Brad, Bunun hiçbir önemi yok, dedi.

Ama önemli olmalı!

Hayır, nefret sadece duygularının diğer yüzü. Ona doğru uzanarak, boynunu okşamaya başladı.

Verity kendini engelleyemiyordu. Başını geri atıp, zevkten ürperdi.

Brad bu duyguları bakışlarından okumuş olmalıydı. Alçak bir sesle, Lütfen, böyle bakma, dedikten sonra parmaklarıyla hafifçe dudaklarına dokundu.

Verity sertçe, Seninle savaşmayacağımı sanıyorsan, yanılıyorsun, dedi. Sakın aksini hayal etme.

Brad onu ateşli bir şekilde öperek daha fazla konuşmasını engelledi.

Bence gitsen iyi olacak.

Brad huzursuz bir şekilde kıpırdandı. Bali Suiti'-nin karanlığında, üzerlerinde sadece bir çarşaf vardı. Sen kendi adını mı, yoksa benimkini mi korumaya çalışıyorsun?

Verity, İkimizin de, dedi. Ayrıca, insanların kapımızı çaldıkları anı unutamıyorum.

Brad elini sıkıca tutarak, Bu saatte böyle bir şey olacağını sanmıyorum, diye güvence verircesine konuştu.

Bundan o kadar da emin olma.

Sana bu akşam söylediklerim için özür dilerim. Brad konuşurken parmaklarını Verity'nin sırtında gezdiriyordu.

Verity sertçe, Yapma, dedi.

Brad gülerek elini çekti. Neleri yapmama izin olduğunu söyleyebilir misin?

Verity kendini zorlayarak, Artık git, dedi. Ardından da titrek bir sesle, Lütfen, diye ekledi.

Pekala, birazdan gideceğim. Brad sözlerini tamamlar tamamlamaz eğilip onu öptü. Ardından da, yataktan kalkarak Verity'nin üzerini sıkıca örttü. Ama geri döneceğim. Verity'nin alnındaki kızıl buklelerle oynarken, Gururumun kırık parçalan galiba bir araya geliyor, dedi. Aksi takdirde, şakağıma bir silah dayayıp intihar ederdim.

Ben biran olsun gururunun kınldığını düşünmedim. Brad'ın gözlerindeki hayranlık ifadesine inana-mıyordu. Brad, yarın...

Evet? Yüzünde her zamanki sabırsız ifade vardı.

Verity inatçı bir şekilde, Zaten bu olanlar her şeyi yeterince zorlaştınyor, diyerek konuşmasını sürdürdü. Aynca, artık Maddy'nin yanına dönmeliyim.

Brad gözlerini kısarak ona baktı. O senin için çok önemli, öyle değil mi?

Verity'nin cevabı çok kısa ve açıktı. O benim dünyam.

Brad bir süre ona baktıktan sonra, Maddy çok şanslı bir çocuk, dedi ve odadan çıkıp gitti.

Ama Verity uzun süre uyuyamadı. Onun yastığına sarılıp boşluğa bakarken, geleceğin neler getireceğinden korkmaya başladığını hissediyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Len Pearson neşeyle, Bugünkü çekimler de çok başarılıydı, dedi. Eğer bu reklamlar Kneg'in satılmasını sağlamazsa, ben de şapkamı yerim. Brad'ın sırtına babacan bir ifadeyle vurarak, Sadece bir tane kaldı, evlat, diye ekledi. Keşke sevgili eşim de bugünleri görebilseydi. Biliyor musun, o da Port Douglas'ı çok severdi. İkimiz de burada büyüdük.

Brad anlayışla, Son reklamımızda Port Doug-las'ın görüntülerine yer vermeyi planlıyorum, dedi.

Bunu duyan Len'in gözleri parladı. Ve son çekimle ilgili koyu bir sohbete daldılar.

Verity onları iz’erken, kalbi deliler gibi çarpıyordu. Brad ile ikinci kez birlikte olalı yirmi dört saat bile geçmemişti. Aslında ilişkilerini gizli tutmayı kendisi istediği halde, onunla birlikteyken işini yapamıyor ve davranışlarını kontrol edemiyordu. Sürekli onun kollarında yaşadıklarını, konuşulanları ve onları bekleyen diğer geceleri düşünüyordu.

Hep birlikte otelin barında oturmuş, güneşin batışını izlemek üzere içkilerini ısmarlamışlardı. Verity bu ortama daha fazla dayanamayacağını hissederek izin istedi.

Len, Biraz daha kal, diye yalvardı.

Bu imkansız. Hafifçe gülümseyerek yüzündeki ifadeyi yumuşatmaya çalıştı. İşe bu sabah çok erken başladığımız için Maddy'yi arayamamıştım. Eminim, benden telefon bekliyordur.

O halde gitmene izin verebiliriz. Ne dersin, Brad?

Tabii.

Verity ondan başka bir şeyler daha söylemesini bekliyordu, ama Brad başını çevirerek Bob ile konuşmaya başladı.

Odasına doğru yürürken, Verity hala onun peşinden geleceğini umuyordu. Ama kendisi ilişkilerini gizli tutmakta ısrar ettiği için, gelemezdi. Brad onun sozunu dinleyerek bir şey belli etmemişti. Yine de ona bakarken gözlerinde şeytani parıltılar eksik olmuyordu. Verity, belki de bana öyle geliyor, diye düşündü.

Maddy ve Lucy onun sesini duyunca çok sevindiler. İkisi de, postaladığı kartlara bayılmışlardı. Lucy bir ara sessizce kardeşi Helen'in giderek daha fazla huysuzluk yaptığını fısıldadı.

Verity, Sadece birkaç gün daha sürecek, Anne, dedi. Yoksa, Maddy de seni üzüyor mu?

Maddy çok uslu, hayatım. Sadece seni özledi. Ama burada oyalanacağı pek çok şey var. Onun bir kedi yavrusu edindiğini sana haber versem iyi olacak.

Verity gülerek, Zaten bunu bekliyordum, dedi.

Orada işler nasıl gidiyor? Mr. Morris ile anlaşabiliyor musun?

Bir an için Verity kendini Mr. Morris ile yatakta hayal edince yutkundu. Genelde bana karşı çok iyi. Sadece bir kez sorun çıkardı. Ter içinde kalmasının sebebi, yalnızca annesine yalan söylemesi değildi.

Telefonu kapatınca beyninde dönüp duran düşünceler ona yine işkence etmeye başlamıştı.

Annesine nasıl anlatacaktı? Brad ile çalışmaya devam etmesi mümkün olacak mıydı? ilişkileri ne kadar sürecekti?

Brad odasına gelmeden önce bir saat geçti. Bu esnada Verity de duş yapıp üzerini değişmiş, hatta makyaj yapmıştı. Aynaya bakarken, sen ne yapıyorsun, diye kendi kendine sordu. Bütün gün o anı mı beklemişti? Brad gelip onu kollarına alınca her şey yoluna mı girecekti?

içinden onunla yatabilirsin, şekerim, diye geçirdi, ama bu ona yalvarman gerektiği anlamına gelmez.

Duygulaı neden bu kadar karışıktı? Buna hemen bir son vermeliydi.

Brad ne duş yapmış ne de üzerini değişmişti. Anlaşılan, doğruca bardan gelmişti.

Brad gelip karşısında durduktan sonra, çok uzun bir süredir gerginmişçesine omuzlarını gevşetmeye başladı. Kendimi durdurmak için elimden geleni yaptım. Yoksa, senin peşinden bir liseli aşık gibi curaya koşacaktım. Senin de bunu istemediğinin farkındayım.

Doğru, istemiyorum.

Ama geciktiğim için surat yapacağını bilseydim, rüzgarla yarışırdım.

Surat filan yapmıyorum. Böyle önümde durmak zorunda mısın?

Brad bir kahkaha atarak onun yanına oturdu. Surat astığının farkında değil misin yoksa?

Kendini yenilmiş hisseden Verity ellerine bakarak oturuyordu.

Brad uzanıp elini tutarken, Ellerine bayılıyorum, diye fısıldadı. Uzun tırnaklı kadınlara tahammül edemiyorum. Elini hafifçe öptükten sonra, Aslına bakarsan, dedi. Sende sevdiğim o kadar çok yön var ki, hangisinden başlayacağımı bilemiyorum.

Verity boğuk bir sesle, Yapma, dedi.

Ne yapmayayım?

Bana iltifat etme.

Sana gerçekler dışında bir şey söylemeyi asla düşünmedim bile. Hafifçe gülümseyerek sözlerini sürdürdü. Bence, bu konuda bazı değişiklikler yapmalıyız.

Hangi konuda?

Brad'ın gözlerinin içi gülüyordu. İşte bu. Yanağına dokunduktan sonra saçlarını okşamaya başladı. Saçların çok güzel kokuyor.

Nasıl değişiklikler?

Bence sevişirken konuşmalıyız. Şu ana kadar çok sessiz kaldık. Oysa sevişirken konuşmak kişileri daha da yakınlaştırır.

Verity onun bunları önceden planladığını düşünerek, alaycı bir şekilde, Bu durumu düzeltmek için neler yapacaksın? diye sordu.

Herkes için farklı bir çözüm vardır. Kimileri konuşmaktan hoşlanır, kimileri ise bunu adi bulur.

Brad...

Brad onun devam etmesini bekliyordu.

Verity dudağını ısırarak yeniden denedi. İmkansız. Ben bunu yapamam.

Neyi yapamazsın? Sözcüklerle sevişmeyi mi, yoksa başka bahaneler bulmayı mı başaramıyorsun?

Verity bezgin bir şekilde omuz silkti.

Pekala, söyle bakalım, karnın acıktı mı?

Hayır, daha doğrusu bunu hiç düşünmedim.

Sahi mi? Seni bu kadar şık görünce, yemeğe çıkmak istediğini zannetmiştim. Ama haklısın, yemeği unutup, burada kalsak daha iyi olur.

Verity bir rüyadaymışçasına, Beni yemeğe götür, dedi. Böylece...

O korkunç anı geciktirebilirsin, değil mi?

Verity iç çekerek başını geriye attı. Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, cevabım evet. Benim hakkımda kim bilir ne düşünüyorsun?

Senin bir savaşçı olduğunu düşünüyorum, hayatım. Üstelik çok da iyi bir savaşçı.

Club Tropicana'nın içinde yer alan, egzotik bitkilerle süslenmiş bir restorana gittiler. Mönüye bakarlarken Brad, Ben geleneksel mutfaklardan hoşlanmıyorum, dedi.

Bunu tahmin etmeliydim.

Brad kaşlarını kaldırarak soru sorarcasına ona baktı.

Eminim, senin beğendiğin yemekler egzotik ve pahalıdır.

Bu bir hakaret mi?
Hayır, ama senin çok geniş bir hayal gücün olduğunu biliyorum.
Brad, Sen nasıl bir aşçısın? diye sordu.
Ben yumurta haşlamak, patates soymak ve sos hazırlamakta oldukça iyiyimdir. Diğer bir deyişle, pek de yaratıcı bir aşçı değilim.
Brad gülümseyerek, O halde, birbirimizi tamamladığımızı söyleyebiliriz, dedi. Zaten iki yıldır ilişkimiz böyle yürümüyor mu?
Verity donuk bir şekilde, Demek ki, tüm ilginç fikirlerin senden çıktığını, benimse sıradan işleri hallettiğimi düşünüyorsun?
Sen olmasan, ben hiçbir işi başaramazdım. Ayrıca bu kampanyanın ana temasını sen buldun, unutma!
Aslında hiç de orijinal bir fikir değildi.
Brad, Bu da senin başka bir yönün, diye fısıldadı. ilham geldiğinde insanın nefesini kesiyorsun. Lütfen, şimdi utanıp iştahının kaçmasına izin verme.
Söylesene, okul kitapları yazmaya nasıl başladın?
Tamamen şans eseri. Sonia Mallory ile bir partide karşılaştığımda çocukların okuldaki sorunlarından bahsediyorduk. Ben de, küçükken ülkelerin başkentlerini asla öğrenemediğim konusunda espriler yapıp onu güldürdüm. İşte o zaman bana, basit ve kolay anlaşılır okul kitaplan yazmamı teklif etti. Bunlan Bakanlığa nasıl kabul ettirdiğini tanrı bilir. Ama satış-lan hiç de fena gitmiyor.
Verity tabağını bir kenara iterek, Senin çocukla-nn kolayca kalbini çalabilmen çok ilginç, dedi.
Umanm, bu, içimden hala bir çocuk olduğum anlamında bir suçlama değildir!
Verity ona bakınca, uzun bir süre göz göze kaldılar. Hayır.
Brad uzanıp elini tutarak, Kahve veya tatlı ister misin? diye sordu.
Ama Verity cevap veremiyordu. Çünkü kalbi yerinden fırlayacak gibi çarpmaya başlamıştı. Onun, bir masanın karşı tarafından yarattığı fiziksel çekime ina-namıyordu. Aslında bu çekimden değil, gerisinde yatan çok daha büyük, yeni bir güçten korkmaya başlamıştı. Onun karakterinin her yönünü takdir edip, ona hayranlık duymaya başlıyordu.
Oh, hayır. Hayır! Hayır...
Verity?
Bence... Son derece titrek bir sesle ve güçlükle cümlesinin sonunu getirebildi. Buradan hemen gidebilir miyiz?
Brad son derece sakin bir şekilde onun isteğini yerine getirdi.
Restorandan odalarına doğru yürürken, birkaç kez sendeleyen Verity'nin belinden tutup ona destek oldu. Odanın kapısına geldiklerinde onun anahtarı deliğe sokmayı başaramadığını görünce de, kapıyı açtı.
Bir yaprak gibi titreyen Verity'ye bakarken kaşları çatılmıştı. Neler oluyor?
Hiçbir şey. Birazdan kendime gelirim.

Brad, Bir hayalet görmüş gibisin, dedikten sonra onu kollarına aldı.

Verity kendini toparlamaya çalışırken, başını onun omuzuna gömdü. Brad, ben bunu yapmak istemiyorum.

Brad'ın bir cevap vermemesi üzerine, başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Ters bir bakış ya da söz bekliyordu. Oysa Brad kendisine son derece kararlı bir şekilde bakıyordu. Bu bile eline olmadan Verity'nin dudaklarının aralanmasına sebep oldu.

Bana sebebini söyler misin? diye sordu Brad ciddi bir sesle.

Ben... yapamam.

Pekala. Bu dünyanın sonu değil. Brad hiç gülümsemeden onu hafifçe alnından öptükten sonra kollarından bıraktı. İyi misin?

Verity içinden bir sesin, hayır iyi değilim, asla da olmayacağım, diye haykırdığını işitti. Ümidimi ellerimle yok ederek, çok aptalca ve korkakça davranıyorum.

Gözlerini kapatıp, Hayır, diye fısıldadı. Lütfen, kal.

Olmaz, bu şekilde kalmam imkansız.

Fikrimi değiştirdim. Çok üzgünüm, herhalde benim çok aptalca davrandığımı düşünüyorsun.

Brad sertçe, Bu olanların aptallıkla bir ilgisi yok, dedi.

Verity gülümsemeye çalışıyordu. Oysa ben kendimi bir aptal gibi hissediyorum.

Brad gözlerindeki yaşlan görünce, onu kollan-nın arasına aldı. Kendi kendisiyle sessiz bir savaş verdiğini anlamıştı. Kalırsam senin bundan pişmanlık duyup, yarın sabah kendinden nefret etmenden korkuyorum.

Ben... Verity kuruyan dudaklannı yaladı. Pişmanlık duymayacağım yolunda bir garanti vermemem, ama kendimden nefret etmeyeceğimden emin olabilirsin.

Ben... Verity sözünü yanm bırakıp dudağını ısırdı. Yatağın üzerinde, banyonun aynasından kendini görebiliyordu. Ve göğüslerini öpen Brad'ın omuzlarını.

Ellerini onun boynuna dolayıp saçlarını okşamaya başladı. Bu bir işkence.

Brad'ın dudaklarını teninden çekmeden güldüğünü fark etti. Bir an önce sonuca ulaşmam için beni uyarıyor musun?

Hayır. Verity ellerini onun saçlarında gezdirirken, Brad göğüs uçlarından birini ısırınca tepeden tırnağa titremeye başladı. Ben de sana böyle işkence etmek isterdim, ama sen beni yarı çıplak duvara çiviledin...

Brad yerinden doğruldu. Bu fikir hoşuma gitti, ama önce seni tamamiyle soymalıyım, dedikten sonra pantolonun kemerini ve fermuarını açtı.

Bunu ben de yapabilirim. Verity böyle fısıldadığı halde, bir girişimde bulunmadı. Brad soyunurken ona sarılarak dudaklarını araladı.

Öpüşmeleri uzadıkça uzuyordu. Neden sonra üzerindeki son giysiyi de çıkaran Brad, onu yatağa taşıdı. Verity hiç utanmadan onun soyunmasını

izleyebildiğine şaşıyordu. Onun çırılçıplak kaldığını görünce sırtüstü uzanarak gülümsemeye başladı.

Bunu gören Brad yanına uzanarak, Seni bu kadar eğlendirecek ne oldu? dedi.

Verity onun kalçalarını okşadığını hissedince keyifle gerinerek, Len'in planının amacına ulaştığını düşünüyordum, dedi. Az önce neredeyse sinir krizi geçirmek üzereyken, beni nasıl sakinleştirebildiğine de inanamıyorum. Parmaklarını onun kollarında gezdirmeye başladı. Bu gece benim için yaptıklarına teşekkür ederim.

Sana şu kadarını söyleyeyim. Eğer sinir krizinin eşiğine gelmende benim payım varsa, çok üzgünüm. Neyse ki, seni sakinleştirerek bunu telafi ettim. Ama bu değişimin nedenin ne olduğunu bilmek isterdim. Sözlerini bitirip de, elini kalçasından çekince Verity soluksuz kaldığını hissetti.

Belki de, senin böyle zamanlarda konuşmak gerektiği yolundaki tavsiyene uymaya karar vermişimdir.

Brad'ın gözlerini kıstığını görünce hiç kımıldamadan yatmaya çalıştı. Aslında, sözlerinde doğruluk payı vardı. Değişimin esas sebebi, Brad'ın onu hiçbir şeye zorlamamasıydı.

Primrose Carpenter'in bir türlü gözünün önünden gitmeyen görüntüsüne rağmen olumlu düşünmekte kararlıydı.

Sonuç iyi veya kötü olabilirdi, ama o anda yaşanması gereken şeyi yaşayacaktı.

O sırada Brad, Şimdi de ben söyleyecek bir şey bulamıyorum, dedi. Sence bunun sebebi nedir?

Sadece sıra bana geldi, o kadar. Verity bu sözcüklerin nasıl ağzından çıktığını bilmiyordu. Sanırım, artık bu konuda konuşmayı öğrenmeye başlıyorum. Tek sorunum, bundan sonraki sözlerimin fazlasıyla basmakalıp olması, dedi. Beni kollarının arasına al.

Brad, Birazdan, diye fısıldadı. Önce sana şöyle bir bakmak istiyorum. Buna izin var mı?

Evet.

Brad uzunca bir süre sonra, Her yerine dağılmışlar, dedi. Tıpkı çiçek tarlası gibi.

Eskiden çillerimden nefret ederdim. Beni çirkinleştirdiğini düşünürdüm.

Çirkin mi? Brad yüzünü buruşturdu. Böyle bir vücutla mı? Hem de bir çocuktan sonra.

Nerede ne söyleyeceğini çok iyi biliyorsun.

Brad şakacı bir şekilde, Teşekkür ederim, dedikten sonra elini yeniden onun kalçasında gezdirmeye başladı.

Beni çok tahrik ediyorsun. Brad elini kalçasından yukarılara çıkarırken, Verity'nin konuşmak için gayret sarf etmesi gerekiyordu. Bu konuşmaların ne kadar devam etmesi gerekiyor?

Brad muzip bir şekilde gülümseyerek, Çok uzun bir süre, diye cevap verdi. Sen söylemeden ikinci etaba geçmeyeceğim.

Verity, Çok yaramazsın, diyerek onu suçladı. Hoş, ben seni yola getirmesini bilirim. Ama tek yaptığı, zevkten inleyerek ona sokulmak oldu. Eğer bu izin vermek değilse, başka ne yapmam gerektiğini bilemiyorum.

Brad'ın fısıltısı saçlarının arasında dolaşıyordu* Eğer biraz daha konuşsaydık, ölebilirim. Onları bir bütün yapan pozisyonu alırlarken Verity'ye sıkıca sarıldı.

Artık bundan sonrası, her ikisinin de kontrolü dışına çıkmıştı. Verity ağzından çıkan sözcükleri duymuyordu bile. Sadece Brad'ın üzerinde yarattığı etkiyi görmekten çok mutlu olduğunu hissediyor ve onu tahrik etmeye devam ediyordu.

Biraz uyuduktan sonra bir kez daha seviştiler. Kendini hiç de yorgun hissetmeyen Verity, kalkıp küveti doldurdu.

Banyo köpüğünün içinde keyifle otururken Brad aralık olan kapıdan, Ne yapıyorsun? diye seslendi.

Verity eğilip, Canım banyo yapmak istedi, dedi. Sen de gelsene. Küvet ikimizi alacak kadar büyük.

Brad böyle bir teklifi reddedemezdi. Bir süre sonra küvete girmiş, Verity'nin göğsüne yaslanmıştı. Onu kolları ve bacaklarıyla saran Verity de, bedenini sabunlamaya başladı.

Bu hiç de fena bir fikir değilmiş. Söylesene, sen seviştikten sonra her zaman böyle enerjik mi olursun?

Verity'nin sabunu tutan eli bir an için kaskatı olduysa da, sonra kendini toparladı. Hayır.

Brad, Ne demek istediğimi anlatamadım, affedersin, dedi. Düşünmeden söylenmiş aptalca şeylerden biri...

Önemli değil. Ben de aynı şeyi yapmış olabilirdim. Saçlarını da yıkayayım mı?

Senin emrindeyim. Verity başına şampuan dökünce, Umarım, annelik hislerin kabarmadı, diye ekledi.

Verity, Hayır, dedi. İşim henüz bitmedi, diyerek onu uyardı.

Korkarım birazdan kulaklarımı yıkamaya başlayacaksın.

Sana söyledim... işim bitmedi. Her tarafını yıkayacağım.

Brad da bir yandan onun göğüslerini sabunlarken, Hoşuna gidiyor mu? diye sordu.

Verity elinde olmadan bir kahkaha attı. Bunu yapmaman gerek. Çok fazla hoşuma gidiyor!

Benim de. Brad onu sabunlamayı bırakıp kollarının arasına aldı.

Küvetten çıktıklarında, Verity nın ıpegımsı tenine dokunarak, Bütün hayallerim gerçekleşiyor, diye fısıldadı.

Verity de onun omuzlarını öperek, Benimkiler de, dedi. Birbirlerinin gözlerine bakarken ikisi de ciddileşmişti.

Sonunda Brad, Hadi, artık kurulan, diyerek sessizliğe bir son verdi. Sonra da bornozlarımızı giyip, saçlarımızı kurutalım.

Brad işlerini daha çabuk bitirip, odadan çıktı. Geri döndüğünde elinde bir şişe şampanya ve iki kadeh vardı. Şerefe.

Verity de, Şerefe, dedikten sonra, Votka soda limon kokteylinden getirmemene şaştım, diye ekledi.

O uyandırmak için, oysa şampanyanın başka işlevleri vardır. Babam yatmadan önce her gece bir kadeh şampanya içmeyi alışkanlık haline getirmişti.

Verity, Neden? diye sordu.

Brad bir kahkaha attı. Bilmiyorum.

Belki de, romantik bir insandı. Seninle sabahın ikisinde yatakta şampanya içmek çok güzel. Kadehini kaldırarak, Babanın şerefine içiyorum, dedi.

Babama. Seninle sabahın ikisinde yatakta ne yaparsam yapayım, hoşuma giderdi.

Verity başını sallayarak kadehini uzatarak, Yoo, bir kez daha değil! Brad bir kahkaha attı. Uykun mu geldi?

Hımm. Ya, senin?

Brad bir cevap vermeden onu kollarının arasına alarak saçlarını okşamaya başladı. Verity çok geçmeden uykuya daldığında, onun henüz uyuyamadığının farkında bile değildi.

Ertesi sabah uyandığında Brad'ın davranışlarında bir değişiklik olduğunu fark ederek paniğe kapıldı.

. Gece, en son olarak Brad onun uykuya dalması için saçlarını okşamıştı. Sabah uyandığında da, onu kendisini seyrederken buldu ama yüz ifadesi hiç hoşuna gitmedi.

Uzanıp onun yüzüne dokunurken, Ne düşünüyorsun? diye sordu. Saat altıydı. Gökyüzü henüz pembeleşiyordu.

Brad gözüne giren saçları geri iterken, Kimseye yakalanmak istemiyorsak odandan gitme zamanımın geldiğini düşünüyordum.

Bunun için sadece ben endişeleniyordum.

Ben senin adına endişeleniyorum.

'Buna hiç gerek yok. Verity bir süre tereddüt ettikten sonra, Ben artık değiştim, dedi.

Brad elini dudaklarına götürürken, Görüyorum, dedi. Bunun sebebi benim söylediğim ya da yaptığım bir şey mi?

Verity ona ne cevap vereceğini düşünüyordu Onu bir gece önce restoranda izlerken kalbinin sevgiyle dolduğunu anlatmalı mıydı? Böyle bir çekimi Barry Wood'a karşı bile hissetmediğinden bahsetmeli miydi? Bu ilişki için bir

umut duymaya başladığını söylemeli miydi? Yoksa adımlarını daha mı yavaş atmalıydı?

Sonunda, Sanıiim ben...'1 Daha inandıncı sözcükler bulmak için epeyce kıvrandıktan sonra, Bu senin söylediğin bir sözden kaynaklanıyor, diye devam etti. Asla pişmanlık duymayacağım, Brad.'1

Brad onun göz kapaklarını öperken, Peki, daha önce kafana takılan sorunlardan bahsetmek ister misin? diye sordu. ,

Hayır, şimdi olmaz. Bil bakalım, ne oldu?

Ne?

Yağmur yağıyor.

Kahretsin! Brad başını kaldırıp dışarı baktı. Oysa her şey ne kadar iyi gidiyordu.

Verity bir kahkaha attı. İlk kez, bu hiç umurumda bile değil.

Brad onu kollarının arasına alarak, İşte, benim sevgilim böyle olmalı, dedi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

O gün havadan yana hiç şansları yoktu.

Öğleden sonra saat üçte yağmur hala devam ediyordu; ve meteoroloji raporuna göre de, devam edecekti.

Maddy'den ilk kez bu kadar uzun süre ayrı kalan Verity, Brad ile baş başa geçirdikleri harika saatlerde bile huzur bulamıyordu. Anlaşılan ekibin geri kalanı da, tatil yapmaktan o kadar memnundu ki, kimse on-lan rahatsız etmedi. Len Pearson bile öğleden sonraya kadar ortalıkta görünmeyince, Verity onun bunu bilerek yaptığından şüphelendi.

Akşama doğru Bob ve Len, Brad'ı telefonla arayıp kampanya hakkında konuşmak istediklerinde, Verity, Ben yürüyüşe gideceğim, dedi.

Islanırsın.

Yağmurluğum var. Hem ben yağmurda yürümeyi çok severim.

Brad bir süre ona baktıktan sonra alnından öptü. Pekala.

Bir sorun mu var? Birlikte geçirdikleri her andan zevk aldığı halde, onu daha önce hiç bu kadar sessiz görmediği için şaşırmıştı.

Hayır, neden sordun?

Verity buna bir cevap vermek üzereyken vazgeçip omuz silkti. Bir sebebi yok. Görüşmek üzere...

Uzun bir süre yuruaukten sonra bir gazeteciye gidip birkaç dergi ve bir günlük gazete satın aldı. Uzun süredir haberlerden uzak kalmıştı.

Ve başlıklardan birine göz atınca, dünyanın başına yıkıldığını hissetti.

Ünlü model evlilik planlarım iptal etti.

Aslında daha fazla okumasına gerek yoktu. Fotoğrafta oldukça mutsuz görünen Primrose, nişanının bozduğunu ve yakında Avustralya'ya döneceğini açıklamıştı.

Gazeteyi düzgünce katlayarak otele geri yürüdü. Odasına vardığında onu gören Len ve Bob ayağa fırlayıp, izin istediler. Onlar çıkar çıkmaz Brad, Verity'yi kollarına alarak, Çok açım, dedi.

Saat beş oldu. İstersen hafif bir şeyler yiyebiliriz.

Ben yemekten bahsetmiyordum.

Oh, yoksa...

Hımm. Kesinlikle. Böyle yağmurlu bir havada yapılabilecek daha iyi bir şey düşünebiliyor musun?

Şey, hayır. Verity onun eski yaşantısına ve eski sevgilisine döneceğini biliyordu. Peki ya kendisi ne yapacaktı? Yaşadıklarının onu çok sarsacağının farkındaydı.

Brad gözleri parlayarak, Ama senin bu fikirden hoşlanacağını sanmıştım, dedi.

Beni şaşırttın, hepsi bu.

Brad onu kucağına alarak kanepeye oturdu ve saçlarını okşamaya başladı.

Verity huzursuzdu. Sana bir şey sorabilir miyim?

Brad başını kaldırarak, onun bluzunun önünü kapadı. Bu çok ciddi bir şeye benziyor.

Hayır, değil. Hatta senin neşeni yerine getireceğinden eminim.

Zaten neşem yerinde.

Ama biraz sessizdin.

Sadece büyülenmiştim, o kadar.

Ama sen...

Verity senden çok etkileniyorum, ama bu bazı düşüncelerimi değiştirmiyor.

Tabii. Ben de aynı hakka sahip miyim?

Evet.

O halde, senin çok zarif bir şekilde yalan söylediğini düşündüğümü bilmelisin.

Brad'ın yüzü allak bullak olmuştu.

Eğer bana gerçek düşüncelerini söylemek istemezsen, bunu anlayabilirim. Ama yalan söylemen...

Brad bir an onun gözlerinde ciddi bir bakış yaka-ladıysa da, gülümsemeye başladı. Sadece iyi bir haber aldım.

Verity çelik bir pençenin yüreğini sıktığını hisset-

Len bize donmuş gıda reklamlarını da verecekmiş.

Verity içinin daha önce hiç bu kadar rahatladığını hatırlamıyordu. Onun Primrose ile ilgili haberi vereceğini zannetmek için çıldırmış olmalıydı.

Bu seni çok şaşırtmış olmalı. Oysa Len eşi vefat ettiğinden beri hiç bu kadar iyi vJdt geçirmediğini söyledi. Reklamlar Kneg'in satılmasını sağlamasa da, paramı iyi bir amaç uğruna harcadım, diyor. İnanabiliyor

musun? Neyse, donmuş gıda reklamlan için pazar araştırması yapmamız gerekecek: Verity, neden böyle hiç konuşmadan duruyorsun?

Verity bu sözler üzerine kendini toparlamaya çalıştı. Ben zaten bu işi de alacağından emindim. Tebrik ederim.

Sen de tebrikleri en az benim kadar hak ediyorsun. Biz bir takımız.

Verity, Sen donmuş gıda işini pek önemsemiyordun. Zaten çok satıldığını söylemiştin.

O zaman seni ikna etmek için öyle konuşmuştum. Yiyecek endüstrisinde büyük bir rekabet olduğunun farkındayım.

Görüyorum ki, iş şimdiden düşüncelerini meşgul ediyor.

Hayır. Şu an sadece seni geri dönülmez bir noktaya ulaştırmayı düşünüyorum. Sen soru sormaya başlamadan önce,ben zaten oradaydım. Brad sözlerini tamamlar tamamlamaz bluzun düğmelerini yeniden açmaya başladı.

Aklının bir köşesinde Primrose varken bile, Verity için onun okşamalarına karşılık vermemek imkansızdı. Her zamankinden daha vahşice ama bir o kadar da doyumlu sevişmelerine rağmen, huzursuzluğu akşam yemeğinden sonra bile devam etti.

Sonunda Brad dayanamayarak, Neyin var? diye sordu.

Hiçbir şey. Sadece Maddy'yi düşünüyordum.

Brad, Bir saat önce konuştuğunuzda annen onun çok iyi olduğunu söyledi, diye hatırlattı.

Biliyorum, ama daha önce ondan hiç bu kadar uzun bir süre uzak kalmamıştım.

Duygusuz biri gibi görünmek istemem, çünkü değilim. Ama sen Maddy için harika şeyler yapıyorsun. Hayatını ve mesleğine yoluna koyarak ona iyi bir gelecek hazırlıyorsun. Ayrıca onun yanında değilken bile, Maddy için mümkün olan her şeyi yapıyorsun.

Verity ellerini kucağında kenetleyerek, Bazen onun için iyi olanı bilemiyorum, dedi. Örneğin, Wo-odlar'ı ele alırsak...

Ne olmuş onlara?

Onlar oğullarını kaybettiler, Maddy da babasını. İnan bana, onlardan bahsederken, servetleri aklımın ucundan bile geçmiyor.

Biliyorum.

Ama olaya Maddy'nin açısından bakarsam, onun babasının ailesinden böyle uzak kalması da haksızlıkmış gibi geliyor.

•.Brad hiç tereddüt etmeden, Doğru, dedi. Onlar bu konuda gerçekten de duyarsız davranmış olabilirler ama...

Verity onun sözünü keserek, Aslında ben de onlara pek yardımcı olmadım, dedi. Barry öldüğünde bana ağır suçlamalar yönelttikleri için, sonradan yaklaşımlarını değiştirmelerine rağmen ben de onlara zorluk çıkardım.

Kızını yalnız büyütmeye kararlıydın. Bunda haklı olabilirsin.

Aslına bakarsan, onların Maddy'yi elimden almalarından korktum.
Sonia'ya, onlardan yardım istediğinde, sana sırt çevirdiklerinden bahsetmiştin. Onlardan nasıl bir yardım istedin?
Verity yüzünü buruşturdu. Onların Barry'nin içki içmesini engelleyebileceklerini sanmıştım. Bunu ben başaramıyordum. Barry'nin bana okul zamanından beri içtiğine dair bir itirafta bulunduğunu söylediğim zaman, beni yalancılıkla suçladılar.
Brad elini tutarak, Onları tanımıyorum, ama bence sizin bu durumda bir arabulucuya ihtiyacınız var, dedi. Annene ne dersin?
O bana bunu çoktan teklif etti, ama ben izin vermedim. Çünkü yakın zamana kadar çok öfkeliydim.
Evet, ama artık Maddy'nin babasının ailesiyle görüşmesini istiyorsun.
Evet, ama annem ne kadar tarafsız olursa olsun...
Belki de, Woodlar beni dinlerler.
Olabilir, ama bizim...
Brad onun cümlesini tamamladı. Aramızda resmi bir bağ olmadığı için benim de bir sıfatım yok.
Verity bir an tereddüt ettiyse de, Evet, ama sakın sana bir teklifte bulunduğumu zannetme, dedi. Zaten böyle bir ilişkiye girmeden önce, Maddy'nin durumunu düşünmek zorundayım.
Brad, Doğru, diye homurdandı. Sana bir şey sorabilir miyim, Verity? Aramızda olanları nasıl değerlendirdiğini söyler misin?
Verity hiç konuşmadan ellerine bakmaya devam etti.
Yoksa dün gece bahsetmek istemediğin sorunlar yüzünden, ilişkimizin daha ileri gitmesine izin vermeyecek ırkisin? Bugünkü halinden anladığım kadarıyla, aklını kurcalayan problemler var. Bunlann ne olduğunu bir an önce konuşsak iyi olacak, yoksa asla peşimizi bırakmayacaklar.
Verity öfkeyle, Bunu sorman çok garip, dedi.
Seni anlayamıyorum.
Senden Primrose ile benim yataktaki performanslarımızı karşılaştırmanı isteyebilirdim. Bu soru geçen gece aklıma geldi. Bence bu sorunu da konuşmamız gerek.
Sana Primmy ile ilişkimizin tamamem bittiğini söylesem.
Verity ne diyeceğini bilemeden bir süre ona baktı.
Brad karşısına gelip durduktan sonra, Primrose ile olanları unutmak için mi sana yaklaştığımı düşünüyorsun? dedi. Sence ben böyle biri miyim?
Hayır, bunu bilinçli olarak yapmadın belki... ama hayatında en azından bir boşluk oluşmuştur.
Seni bunun aksine inandırmak için ne yapabilirim?
Verity, Ben yapabileceğin bir şey olduğuna inanmıyorum, dedikten sonra akmasına engel olamadığı gözyaşlarını sildi. Bana, bir kadınla erkeğin arasında pek çok şey olabileceğini sen söylemiştin.

Kendini haklı göstermek için beni kaç kez yargılayacağını merak ediyorum. Alçak sesle küfür ettikten sonra onu yatağa doğru çekiştirmeye başladı.

Verity, Brad, diyerek itiraz etti.

Mr. Morris demeye başlamadığına şaşırdım doğrusu. Verity'yi yatağa iterek yanına uzandı. Bana tam olarak ne söylemeye çalışıyorsun?

Ben... Verity, ona nasıl söyleyeceğim, diye düşünüyordu.

Brad daha önce davranıp atıldı. Anladığım kadarıyla, ben Primrose'yi unutana dek benimle sevişmeye devam edeceğini söylemeye çalışıyorsun. Sana teşekkür ederim, ama böyle bir fedakarlığa hiç gerek yok. Brad bornozunun önünü açıp, dolgun göğüslerinden birini avuçlayınca Verity dudaklarını araladı. Kadife yumuşaklığındaki göğüs ucu bir çiçek gibi açılana dek, onunla haşin hareketlerle oynadı. Ardından da, elini bacaklarının arasına indirdi. Benim dürüstlüğümden şüphe ederken, seninle böyle oynamama izin vermen çok garip değil mi?

Verity öfkeyle, Sen ne demek istiyorsun? diye bağırdı.

Bence sen Primrose'yi bana karşı bir kalkan olarak kullanıyorsun. Onun kalkmaya çalıştığını gören Brad, kolundan çekerek oturttu ve sözlerine devam etti. Oysa ben bunları aştığımızı zannediyordum.

Brad biz burada benden değil, senden bahsediyoruz.

Yanılıyorsun. Ben senin niyetini anlamaya çalışıyorum. Dün gece birlikte olduğumuzu herkese açıklamaktan artık çekinmediğini söylüyordun, ama bugün yeniden eski soğuk havana büründün.

Verity, Bu doğru değil! diye bakırdı. Seninle seviştiğimi için asla pişman olmayacağım, ama bu bizim için bir gelecek olduğu anlamına gelmez.

Neden? Verity doğruldu. Bu kadar duyarsız olduğuna inanamıyorum. Çünkü ben hayatımda bir kez büyük bir hata yaptım. İkincisi, çok sevdiğim bir kızım var. Onun geleceğini düşünmek zorundayım. Benimle istediğin zaman birlikte olacağını sanıyorsan yanılıyorsun. İş ilişkimizi tehlikeye soktuk.

Aşkı ve işi birlikte götürebileceğimizi düşünüyordum.

Bürodaki herkes hakkımızda kolayca dedikodu yapabilsin diye mi?

Hayır. Çünkü geleceğimizi çok daha dikkatli planlayacağız. Söyler misin, benim için neler hissediyorsun?

Ben, ben... Verity sözlerine devam edemedi, çünkü kalbi deliler gibi çarpıyordu.

Brad'ın gülümsemesi gözlerine ulaşmıyordu. Tabii, olanlar için Primrose'yi bir bahane olarak görmediğin zamanlarda neler hissediyorsun, demek istedim. Seninle birkaç kez seviştikten sonra, şu kadarını söyleyebilirim: Bana pek fazla bir şey hissetmiyorsan, o zaman sen de bir ihtiyacını karşılıyorsun demektir. Verity'nin ona tokat atmak üzere olduğunu görünce,

Yapma, dedi. Çünkü bu öfke nöbetlerini görünce, bana pek de dürüst davranmadığını ve benden bir şeyler gizlemeye çalıştığını düşünüyorum.

Sen yüzüme bu sözleri söyledikten sonra, sana karşı herhangi bir duygu beslemesini nasıl beklersin?

Çünkü senin duygulann kanşık diye, şamar oğlanı olmaya hiç niyetim yok. Sana ulaşmanın tek yolu da, böyle konuşmak. Bu arada bilmelisin ki, benimle sevişme şekline bir itirazım yok.

Oh! Verity arkasına yaslanıp dişlerini gıcırdattı. Ama Brad onun kalkmasına fırsat Vermeden üzerine uzanınca, bu yaptığının büyük bîr hata olduğunu anladı.

Brad onu sımsıkı kavramıştı. Bu konuya bir de şu açıdan yaklaşalım. Sen farkında olmayabilirsin, ama birbirimizi artık çok iyi tanıyoruz.

Verity Brad'ın gözlerinin derinliklerine bakınca büyülendiğini hissediyordu. Evet, en azından senin çok zor bir insan olduğunu biliyorum.

Bu iltifatı senin için de tekrarlayabileceğim zamanlar oluyor. Ama söyler misin, gerçekten senin için dedikodu yapılmasına, ya da kızına bir zarar gelmesine göz yumacağımı mı zannediyorsun? Özellikle de, beni bu kadar iyi tanımış olman gerekirken, hakkımda böyle düşünmen zorluk çıkarmak değil de nedir, söyler misin?

Verity gözlentıi kapadı.

Verity?

Bir şeyler söylemek istediği halde, bunu başaramayacağını hissediyordu. Gözlerini açınca, uzun bir süre konuşmadan bakıştılar.

Sana evlenme teklif etsem, ne cevap verirsin, Verity?

Bunu kabul edemem. Verity hiç tereddüt etmeden cevap vermişti.

Brad hafifçe gülümsedi. Edemeyeceğini biliyorum. Ama bana, haksız olduğunu kanıtlamam için bir fırsat vermelisin.?

Verity sadece derin bir nefes aldı. Ama Brad konuşmaya kararlıydı.

Yaşa ve yaşat, diye bir deyim vardır. Geçmişte olanları, gençlik hatalarını unut ve hayatına devam et. İkimizin arasında çok derin duygular olduğunu sen de biliyorsun. Bana biraz güvenmeyi öğrenirsen, ikimize de büyük bir iyilik etmiş olursun.

Verity, Brad, derken gözyaşlarına engel olamıyordu. Sen Eskimolar'a bile buz satabilirsin. Ayrıca, çok da tehlikeli bir aşıksın...

Tehlikeli mi?

Evet, tehlikeli. Çünkü sana karşı koymak imkansız.

Bunun farkındayım.

Farkında olduğundan eminim. Kollarını onun boynuna dolayarak, Ama bu kadar basit değil, dedi. O sırada çalmaya başlayan telefon, bu kritik anın sihrini bozuvermişti. Verity kararsızdı ve hemen sustu.

Kahretsin! Bırak çalsın.

Olmaz. Brad, lütfen...

Pekala, ben açarım. Brad telefonu sabırsız bir şekilde açtığı halde, karşısındakini sessizce dinledi. Evet, Mrs. Chalmers, burada. Umarım, ciddi bir şey değildir.

Verity yataktan fırladı. Ne olmuş?

Paniğe kapılma. Brad ahizeyi ona verirken, O kadar ciddi bir şey değil, diye ekledi.

Verity o gün annesiyle telefonda konuştuktan on dakika sonra Maddy düşüp kolunu kırmıştı. Doktor röntgen çektikten sonra kolu alçıya almıştı.

Verity telaşla, Eğer mümkün olursa, bu gece eve donuyorum,dedi.

Hayatım...

Dinle, Anne. Rezervasyon yaptıktan sonra seni hemen ararım. Şimdi Maddy ile konuşabilir miyim?

Birkaç dakika sonra telefonu kapadığında ağlayarak, Çok cesur bir çocuk, dedi.

Gözyaşlarını silen Brad, Annesinden daha cesur olduğu kesin, dedi.

Verity arkasını dönüp, Benim...

Tamam, tamam. Bu arada istersen bir kova dolusu gözyaşı dökebilirsin. Annelerin buna hakkı vardır.

Brad'ın bulabildiği en erken uçak, ertesi sabah Cairns'ten kalkıyordu. Len'i arayıp durumu açıkladıktan sonra Verity'ye döndü. Kendini suçlu hissetme. Suçlanacak biri varsa, o da benim.

Evet, ama ben orada olmalıydım.

Ne yazık ki, değilsin. Anneler bile her an çocuklarının başında olamaz. Bu arada, eğer senin için bir teselli olabilirse, ben yanındayım.

Verity, Teşekkür ederim, dedi.

Umarım, bu kazayı işlediğin günahların bir cezası olarak yorumlamıyorsundur.

Verity bir cevap vermeden önce, Brad onun duygularını bakışlarından okumuştu. Biz sadece seks yapmış olmak için yatağa girmedik, ikimiz de, aramızdaki çekimi inkar edemeyecek kadar, bilinçli ve istekliydik. Yoksa sen hala benim oyun oynadığıma mı inanıyorsun?

Verity içinden, hayır, diye geçirdi... ama Primro-se'nin donduğunu öğrenince bakalım neler hissedeceksin?

Ardından da yüksek sesle, Hayır, dedi.

Peki ya sen? Sen benimle oynuyor musun?

Verity gözlerini kırpıştırdı. Sen... Sozunu tamamlamasına fırsat kalmadan Brad dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu.

Ardından da, Biliyorum, dedi. Bak şimdi senin Maddy'yi bir an için kafandan uzaklaştırmak... ve benimkini de senden uzak tutabilmek... için kampanyanın geri kalanını ne yapacağımızı konuşalım mı?

Verity minnettar bir şekilde, Oh, evet, dedi.

Bir saat kadar çalıştıktan sonra Brad gerinerek, Yatmaya hazır mısın? diye sordu. Yarın sabah erkenden yola çıkman gerek.

Hımm.

Yalnız mı yatacaksın?

Verity bir an düşünerek kendini çok yalnız hissedince, telaşla, Hayır, dedi.

O gece karanlıkta Verity gözlerini boşluğa dikmişti. Aklında üç düşünce dönüp duruyordu. Maddy, Primrose Carpenter ve onun nişanı neden iptal ettiği, bir de Brad'ın bu olaydan habersiz olarak kendisine söyledikleri.

Aslında Brad'ın neden bunları söylediğini biliyordu. Verity'yi üzmemek için, sorumluluk yüklenmeye hazırmış gibi davranıyordu. Ve henüz Primrose'nin döndüğünden bile haberi yoktu.

Bir an için onu uyandırmak ve Primrose ile ilgili gerçeği Brad'a anlatmak istedi. Çünkü bunu gizlemek, sinsice oluyordu.

Ama o çılgınlık anı geçti ve bir çözüm bulamadan uykuya daldı.

Ertesi sabah Brad onu havalimanına götürürken derin konuları konuşmak için fırsatları olmadı. Uçağa binmeden önce Brad onu kollarına alıp, İstediğin kadar kal, dedi. Ve unutma...

Unutmam. Yaşa ve yaşat.

Seni özleyeceğim.

Özleyeceğini biliyorum.

Brad, O açıdan da özleyeceğim, diye itiraf etti. Ama pek çok başka yönden de seni özleyeceğim.

Ben de.

ONUNCU BÖLÜM

Verity gazeteyi indirip annesine baktı. Ne dedin?

Lucy örgüsünü bir yana bırakıp gözlüklerini çıkardı. Paparazziler Port Douglas'da hayatlarının en önemli haberini yakalamışlar, dedim.

Ondan önce ne demiştin?

Sağır mısın? Lucy kızına ters ters bakarak, Bu konuda ne yapacağını bilmek istiyorum. Şu gazeteyi bırakıp benimle doğru dürüst konuşur musun?.

Verity elindeki gazeteyi fırlatarak, Anne, bazen beni şaşırtıyorsun, dedi. Bu konuda ne yapabilirim ki?

Verity Port Douglas'tan döneli üç gün olmuştu. Bu arada Primrose hiç vakit kaybetmeden Brisba-ne'ye gelip bir basın toplantısı düzenlemiş, toplantıda büyük bir hata yaptığını çünkü sevdiği tek erkeğin Avustralya'da yaşadığını anlatmıştı. Gazetecilere isim vermeyi reddetmiş, ama bu sadece ilginin artmasına sebep olmuştu. Verity de, o günden sonra Brad'dan hiç haber alamamıştı.

Hem, neden bir şey yapmak isteyeyim ki?

Çünkü o adamı sen de seviyorsun ve...

Bunu da nereden çıkardın?

Annesi bir cevap vermeye gerek görmeden ona bakmaya devam etti.

Durum öyle olsa bile, diye Verity yenilgiyi kabullendi ama inatla, Onun için sıraya gireceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun, dedi.

Hayatım, şu an duygularının karışık olduğunu biliyorum, ama böyle ani çıkışlar yapmana gerek yok.

Evet, var! Ben ona teselli aradığını söylemiştim.

Öyle olmayabilirdi de. Primrose kendi adına konuşuyor bence.

Nereden biliyorsun?

Çünkü çok iyi bir haber kaynağım var.

Haber kaynağı mı? Kimmiş o?

Lucy, Len Pearson, diye cevap verdi. Sen buraya gelmek için yola çıktığında beni arayıp, Maddy'-nin nasıl olduğunu sordu. Bu arada onun çok hoş bir bey olduğunu söylemeliyim. Uzun bir sohbetten sonra, Brad ile ilişkinizin yoluna girdiğinden de bahsetti. Ben de, kendisi bu konuyu açınca ona çanak tuttum doğrusu. Ne de olsa, senden bilgi almamın imkansız olduğunu biliyordum.

Verity iç çekerek, Özür dilerim, dedi. Galiba, benimle konuşmak hiç de kolay değil.

Annesi bu kez şefkatli bir şekilde, Ne yapmayı planlıyorsun? diye tekrar sordu.

Sanırım, yapabileceğim tek bir şey var.

Anlat bana, tatlım. Belki sana yardım edebili-

V erity?

Bir saat sonra Brad ile telefonda konuşuyordu.

Selam, Brad.

Maddy nasıl?

Çok iyL Alçıya alışmaya çalışıyor.

İyi. Verity, gazeteleri gördün mü?

Evet. Bana bir açıklama yapmak zorunda değilsin, Brad. Anlıyorum.

Brad bir küfür savurarak, Neyi anlıyorsun? diye sordu.

Verity bir an tereddüt ettikten sonra, Sana aşık olduklarını zanneden iki kadınla karşı karşıya olduğunu düşünüyorsun, dedi. Ama ben listeden çekiliyorum. Primrose beni asla öğrenmemeli. Bizim birlikte olduğumuzu tahmin eden herkesi sessiz kalmaları için ikna edebileceğinden eminim. Lütfen, fikrimi değiştirmem için bana baskı yapmaya çalışma.

Zanneden mi dedin? Brad öfkelenmeye başlamıştı. Verity, bana aptal rolü yapma. Primrose bana aşık olduğunu zannedebilir, ama asıl aşık olan sensin.

Verity ahizeyi hızla yerine koydu.

Bunu gören Lucy, Pek iyi gitmedi galiba, dedi.

Verity öfkeyle titriyordu. Aklını kaçırmış olmalı!

Lucy bıyık altından gülerek, Eminim, öyledir, diye mırıldandı.

Neden onun tarafını tutuyorsun, Anne? Kendisi bana aşık olduğunu hiç söylemedi. Ama utanmadan benim ona aşık olduğumu söyleyebiliyor.

Lucy başını salladı. Haklı olduğu halde, bunu ben de onaylamıyorum.

Ben sana neyi onaylamadığımı söyleyeyim mi, Anne? Bu olayı toptan onaylamıyorum. Artık iş bir komediye dönüşmeye başladı. Ve bu konuyu bir daha kim açarsa...

Başını vurdurtursun. Pekala, tatlım. Neden Maddy'yi yürüyüşe çıkarmıyorsun? Bu arada da, biraz sakinleşirsin.

Olur, ama ben yokken kimseyle bu konuyu konuşmayacağına söz ver.

Lucy masum bir şekilde, Asla böyle bir şey yapmam, dedi.

Bu işi daha fazla geciktirmemek için, Verity ertesi gün büroya giderek William Morris'e istifasını verdi.

Bunun karşılığında aldığı cevap onu çok şaşırtmıştı. William Morris son derece olgun bir şekilde, Neden bir aylığına ücretli izne ayrılmıyorsunuz? dedi. Bir ay sonunda kararınız değişmemişse, istifanız geçerli olur. _ ,

Bu çok cömert bir teklif, ama kabul edemem.

Cömert olmaya çalışmıyorum. Sadece işler yoluna girene dek sizin tatile gitmek isteyebileceğinizi düşünmüştüm.

İşler yoluna girsin veya girmesin, ben artık Brad ile çalışamam.

William Morris boğazını temizleyerek, O da böyle diyeceğinizi tahmin etmişti, dedi. Dün gece beni arayıp, istifa etmenize izin vermememi söyledi. Ama ne yazık ki, bana sizi durdurmanın bu kadar zor olacağını söylemedi. Neyse ki, kendisi de birazdan burada olacak.

Verity elinde olmadan omuzunun üzerinden arkaya baktı.

Kneg reklamını yağmur altında çekerek tamamlamışlar. En azından, onunla konuşacak kadar burada kalsanız.

Hayır, hayır. İzin verin eşyalarımı toplayayım.

Eğer Brad'ı tanıyorsam, aranızda yarım kalan meseleyi tamamlamak için sizi mutlaka bulur.

En azından bu bSnim kendi sahamda olur... Verity dudağını ısırarak sustu. Böyle ayrıldığım için üzgünüm, Mr. Morris. Şirketinizde çalışmak benim için bir zevkti.

Kaçmanın sebebi bu mu?

Verity arkasına döndü. William Morris de ayağa kalkmıştı. Kapıya dayanmış olan Brad onlara bakıyordu. Yüzündeki ifadeden ve gözlerindeki pırıltıdan çok tehlikeli bir ruh hali içinde olduğu anlaşılıyordu. Üzerindeki giysilerle uyuduğu belliydi. Tıraş da olmamıştı.

William hemen, Pearson ile ilgili iyi haberlerini Mrs. Wood'a anlatmak istersin herhalde, diyerek oradan sıvıştı. Ben sizi yalnız bırakayım. Büromu istediğiniz gibi kullanabilirsiniz. Çay, kahve, ne isterse-nız...

Brad onun sözünü keserek, Çay mı, kahve mi, beti mi? diye Brad pis pis sırıtarak Verity'ye döndü. Ne o, Mrs. Wood, bana bir şey fırlatmayacak mısınız?

Brad... Verity dudaklarını yalayarak konuşmaya çalıştı. Ben...

Sana ofisimde, yerde sahip olmama ramak kala giydiğin kıyafeti giymişsin, dedi Brad onu tepeden tırnağa süzerek. Hatırladın mı? Yandaki büroda... bilmem, bunun senin için bir anlamı var mı?

Verity üzerindeki giysiye bakınca onun haklı.ol-duğunu fark etti. Bu, sadece fazla geniş bir gardırobum olmadığını gösterir. Asıl ben sana, Primrose'nin bütün dünyaya seni sevdiğini açıklamasının bir önemi olup olmadığını sormak istiyorum.

Brad, Bunları açıklayıp, basın mensuplarını başıma sarmadan önce bana danışması gerekirdi, diye homurdandı. Ayrıca iki konuda yanılıyor. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ben onu kabul etmem. Ayrıca, onun sevdiği de ben değilim.

Verity gözlerini kırpıştırdı. Bir başkası mı var?

Hayır. Ben onu mutlu edebilecek bir erkektim, ama o henüz gerçek aşkın ne olduğunu anlayabilmiş değil.

Onu gördün mü?

Hayır, görmek istediğim şendin.

Verity arkasını dönerek iç çekti.

Bu ne demek oluyor?

Verity uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, Bu, hala sana aşık olan iki kadının varlığına inandığın anlamına geliyor, dedi.

Her zamanki karamsarlığınla, yine en kötüyü düşünüyorsun.

Verity hala arkasını dönük olarak, Sadece senin gerçek duygularını bildiğinden emin değilim, dedi.

Primrose ile aramdaki her şey seninle ilk kez öpüşmemizden çok önce bitmişti.

Verity, Şimdi böyle diyorsun, diye çıkıştı. Madem onunla aranızdaki her şey bitmişti, o halde neden o nişanlanana kadar -yani, son dakikaya kadar- onunla beraberdin?

Çünkü, onunla romantik bir ilişkimiz olmasa bile, onu çok severim. Biz çocukluk arkadaşıyız. Onun bir hata yapmasını istemiyordum.

Ama Primrose için romantik bağ henüz sona ermemiş. Onu yanlış değerlendirdiğine göre, belki beni de yanlış değerlendiriyorsundur.

Brad odanın ortasına doğru yürüyerek, Hiç sanmam, Verity, dedi. Çünkü tipik kıskanç kadınlar gibi davranıyorsun.

Brad, Primrose ve senin için, rezervasyonları yapan, ona çiçek yollayan, iki kişilik bisikleti satın alan benim. Anneme yakında evleneceğinizi söyleyen de bendim. Bu yüzden de, şu anki durumdan kuşkularım var.

Brad karşısından durup gözlerinin içine bakmaya başladı. Sana aramızdaki çekimin yanında Primrose ile yaşadıklarımın sönük kaldığını söylesem, ne dersin? Evet, onunla evleneceğimi düşündüğüm anlar oldu. Ama bunun sürekli erteledim. Onun gitmesini engellemek için bile, bu son adımı atamadım. Ellerini iki yana açtı. Seninle aramızda hiçbir engel olmadığını

göremiyor musun, Verity? Lütfen, benim duygularımı benden iyi bilirmiş gibi davranmaktan vazgeç
Verity/'Benim durumumda bir başkası olsa, o da aynı şüphelerle kıvranırdı, dedi.
Sana dürüstçe ne düşündüğümü söyleyeyim mi? Eğer Primrose olmasaydı, sen başka engeller uydururdun. Çünkü sen hala sevmekten ve güvenmekten korkuyorsun. Bfen de artık bu inatçılığından korkmaya başlıyorum. Tekrar çaresiz bir şekilde ellerini iki yana açarak, Denemediğimi söyleyemezsin, dedi. Ama bir daha sana yalvarmayacağım, Verity. Eğer fikrini değiştirirsen, sen bana gelmek zorunda kalacaksın.
Verity sert bir şekilde, Bu asla olmayacak, diye karşılık verdi.
Brad bir kahkaha attıktan sonra eğilip dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Kendini yalnız ve mutsuz hissettiğinde beni hatırla.
Senin Len Pearson aradı.
O benim Len Pearson'um filan değil, Anne.
Her neyse, seni aradı ve kendisini aramanı istedi.
Verity'nin Morris şirketinden bir fırtına gibi çıktığı günün üzerinden bir hafta geçmişti.
Telefon çalınca, Len'i aramayı biraz erteleyeceğini düşünerek Verity rahatladı. Ama annesinin telefonu açmasıyla ona uzatması bir oldu. Al.
Ona söyleyecek bir şeyim yok, Anne.
Olması gerek. Aksi takdirde, seni sürekli aramazdı.
Büyük ihtimalle fikrimi değiştirip, şirkete dönemi rica edecek. Ama ben böyle bir şey yapmayacağım.
Elbette. Yine de telefonu al.
Verity dişlerini sıkarak ahizeyi aldı. On dakika sonra telefonu kapatırken çok yorgun ve bezgin görünüyordu.
Lucy, Seni ikna edebildi mi? diye sordu.
Hayır, hem bana hak bile verdi. Başka kadınlar ortada gezip, ona aşık olduklarını açıklarken benim Brad ile ilişkiye girmemi hoş bulmuyor.
Lucy gülerek, Aferin ona, dedi.
Bana bir iş önerdi, ben de kabul ettim. Verity bir an tereddüt etti. Port Douglas'ta.
Verityl Annesi ona ilk kez böyle tepki gösteriyordu.
Uzak olduğunu biliyorum, ama ben daha uzak olmasını tercih ederdim.
Nasıl bir işmiş, peki?
Yat işletmeciliği. Anne, sen de benimle oraya gelir misin? Port Douglas çok sevimli bir kasaba.
Peki ya, anıların ne olacak?
Anılarla baş etmenin en iyi yolu, onlarla yüzleşmektir.
Lucy yanına gelerek kızına sarıldı. Tatlım, ağlama. Tabii ki, seninle gelirim.

Port Douglas'a gitmeden bir hafta önce, bir gün Sonia Mallory önceden haber vermeden ziyarete geldi.

Sonia, Brad ile seni gördüğüm günden beri aklımdan çıkmıyorsunuz, dedi. Teyzem ve enişteme Maddy'yi görmeye geleceğimi söyledim. Artık hepimizin bu küçük kızımızı düşünmemizin zamanı geldi.

Lucy bir adım öne çıkarak elini uzattı. Ben de sizinle aynı fikirdeyim. Ama bir şartla; onların Verity'yi kabullenmeden, Maddy'yi kabullenmeleri imkansız.

Verity annesinin araya girmesine çok memnun olmuştu. Çünkü son dakikada kaldıramayacağı kadar ağır bir sorun daha yaşayacak hali yoktu.

Lucy'nin aracılığıyla Wood ailesiyle bir randevu ayarlandı. Verity eve döndüğünde çok rahatlamış görünüyordu. İnanamıyorum, o kadar değişik davrandılar ki, dedi.

Öyle davranmalan gerekirdi.

Brad bir kez... Tereddüt ettiyse de, annesine olanlardan bahsetmeye karar verdi. Bir arabulucuya ihtiyacımız olduğunu söylemişti. Çok da haklıymış. Woodlar, Port Douglas'a taşınmamı bile onayladılar.

Onların seni sık sık ziyaret edeceklerinden eminim. Böylesi Maddy için çok daha iyi olacak.

Anne, sen harika bir insansın.

Woodlar benim araya girmeme gerek kalmadan ilk adımı atılar zaten.

Bunu neden yaptıklarını bilmiyorum, ama çok mutluyum. Bekle bizi, Port Douglas!

Lucy, Ben de oraya gitme konusunda çok heyecanlıyım, dedi.

Verity annesine sarılarak, Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum, diyerek minnetini ifade etti.

Anneler bugünler için değil midir?

Verity daha sonra Maddy'yi yatırırken annesinin bu sözlerini düşünmeden edemedi. Kendi küçük kızı, o öğleden sonra babasının ailesiyle birlikte olmasının önemini kavrayamayacak kadar küçüktü.

Maddy uykuya dalmadan‘önce, Anne bana o adam gibi gölge hayvanlar yapsana, dedi. Ben onu çok sevmiştim.

Verity kalbine bir bıçak saplandığını hissetti.

Brad'ı kendinden uzaklaştırmakla büyük bir hata mı yapmıştı? Ama onunla birlikte olup giderek bağlanmak, sonra da onun aynı hisleri paylaşmadığını öğrenmek çok daha acı verici olacaktı.

Böyle bir deneyim yaşaması, hem kendisini hem de Maddy'yi mahvederdi. Eğer bu bir fedakarlıksa, elbette, diye düşündü... ne de olsa, bir anneyim.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Len Pearson, Verity'nin işe başlamasının dördüncü ayında, Çalışmandan çok memnunum, dedi. Aslına bakarsan,» geldiğinden beri yaptıklarından çok etkilendim. Herkes şirketimizin adını saygıyla anıyor. Sheraton Mirage'deki

yatçılar toplantısına davet edilmene ne diyorsun? Toplantıdan sonra bir de yemek veriyorlar.

Verity, Ama artık ölü sezona girdik, diye alçak gönüllülükle mırıldandı. İşler o kadar iyi gitmeyebilir.

Bu yüzden de, senin önerinin çok isabetli olduğunu düşünüyorum. Sıcak rüzgarlar başlayınca buraya pek kimse gelmez. Peki, sen sıcakla baş edebilecek misin?

Tabii, ben çok dayanıklıyımdır. Sadece annem için endişeleniyorum.

Len de endişeli görünüyordu.

Ama bu senin sorunun değil, Len. Verity masa» sındaki kağıtları toplarken konuşmaya devam etti. Sen zaten bize bir ev bulup yerleştirerek çok büyük bir iyilik yaptın.

Ben sizin için diğer elemanlarıma yaptıklarımın dışında bir şey yapmadım, Verity.

Olabilir, ama bana bu fırsatı, ihtiyacım olduğu bir anda sağladın.

Len arkasına yaslandı. Onunla evlenmediğini biliyor musun?

Verity hafifçe gülümsedi. Bu bir anlam ifade etmiyor.

Hiç konuştunuz mu?

Hayır. Gülümseyerek, Donmuş yiyecek... diye başladı. Aslında tereddüt ediyordu, ama yine de dayanamadı. ... kampanyânız nasıl gidiyor?

Len, Çok başanlı olacak, dedi. Bu kampanya için çok ter döküldü.

Bunu duyan Verity, Demek pek fazla değişmemiş, diye mırıldandı.

Hayır. Bazı konularda da, hiç değişeceğini sanmam. Onun çok zor bir insan olduğunu biliyorum, ama pırlanta gibi bir kalbi var. Örneğin, sana bu işi vermemi o önerdi. Hatta, bu işi yoktan var etti.

Verity ne diyeceğini bilemiyordu.

Beni arayıp, burada senin gibi işleri yürütecek birine ihtiyacım olduğu konusunda beni o uyardı.

Verity, Buna inanmıyorum, diye fısıldadı. Ama neden?

Len omuz silkti. Bana içini dökmedi. Ama onun senin için uğraştığını biliyorum. Bürosundaki elemanlardan biri, Brad'ın senin adına Woodlar ile görüştüğünü söyledi.

Anlayamadım.

Onların sana davranışları yüzünden hatalı olduklannı, Maddy ile ilişki kurabilmek için önce bu yaptıklarını telafi etmeleri gerektiğini güzelce anlatmış. Len bütün bunları keyifle anlatırken, birden sustu. Oh! Sen yine de bunu duymamış ol.

Aslında Len Pearson'un yüzünde pişmanlıktan eser yoktu.

Verity güçlükle yutkundu. Bana bunlardan neden şimdi bahsediyorsun?

Len Pearson bir an gözlerinin içine bakarak, Çünkü o burada, dedi.

Nerede?

Mirage'de...

Olamaz!
Orada, Verity. O da toplantıya davetli. Gezi yazıları için bir ödül alacak. Bu arada, Kneg kampanyası için de bir ödül almak üzere olduğunu biliyor muydun? O reklamları hiç seyrettin mi?
Verity gözlerini kapadı. Burada ne kadar kalacak?
Gerektiği kadar.
Onun seni aracı olarak kullandığını söyleme.
Hayır, kullanmıyor. Senin hakkında konuşmuyor bile. Ben sadece, onunla sokakta karşılaşmadan önce burada olduğunu bilmen gerek, diye düşündüm.
Ama senin bunları anlatacağını tahmin etmiştir.
Len Pearson ayağa kalktı. Onun ne bildiğini bilmiyorum, ama bundan sonra ikiniz kendi başınızın çaresine bakmak zorundasınız.
Verity de ayağa kalkarak ona buruk bir şekilde baktı. Ama ben bu konuyu tamamen kapattım artık.
Onu tepeden tırnağa süzen Len Pearson, Bunun zor olduğu anlaşılıyor, dedi. Eminim, o da sçnin defterini kapattı. Bu durumda, endişelenecek bir şey yok.
O gece Lucy yattıktan sonra, Verity verandada oturup yolun karşısındaki Club Tropicana'da geçen günlerini ve Bali Suiti'nde Brad ile yaşadıklarını düşünmeye daldı.
Brad Morris'i unuttuğunu iddia etse de, Port Do-uglas'ta olması içini hüzünle dolduruyordu. Acaba onu arayacak mıydı? Karşılaşırlarsa, nasıl davranması gerekiyordu?
Gözlerini kapatıp son birkaç ay ne çok yalnızlık çektiğini düşündü. Bununla savaşmak için deliler gibi çalışmış, kendini işine vermişti.
İşin acı tarafı, Verity o güne kadar her şeyin kendi başarısı olduğunu zannediyordu.
O gece yatağa girdiğinde, aklını kurcalayan sorunların hiçbirine çözüm bulamamıştı.
Aradan iki gün geçmiş, Brad onu aramadığı gibi, karşılaşmamışlardı da. Len onu toplantının son gecesinde verilecek olan yemeğe davet etmişti ama Verity gidip gitmemekte kararsızdı.
Lucy, Bence gitmelisin, dedi.
Böyle söyleyeceğini biliyordum.
Yerinde olsam, fazla düşünmez ve bu yemeğe giderdim.
Zaten Brad orada olmayabilir. Belki de dönmüştür. .
Verity iç çekerek yatak odasına gitti ve kapısını sıkıca kapadı.
Sonunda, davete gideceğine dair içinde bir his vardı. Üzerinde krem rengi tafta elbisesiyle otele girdiğinde dizleri titriyordu. Onu görünce yanına gelen Len, Mükemmel görünüyorsun, dedi.
Teşekkür ederim. Çok uzun zamandır böyle gi-yinmemiştim. Kendimi garip hissediyorum. O... Birden susup dudağını ısırmaya başladı.

Şey, az önce buradaydı. Oh, işte oraua. Brad! Sizi tanıştırmam gerekmiyor, öyle değil mi?

Verity arkasını döndüğünde, bütün kanının çekildiğini hissetti. Bir an bayılacağını sandıysa da, böyle bir şey olmadı. Sadece yerinden kımıldayamıyor ve konuşamıyordu. Onun smokinle olduğundan da uzun göründüğünü düşündü. Kollarında yatıp, onun tecrübeli ellerini bedeninde gezdirdiği geceleri hatırlayınca zevkle olduğu kadar, utanç duygusuyla da titremeye başladı. Brad Morris'i unutamadığını artık iyice anlamıştı.

Aralarındaki büyüyü bozan Brad oldu. Hafifçe gülümseyerek, Verity, nasılsın? diye mırıldandı.

İ... iyiyim. Verity neşeli görünmeye çalışıyordu.

Maddy ile annen de iyiler mi?

İkisi de çok iyi. Maddy artık anaokuluna başladı.

O sırada Len koluna girerek, O çocuk çok zeki, diye bir yorum yaptı. Sanırım, restoran kısmına geçmemiz gerekiyor.

Gece boyunca Verity bu işkenceye dayanamayacağını düşünüp durdu.

Yan masada oturan Brad'ı rahatlıkla görebiliyordu. Aslında içinde bir umut yeşermeye başlamıştı. Brad oraya onun için gelmiş olabilir miydi? Ama eğer öyleyse, neden onların masasında oturmamıştı?

O da, en az Brad kadar çekici görünmeye çalışıyordu. Hatta bir ara Len ile dansa bile kalktı. Ama sonunda, kendini sıkarak geçirdiği her dakikanın yorgunluğu altında ezilmeye başladı. Len'den izin isteyerek, onun itirazlarına rağmen, bir ara sessizce restorandan çıktı.

Ay ışığının aydınlattığı otoparka doğru koşarken, Brad'ın kendisine seslendiğini işitti.

Onun sesini duyar duymaz olduğu yerde donmuştu. Kendini zorlayarak geri dönünce, uzun bir süre konuşmadan bakıştılar.

Sonunda Brad, Biraz yürümek ister misin? diye sordu. Geceleri bahçe çok güzel oluyor. Sonra da söyleyecek bir şey bulamamış olacak ki, elinden tutarak, Ay ışığında plaj da çok güzeldir, diye ekledi. Ama sen artık burada yaşadığına göre, bunları benden daha iyi biliyorsundur.

Ardından da, durup ona baktı. Burada iyi misin?

Verity, Evet, diye fısıldadı.

Sana bir soru daha sormak istiyorum.

Sor.

Bu gece buraya neden geldin?

Otelin havuzundan süzülen ışıkta, nemli çimlere basarak plaja doğru yürümeye devam ettiler. Sana iki konuda teşekkür borçluyum. Woodlar ile aramın düzelmesini sağladın ve bana bu işi buldun.

Brad yüzünü buruşturdu. Sana bunlan Len anlatmış olmalı. Oysa ben ona yemin ettirmiştim. Söylesene, Woodlar ile aran nasıl?

İki kez bizi ziyarete geldiler. Maddy'yi hediyelere boğuyorlar.

Sana karşı nasıllar?ı
Verity bir süre düşündükten sonra, Çok dikkatli davranıyorlar, dedi. İçimizdeki düşmanlığın yok olması yıllarımızı alacaktır, ama hepimiz elimizden geleni yapıyoruz. Peki ya işin? Ayakkabılarını çıkarmak ister misin? Plajı işaret ederek, Onlarla kumda yürümen zor olur, dedi.
Verity, Hayır, gerek yok, dedi. Bir süre tereddüt ettikten sonra da, İşim çok harika, diye ekledi.
İnsanın nefesini kesecek kadar güzel bir mehtap vardı. Brad, O halde hayatın mükemmel gidiyor, dedi.
Pek sayılmaz. Verity kuruyan dudaklarını yaladı. Şey... annem için endişeleniyorum. Sıcaklar onu çok rahatsız ediyor.
İkisi de derin bir sessizliğe gömüldüler. Sonunda Brad, O halde bu gece buraya gelmenin özel bir sebebi yok.
Brad... Boğazı düğümlenen Verity, daha fazla konuşamayacağını anladı.
Bir sonraki hamleyi senden beklediğimi söylediğim için kendimi defalarca lanetledim. Nasıl senden böyle bir şey bt kleyebildiğime şaşıyorum. Sonunda bu toplantı yeminimi bozmam için bir bahane oldu.
Len'in sana burada olduğumu söyleyeceğinden emindim. Bu yüzden de, olacakları beklemeye başladım.
Ben... Verity susup kucağında kenetlediği ellerine bakmaya başladı.
Sen bana Primrose'den sonra teselli aradığımı söylemiştin. Olanları senin açından düşününce, şüphelenmekte haklı olduğuna karar verdim. Sanırım, sana karşı hiç de adil davranmadım. O kadar öfkelenmiştim ki, mantıklı düşünemiyordum. Ama o zamandan beri olayları enine boyuna tartma fırsatı buldum.
Verity nefesini tutmuş bekliyordu. Onun eline dokunduğunu hissedince, büsbütün nefes alamaz hale geldi.
Ben de Primrose'yi görmeye gittim. Onunla her şeyi açıkça konuştuk. Onu her zaman bir dost olarak sevip, onun için endişeleneceğim. Onunla ilişkimizin, seninle yaşadıklarımın yanında çok sönük kaldığını bir kez daha fark ettim. Biz onunla arkadaştan başka bir şey olamazdık. Bunlar sana sadece boş sözler gibi gelebilir, ama Primrose'nin yeniden aşık olduğunu bilmelisin. Bu seferki aşkı çok zengin ve iyi bir adam. Primmy'nin onu parmağında oynattığını söylememe, bilmem gerek var mı? Bu anlattıklarımın senin için bir anlamı var mı, Verity?
Verity ne diyeceğini bilemiyordu. Neden benim için bir takım şeyler yaptın? Bu işi bana vermesi için Len'i ikna ettin... WoodlarTa konuştun... Verity kendini çok zavallı hissediyordu. Benim... başaramayacağımı mı sandın?
Brad elini sıkıca tutarak, Hayır, dedi. Sadece senin izini kaybetmek istemiyordum. Ayrıca, Len'in sana benim hakkımda iyi şeyler anlatacağını biliyordum.

Peki ya Woodlar?

Brad bir süre sessiz kaldı. Sorunlarımızın bir kısmının onların sende yarattığı güvensizlikten kaynaklandığını düşünüyordum. Sanırım, yanılmışım.

Hayır. Sana onlar tarafından reddedilmenin nasıl bir his olduğunu anlatmıştım.

Sana son birkaç ay cehennem azabı yaşadığımı anlatmadan önce, çözmem gereken başka sorunlar var mı, Verity?

Verity kendinde konuşacak gücü, bulamıyordu. Sonunda işi şakaya vurmaya karar verdi. Evet. Üzerimdeki etkini az önce görmüşsündür. Neredeyse bayılacaktım.

Eğer bu bir sorunsa, bunu çözmeye çalışacağımı hiç sanmıyorum.

Ama cezası çok ağır olabilir.

Bu etkiyi, gerektiği gibi yönlendirebilmene yardımcı olabilirim. Umarım, artık benimle daha fazla tartışmazsın. Ve aynı etkiyi sen benim üzerimde yarattığına göre, cezayı da paylaşırız. Sanırım, bu ceza ikimiz için de epey 'ağır'olacak.

Verity onun ne demek istediğini doğru anlamış olup olmadığını düşünüyordu.

Çünkü seni sevdiğime dair en küçük bir kuşkum bile yok, diye Brad devam etti. Senin gücüne hayranım. Sana saygı duyuyorum. Bu mucize için çok uzun süre bekledim. Ama başka türlü bana inanmanı sağlayamazdım. Sana ihtiyacım var, Verity.

Verity, Oh, Brad, diye fısıldadı. Söyleyecek başka bir şey bulamıyordu.

Bana en azından doğru yolda olduğumu söyleyebilir misin?

Verity gülümsemeye çalıştı ve başını salladı. Sen emin olmadan bu kadar yolu kat etmezdin.

Bu kez riski göze aldım.

Benimle yaşamanın çok zor olacağını sakın unutma. Ben çok inatçı ve...

Sen benim sadece güzel bir yüz aradığımı mı sanıyorsun? Çok inatçı olabilirsin, ama aynı zamanda da akıllısın. Karakterinin her yönüne hayranım. Gözlerinden duygularının yoğunluğu anlaşılıyordu. Ve, sen benim bu dünyada sevişmek istediğim tek kadınsın.

Verity onun gözlerine bakarak, Eğer senin hayatın son birkaç ayda cehennem gibi geçtiyse, benimki' de çok farklı değildi. En azından bu konuda inatlaşacak bir şeyimiz yok. Yanaklarına düşen gözyaşlarını engelleyemiyordu.

Yapma. Bçad onu kollarının arasına aldı. Birbirimize bir söz vermemizi istiyorum. Bütün acılar artık geride kaldı. Bundan sonra sadece mutluluğumuzu düşüneceğiz.

Brad yavaşça elbiselerini çıkarırken, Çok üzgünüm,burası Club Tropicana değil, dedi. Ama halayımızın bir kısmını orada geçirebiliriz.

Oraya bakmak bile üzüntüden yıkılmama yetiyordu.
Len'den sana bu işi vermesini istememin bir başka sebebi de buydu. Böylece, beni unutamayacaktın.
Bu çok acımasızca.
Brad, Evet, diye onayladı. Ama ben de, seninle paylaştığımız ofiste bir başkasıyla çalışmak zorundaydım.
Verity gülümseyerek, Hepinizin hayatta kalabilmiş olması bir mucize, dedi.
O sırada onun sutyenini çıkaran Brad göğüslerine bakmaya başladı. Aklımı kaçırmamamı sağlayan ne oldu, biliyor musun? Çillerin. Onu tepeden tırnağa inceledikten sonra şefkatle, Sen kilo vermişsin, sevgilim, çok üzgünüm, dedi. dedi.
Brad, suçlanacak biri varsa o da benim. Hem, birbirimize verdiğimizi sözü unutma. Her şey geride kaldı. Kilo alabilirim. Şimdi sadece bu anı yaşayalım.
Büyük bir zevkle. Brad'ın yüzündeki ciddi bir ifade hala silinmemişti.
Ne oldu?
Sonunda seni kollarıma alabildiğime inanamıyorum. Bir daha asla bırakamayabilirim.
Zaten senden uzaklaşabileceğimi sanmıyorum. Ayrıca, annem senin en büyük hayranın. Kızım da hala gölge oyunlarını unutamadı. Birden yüzüne ciddi bir ifade hakim oldu. Brad, o konuda konuşmalıyız...
Maddy hakkında mı?
Evet, bir başka erkeğin çocuğunu sahiplenmek kolay olmasa gerek.
Verity bu hiç sorun değil, çünkü o senin çocuğun. Onu diğer çocuklarımızdan asla ayırmayacağıma yemin ederim.
Verity, Seni seviyorum, diye fısıldadı. Umarım, bunu sürekli tekrar etmem seni sıkmıyordun
Hayatımda daha az sıkıldığım bir an hatırlayamıyorum. Sözlerini bitirir bitirmez göğüslerini avuçladı. Ya benim bazı tekrarlarım senin canını sıkarsa?
Sanmam, ama daha önce de böyle bir duruma düştüğümü hatırlıyorum.
Brad onu kendinden uzaklaştırarak, Bu duruma mı? diye sordu.
Evet, yarı çıplak ve...
Bir sakıncası var mı?
Pek sayılmaz, ama... İyi çünkü senin için yarı çıplak ve çıplak pek çok pozisyon planladığımı bilmelisin, sevgilim. Bu yüzden de hemen evlensek iyi olacak. Yarına ne dersin?
A’ma düğün hazırlıktan birkaç gün sürdü, ve planladıklarından büyük bir düğün oldu. Brad'ın annesi, Woodlar, William Morris ve eşi, ayrıca Len'in Kneg reldartılarını çeken ekibiyle muazzam bir davetli listesi oluşmuştu.
Len onlara balayı için Jessica'yı verdi.

‘Verity, Maddy ve Brad yat limanının yakınındaki beyaz boyalı kilisede gayda sesi eşliğinde yürürken, Lucy'nin yüzü mutluluktan ışıldıyordu.

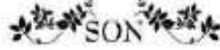
Brad ve Verity göz göze geldiler.

Yoksa İskoç da mı burada?

Kol kola kiliseden çıktıklarında, güneş mavi gök: yüzünde pırıl pırıl parlıyor ve gayda sesi hala duyuluyordu.

Verity, Neden bilmiyorum, ama kendimi gerçekten de evlenmiş gibi hissediyorum, diye fısıldadı.

Brad bu sözler üzerine onu tutkuyla öptü. Ben de öyle.

"Neden bu ilişkinin yürümeyeceğini varsayıyorsun? Senin 'ilişki' tanımın nedir? Sonunda nikah dairesi görünen bir ilişki mi?"

Verity nefesini tuttu. "Senden nefret ediyorum."

Brad ona doğru uzanarak, boynunu okşamaya başladı ve ateşli bir şekilde öperek daha fazla konuşmasını engelledi. "Sen bir sahtekarsın, tatlım. Aslında çok hoşuna gitti. Tekrarlansa, yine hoşuna giderdi. Kocanın ölümünden sonra bir rahibe hayatı yaşadığın her halinden belli oluyor. Artık zamanı gelmedi mi?"

130.000 TL. (KDV Dahil)